

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Електронне видання

**ЗАВДАННЯ
ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС»**

Харків – 2020

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Електронне видання

**ЗАВДАННЯ
ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС»**

для студентів 3 курсу денної форми навчання

**першого (бакалаврського) освітньо-кваліфікаційного рівня
галузі знань 08 «Право»
спеціальності 081 «Право»**

Харків – 2020

Завдання до практичних занять з навчальної дисципліни «Цивільний процес» для студентів 3 курсу денної форми навчання першого (бакалаврського) освітньо-кваліфікаційного рівня галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право» / уклад.: К. В. Гусаров, В. В. Комаров, Г. М. Ахмач та ін. Харків: Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2020.

У к л а д а ч і : К. В. Гусаров,
В. В. Комаров,
Г. М. Ахмач,
В. В. Баранкова,
К. А. Гузе,
М. В. Жушман,
А. Ю. Каламайко,
О. В. Колісник,
С. О. Кравцов,
В. Ю. Мамницький,
О. І. Попов,
О. В. Рожнов,
Н. Ю. Сакара,
Г. О. Світлична,
Д. М. Сібільов,
Я. С. Тубольцева,
І. В. Удальцова,
Т. А. Цувіна,
І. М. Череватенко,
М. В. Шпак,
О. В. Шутенко

ЗАВДАННЯ ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Т е м а 16. Позов

Питання для обговорення

1. Поняття позову та його елементи.
2. Види позовів.
3. Зміна позову.
4. Захист відповідача проти позову.
5. Забезпечення позову.

81. Позивач звернувся до суду із позовом, у якому просив стягнути з відповідача на його користь заборгованість за послуги з централізованого опалення за період з 11 листопада 2000 р. по 20 вересня 2017 р. у розмірі 25000,81 грн. та судовий збір у розмірі 1600,00 грн.

Представник позивача, повідомлений у встановленому законом порядку про день, час та місце слухання справи, у судові засідання не з'явився. Проте через канцелярію суду подав заяву, у якій позивач уточнив та зменшив позовні вимоги, а саме: що від позовних вимог з мотивів укладення з відповідачем договору реструктуризації заборгованості відмовляється, але просить стягнути з відповідача суму судових витрат у розмірі оплаченого судового збору 1600,00 грн.

Відповідач у судові засідання не з'явився, надавши суду заяву про розгляд справи за його відсутності.

Який процесуальний порядок зменшення розміру позовних вимог і підстави їх прийняття судом? Яке процесуальне рішення має ухвалити суд у даному разі?

82. Кононенко 7 грудня 2017 р. звернувся до суду з позовом, у якому просив припинити режим спільної власності із відповідачкою на житловий будинок № 137 і земельну ділянку площею 0,1835 га, розташованих за адресою: с. Курилівка, вул. Польова, шляхом виділу в натурі сторонам частини житлового будинку, встановлення земельного сервіту та стя-

гнення судових витрат з відповідачки в розмірі 8936,80 грн.

Підготовче провадження по справі було відкрито 12 грудня 2017 р., яке 9 лютого 2018 р. закінчено за участю сторін, і призначено справу до слухання в суді на 27 лютого 2018 р.

У судовому засіданні були допитані представник позивача і відповідачка, після чого заявлено клопотання від сторін про відкладення справи для можливого укладення мирової угоди.

У судовому засіданні 26 червня 2018 р. від представниці позивача Кононенка було заявлено клопотання про долучення до матеріалів справи позовної заяви про зміну (зменшення) розміру позовних вимог щодо розподілу майна в натурі, встановлення земельного сервітуту та стягнення судових витрат із відповідачки в розмірі 15576,80 грн., судового збору – 3194,05 грн. та компенсації на користь позивача – 116 грн.

У судовому засіданні представниця позивача Кононенка підтримала клопотання про долучення та об'єднання до вказаної справи уточненої позовної заяви, пояснивши, що копію заяви було ними направлено самостійно відповідачці; просила поновити пропущений процесуальний строк для подачі позовної заяви, посиляючись на те, що відповідачка не бажає укласти мирову угоду з розподілу спірного майна із позивачем.

Відповідачка Іванченко в суді пояснила, що вона не отримувала по пошті ніяких уточнених заяв і не може пояснити по суті заявлених вимог, не заперечувала, що мирова угода з позивачем не укладена.

Яке рішення має ухвалити суд у даній справі за заявою позивача про зменшення розміру позовних вимог? Які підстави для відмови у прийнятті заяви щодо зменшення розміру позовних вимог за чинним процесуальним законодавством?

83. У провадженні Солом'янського районного суду м. Києва перебуває позов Кривенка (далі – позивач) до Товариства з обмеженою відповідальністю «Коннер» (далі – відповідач) про стягнення заробітної плати, середнього заробітку та зобов'язання вчинити відповідні дії.

Ухвалою від 9 лютого 2018 р. по справі відкрито провадження та призначено судові засідання.

Позивачем подано заяву про забезпечення позову, відповідно до якої він просить накласти арешт на грошові кошти відповідача в розмірі 285677,50 грн., що розміщені на поточних рахунках, які будуть виявлені державним та (або) приватним виконавцем у процесі виконання ухвали суду про забезпечення позову.

Необхідність забезпечення позову обґрунтована тим, що незастосування заходів забезпечення позову за наявності для цього підстав само по собі може потягти неможливість або ускладненість виконання судового рішення. Зазначене було б порушенням права на справедливий судовий розгляд, оскільки відповідно до ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод виконання рішення суду є невід'ємною частиною судового розгляду. Зважаючи на те, що позовні вимоги до відповідача ґрунтуються саме на невиконанні зобов'язань по заробітній платі, яка на день пред'явлення позову складала 285677,50 грн., забезпечення позову в такий спосіб буде гарантією відновлення порушених прав позивача і дасть можливість виконання майбутнього судового рішення в частині виплати цієї зобов'язаності. Вказаний захід є співмірним із позовними вимогами позивача.

Дослідивши заяву про забезпечення позову, суд дійшов висновку, що дана заява є необґрунтованою і такою, що не підлягає задоволенню: позивачем не доведено, що невжиття заходів забезпечення позову у вказаний ним спосіб може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист, або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача. Зокрема, позивачем не надано доказів існування зобов'язаності в розмірі 285677,50 грн. в обґрунтування співмірності заходів забезпечення позову із заявленими вимогами; не надано доказів того, що відповідачем вчиняються дії, що в подальшому можуть призвести до невиконання рішення суду.

Проаналізуйте дії суду. Які підстави для задоволення

заяви про забезпечення позову?

84. У провадженні Печерського районного суду м. Києва знаходиться цивільна справа за позовом Карпенко до ПАТ «Приватбанк», у якому позивачка просить: визнати незаконним підняття процентної ставки в односторонньому порядку з 1 % на 14 % за кредитним договором № 49.07-06/296 від 23.05.2017 р.; умови договору про внесення змін № 3 до договору кредиту щодо підняття процентної ставки недійсними, а також скасувати нараховану пеню та штрафи за договором кредиту за період з 1 січня 2017 р., що були нараховані через підвищення відсоткової ставки; зобов'язати здійснити перерахунок сплачених сум за договором кредиту

Позивачка подала заяву про забезпечення позову в порядку ст. 151 ЦПК України, в якій просить ужити заходів забезпечення позову шляхом накладення арешту на нерухоме майно, яке перебуває у власності Карпенко, та шляхом заборони вчинення виконавчого напису нотаріуса стосовно предмета іпотеки. На думку позивачки, невжиття заходів забезпечення позову може призвести до незаконного та необґрунтованого відчуження предмета іпотеки банком та погіршити становище власниці.

Яке рішення має ухвалити суд у даній ситуації? Які види забезпечення позову встановлено чинним процесуальним законодавством?

85. У провадженні Корабельного районного суду м. Миколаєва знаходиться цивільна справа за позовом Кіпенко до компанії AGATE SHIPPING LTD, компанії ALDWYCH SHIPPING LTD, Товариства з обмеженою відповідальністю «АЗІМУТ КРЮІНГ КОМПАНІ», ПАТ «Страхова компанія “РОСГОССТРАХ”» про відшкодування шкоди, завданої смертю фізичної особи.

Представник позивачки звернувся до суду із заявою про забезпечення позову, в якій просив ужити заходів для забезпечення позову шляхом накладення арешту на судно «ALDWYCH», ІМО 8624280, прапор Того, яке належить ком-

панії ALDWYCH SHIPPING LTD та перебуває в акваторії Миколаївського морського порту, а також заборонити капітану оформлювати відхід вказаного судна.

Відповідно до ЦПК України заява про забезпечення позову у вигляді арешту на морське судно розглядається судом не пізніше двох днів з дня її надходження після подання без повідомлення особи, яка подала заяву, та особи, яка є відповідальною за морською вимогою.

У тексті позову, забезпечення якого просять здійснити, заявлено вимоги про відшкодування шкоди, заподіяної смертю сина позивачки, який помер під час виконання трудових обов'язків на морському судні, зокрема: 27000 доларів США – одноразова виплата; 30000 доларів США – моральна шкода; 50000 доларів США – компенсація.

У матеріалах справи зазначено, що Кіпенком, сином позивачки, який помер 23 вересня 2016 р. на судні, виконуючи трудові обов'язки, та компанією ALDWYCH SHIPPING LTD був укладений трудовий договір моряка.

Встановлено, що судно «ALDWYCH», IMO 8624280, прапор Того належить компанії ALDWYCH SHIPPING LTD та перебуває в акваторії Миколаївського морського порту.

Яке рішення має ухвалити суд у даній ситуації? Які особливості забезпечення позову шляхом накладення арешту на морське судно передбачається чинним законодавством?

86. Представник компанії «СОФТКОММОДІТІС ТРЕЙДІНГ КОМПАНІ СА» (SOFTCOMMODITIES TRADING COMPANY SA, далі – Компанія 1) 9 лютого 2018 р. подав заяву про забезпечення позову щодо майна компанії «ЕЛАН СОФТ ЛЛП» (ELAN SOFT LLP, далі – Компанія 2), яка має статус відповідача в міжнародному комерційному арбітражі, шляхом: а) накладення арешту на майно у вигляді пшениці фуражної українського походження 2017 р. врожаю в кількості 1290,395 т, що за умовами контракту № S-U-MW-2017/1/6 від 20 вересня 2017 р. належить Компанії 2 і знаходиться на складі ТОВ «Фірма Давос» на території портового пункту Кілія ДП «Морський торговельний порт Усть-Дунайськ» за адресою: м. Кілія, вул.

Железнякова, 4 (вул. Портова, 4); б) заборони ТОВ Фірма «Давос» здійснювати дії, направлені на передачу Компанії 2 або іншій особі за вказівкою Компанії 2 майна, а саме: пшениці фуражної українського походження 2017 р. врожаю в кількості 1290,395 т зі складу ТОВ «Фірма Давос», що знаходиться на території портового пункту Кілія ДП «Морський торговельний порт Усть-Дунайськ» за адресою: м. Кілія, вул. Железнякова, 4 (вул. Портова, 4); в) заборони ДП «Морський торговельний порт Усть-Дунайськ» здійснювати дії за допомогою вантажного комплексу щодо вивантаження зі складу ТОВ «Фірма Давос» на території портового пункту Кілія ДП «Морський торговельний порт Усть-Дунайськ» за адресою: м. Кілія, вул. Железнякова, 4 (вул. Портова, 4) пшениці фуражної українського походження 2017 р. врожаю в кількості 1290,395 т, що зберігається на складі за умовами контракту № S-U-MW-2017/1/6 від 20 вересня 2017 р.

Заяву про забезпечення позову обґрунтовано тим, що 20 вересня 2017 р. між Компанією 1 і Компанією 2 укладено контракт № S-U-MW-2017/1/6 про продаж та поставку української пшениці мукомельної загальною масою 20000 т; визначено умови поставки товару партіями не менше 1500 т однієї партії з фіксацією вартості за партію кожні три дні за участі обох сторін. Сторони 20 вересня 2017 р. підписали також додаткову угоду № 1.

Компанія 2 виконала 17 жовтня 2017 р. умови контракту № S-U-MW-2017/1/6 від 20 вересня 2017 р. та додаткової угоди № 1 частково, забезпечивши кількість товару у розмірі 2500 т, який було розміщено на зерновому складі.

Компанія 1 отримала 7 листопада 2017 р. із зернового складу ТОВ «Фірма Давос» 1000 т пшениці, у зв'язку з чим на складі має зберігатись 1500 т пшениці, однак за результатами перевірки на зерновому складі фактично знаходиться 1290,395 т.

Між Компанією 1 і Компанією 2 порушена 2 лютого 2018 р. арбітражна справа 17-152 в Арбітражі Міжнародної асоціації торгівлі зерном і кормами (далі – Арбітраж GAFTA) про стягнення з Компанії 2 збитків у розмірі 425720 доларів США, що підтверджується свідченням арбітра Арбітражу GAFTA про

прийняття справи до розгляду, офіційним підтвердженням сплати витрат на депозит за розгляд справи Арбітражем GAFTA і копією позовної заяви, яка подана до Арбітражу GAFTA.

Зазначеним договором встановлено, що Арбітражем за цим договором є Арбітраж у м. Лондон, згідно з Арбітражним регламентом № 125 Асоціації з торгівлі зерном і кормами застосовується англійське право.

Під час розгляду заяви про забезпечення позову судом встановлено, що Компанія 1 не має на території України зареєстрованого в установленому законом порядку місця проживання (перебування) чи місцезнаходження та майна.

Чи підлягає заява про забезпечення позову задоволенню? Які особливості забезпечення позову у справі, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду? Який процесуальний порядок зустрічного забезпечення позову? Яке рішення має ухвалити суд у даній справі?

87. Заочним рішенням Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя від 15 березня 2016 р. позов Кривич до Публічного акціонерного товариства (далі – ПАТ) «Банк “Фінанси та Кредит”» про визнання поруки припиненим задоволено. Визнано припиненою поруку, яка надана Кривич на підставі договору поруки № 1212-125П від 5 грудня 2005 р.

Ухвалою Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя від 6 липня 2016 р. заяву ПАТ «Фінанси та Кредит» про перегляд заочного рішення залишено без задоволення.

Рішенням Апеляційного суду Запорізької області від 24 січня 2017 р. апеляційну скаргу ПАТ «Банк “Фінанси та Кредит”» задоволено частково. Заочне рішення Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя від 15 березня 2016 р. у цій справі скасовано, ухвалено нове рішення, яким у задоволенні позову Кривич до ПАТ «Банк “Фінанси та Кредит”», третьої особи Рибак про визнання договору поруки припиненим відмовлено.

Ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 8 листопада 2017 р. касаційну скаргу Кривич задоволено частково. Заочне рішення Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя від 15 берез-

ня 2016 р. та рішення апеляційного суду Запорізької області від 24 січня 2017 р. скасовано, справу передано на новий розгляд до суду першої інстанції.

До початку розгляду судом справи по суті 28 лютого 2018 р. від позивача надійшла уточнена позовна заява до ПАТ «Банк “Фінанси та Кредит”» в особі філії «Запорізьке регіональне управління» ПАТ «Банк “Фінанси та Кредит”» про визнання поруки припиненою.

Чи підлягає уточнена позовна заява прийняттю до розгляду? Яке рішення має ухвалити суд стосовно подачі уточненої позовної заяви позивачем?

Т е м а 17. Пред’явлення позову. Відкриття провадження у справі

Питання для обговорення

1. Право на звернення до суду за судовим захистом.
2. Передумови права на звернення до суду та порядок його здійснення.
3. Вимоги закону щодо форми та змісту позовної заяви.
4. Письмові заяви учасників справи.
5. Процесуальні наслідки звернення до суду із позовною заявою, яка не відповідає вимогам закону.
6. Повернення позовної заяви.
7. Підстави відмови у відкритті провадження у справі
8. Правові наслідки відкриття провадження у справі

88. Позивачка звернулась до суду з позовом до Дніпровської районної в м. Києві державної адміністрації про скасування розпорядження, мотивуючи його незаконністю розпорядження Дніпровської РДА № 119 від 11 березня 2016 р., яким позивачці відмовлено у наданні (приєднанні) вільної кімнати площею 19,20 кв. м, що звільнилася у комунальній квартирі.

Дніпровський районний суд м. Києва 31 травня 2018 р. постановив ухвалу, якою відмовив у відкритті провадження у справі на тій підставі, що позов про скасування акта органу

державної влади має розглядатися за правилами адміністративного, а не цивільного судочинства.

Проаналізуйте дії суду. Чи правомірно суд постановив ухвалу про відмову у відкритті провадження у справі? Які підстави відмови у відкритті провадження у справі?

89. ПАТ КБ «Приватбанк» звернувся до суду з позовом до Карпенко про стягнення заборгованості.

Разом з позовною заявою банком подані копії доказів, які підтверджують наявність заборгованості, завірені лише підписом представника банку.

Однак, як вбачається з доданих до позовної заяви документів, вони завірені з порушенням порядку, передбаченого ДСТУ 4163-2003, затвердженого наказом Держспоживстандарту України від 7 квітня 2003 р. № 55, через що неможливо встановити ні особу, яка засвідчила подані документи, ні дату посвідчення: відсутні належні анкетні дані особи, яка завірила документи, її посада, дата засвідчення документів, а також відмітка засвідчення копії документів «Згідно з оригіналом».

Отже, додані до заяви документи, а саме: витяг з Тарифів обслуговування кредитних карт «Універсальна», витяг з умов і правил надання банківських послуг, всупереч вимогам ст. 95 ЦПК України, не завірені належним чином.

Відповідно до ч. 1 ст. 185 ЦПК України суддя, встановивши, що позовну заяву подано без додержання вимог, викладених у статтях 175 і 177 цього Кодексу, протягом п'яти днів з дня надходження до суду позовної заяви постановляє ухвалу про залишення цієї заяви без руху.

Яким вимогам повинна відповідати позовна заява? Які підстави для залишення позовної заяви без руху передбачено чинним процесуальним законодавством? Проаналізуйте рішення суду, чи відповідає воно вимогам чинного законодавства?

90. До Вінницького міського суду Вінницької області звернувся заступник військового прокурора Івано-Франківського гарнізону в інтересах держави, уповноваженим органом якої здійснювати відповідні функції у спірних відносинах є Мі-

ністерство оборони України в особі Військової частини А4267, з позовом до Федоренка про відшкодування шкоди, завданої відповідачем як матеріально відповідальною особою внаслідок порушень, допущених в організації зберігання, обліку, прийому та видачі майна служби зв'язку військової частини.

Як зазначає позивач, пред'явлення даного позову викликане виключно захистом інтересів держави, оскільки через протиправні дії відповідача було втрачено майно служби зв'язку військової частини, що порушує майнові інтереси держави.

На думку прокурора, інтереси держави в особі Міністерства оборони України та інтереси військової частини А4267, яка є складовою частиною Збройних Сил України, підпорядкованою безпосередньо Міністерству оборони України, що утримується за рахунок коштів Державного бюджету України, збігаються.

Військова частина А4267 є юридичною особою, яка має, крім іншого, самостійний баланс, рахунки в установах банків, право на укладання цивільно-правових угод, тобто є самостійним суб'єктом господарювання, проте не є органом державної влади чи органом місцевого самоврядування.

Які підстави для повернення позовної заяви? Яке рішення має ухвалити суд у даній справі у разі пред'явлення такого позову?

91. Фоміна 31 січня 2018 р. звернулася до суду з позовом до Павленка про стягнення аліментів.

Зі змісту позовної заяви вбачається, що позивачка заявила вимогу про стягнення аліментів на утримання неповнолітньої дитини та вимогу про стягнення аліментів на повнолітню доньку сторін на період її навчання у вищому навчальному закладі.

Яке рішення має ухвалити суд щодо пред'явлення даного позову? Які наслідки порушення об'єднання позовних вимог?

92. Позивач звернувся до суду з позовом, у якому просив розірвати його шлюб із Валентиною Кулик, зареєстрований відділом державної реєстрації актів цивільного стану Печерсь-

кого районного управління юстиції у м. Києві (актовий запис № 981 від 5 жовтня 1986 р.), та стягнути з відповідачки на користь позивача понесені судові витрати: 5774 грн. витрат на правничу допомогу та 704,80 грн. судового збору.

Суддя, повертаючи позовну заяву позивачеві, зазначив наступне.

Згідно з ч. 3 ст. 105 СК України шлюб припиняється внаслідок його розірвання за позовом одного з подружжя на підставі рішення суду відповідно до ст. 110 цього Кодексу.

Частиною 1 ст. 110 СК України встановлено, що позов про розірвання шлюбу може бути пред'явлений одним із подружжя.

Положеннями постанови Пленуму Верховного Суду України № 11 від 21 грудня 2007 р. «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя» зазначено, що сімейне законодавство не передбачає можливості розірвання шлюбу представником одного з подружжя або їх обох за довіреністю останніх, а правила ЦК про представництво, довіреність і доручення на ці правовідносини не поширюються.

З аналізу вищевказаних положень вбачається, що волевиявлення особи як на укладення шлюбу, так і на його розірвання повинно бути підтверджено її особистим підписом на документах. Отже, як із цього випливає, позовна заява повинна бути підписана особисто позивачем, а не його представником за довіреністю.

Разом з тим встановлено, що позовну заяву підписано адвокатом Катеринчук.

Згідно з п. 1 ч. 4 ст. 185 ЦПК України позовна заява повертається позивачеві у разі, якщо заяву подано особою, яка не має процесуальної дієздатності, не підписано або підписано особою, яка не має права її підписувати, або особою, посадове становище якої не вказано.

Право на доступ до правосуддя не є абсолютним, на цьому наголошує і Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях «Голдер проти Великої Британії» від 21 лютого 1975 р.,

«Жофр де ля Прадель проти Франції» від 16 грудня 1992 р. Відтак у кожному випадку позивач при зверненні до суду із позовом повинен дотримуватися норм процесуального законодавства.

Проаналізуйте дії суду. Чи правильне рішення поставив суддя у даній справі? Які процесуальні наслідки повернення позовної заяви?

93. Позивачка звернулася до суду з позовом до відповідача про відшкодування шкоди завданої злочином.

Московським районним судом м. Харкова 4 квітня 2018 р. прийнято позовну заяву до розгляду та відкрито провадження у вищезазначеній цивільній справі. Розгляд справи вирішено здійснювати за правилами загального позовного провадження. З метою виконання вимог ч. 1 ст. 189 ЦПК України призначено підготовче провадження у справі на 23 квітня 2018 р.

В ухвалі чітко вказано, що відповідачу визначено п'ятнадцятиденний строк з дня вручення ухвали про відкриття провадження у справі для подання відзиву на позовну заяву, а також роз'яснено, що він має право протягом зазначеного строку надіслати суду відзив на позовну заяву і всі письмові та електронні докази (які можливо доставити до суду), що підтверджують заперечення проти позову. Відповідно до вимог ч. 4 ст. 178 ЦПК України одночасно з надісланням відзиву до суду копію відзиву та доданих до нього документів відповідач зобов'язаний надіслати іншим учасникам справи. У разі ненадання відповідачем відзиву в установленій судом строк без поважних причин суд має право вирішити спір за наявними матеріалами справи. Відповідач має право пред'явити зустрічний позов у строк, визначений для подання відзиву.

Однак з моменту отримання ухвали про прийняття позовної заяви до розгляду та відкриття провадження від 4 квітня 2018 р. протягом зазначеного строку відповідач відзив не подав, хоча згідно з повідомленням про вручення поштового відправлення така ухвала була отримана відповідачем 11 квітня 2018 р.

Яке рішення має постановити суд щодо залучення відзиву на позовну заяву? Яким вимогам має відповідати відзив на позовну заяву?

94. 13 червня 2018 р. Костенко звернулася до суду зі скаргою на дії державного виконавця щодо визначення вартості арештованого майна, належного їй на праві власності, а саме магазину по вул. Шевченка, 17/1 у м. Вознесенську, зробленого суб'єктом оціночної діяльності спеціалістом Шерстюком, у якій просила визнати висновок суб'єкта оціночної діяльності спеціаліста в частині визначення вартості належного їй магазину такою, що не відповідає дійсності.

Ухвалою Вознесенського міськрайонного суду Миколаївської області від 15 червня 2018 р. відмовлено у відкритті провадження на підставі п. 1 ч. 1 ст. 186 ЦПК України у зв'язку з тим, що скарга не підлягає розгляду в порядку цивільного судочинства.

В ухвалі суд дійшов висновку, що звіт про оцінку майна є документом, який фіксує дії суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання щодо оцінки майна, здійснювані ним у певному порядку та спрямовані на виконання його професійних обов'язків, визначених законом і встановлених відповідним договором.

Звіт про оцінку майна не створює жодних правових наслідків для учасників правовідносин з оцінки майна, а лише відображає та підтверджує зроблені суб'єктом оціночної діяльності – суб'єктом господарювання висновки і його дії щодо реалізації своєї практичної діяльності.

Отже, посилаючись на висновок Верховного Суду № 12-18гс18, суд першої інстанції дійшов висновку, що спори про визнання недійсним звіту про оцінку майна не можуть бути розглянуті у порядку іншого (ніж господарське) судочинства.

Дайте правову оцінку діям судді щодо відмови у відкритті провадження у справі. Які підстави відмови у відкритті провадження у справі?

95. До суду звернулася Білоцерківська місцева прокуратура з позовом до Ставищенської районної державної адміністрації Київської області, Карпенко, Вознюк та Золотухіна про визнання недійсним розпорядження, визнання недійсними дер-

жавних актів на право власності на земельні ділянки та витребування з незаконного володіння земельних ділянок з посиленням на те, що в ході досудового розслідування кримінального провадження встановлено порушення вимог земельного законодавства під час відведення у власність Карпенко, Вознюк та Золотухіна земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства, які розташовані на території Розумницької сільської ради Ставищенського району Київської області та які були їм надані у власність згідно з розпорядженням Ставищенської РДА Ставищенського району Київської області.

Позивач просить суд визнати недійсним розпорядження Ставищенської районної державної адміністрації Київської області № 966 від 11 грудня 2008 р. «Про надання у власність земельних ділянок громадянам с. Розумниця для ведення особистого селянського господарства на території Розумницької сільської ради Ставищенського району» в частині надання у власність таких земельних ділянок відповідачам, а також державні акти про право власності на земельні ділянки, видані відповідачам; витребувати з незаконного володіння відповідачів на користь Розумницької сільської ради Ставищенського району Київської області вищевказані земельні ділянки та стягнути з відповідачів на користь прокуратури Київської області судовий збір в розмірі 11523,18 грн.

Відповідно до довідки відділу адресно-довідкової роботи ГУ ДМС України в Одеській області від 25 липня 2018 р. відповідач по даній справі Золотухін помер 21 квітня 2018 р.

Яке рішення має постановити суд? Які процесуальні наслідки відмови у відкритті провадження у справі?

96. У травні 2018 р. Петренко С. звернулась до Вознесенського районного суду Миколаївської області з позовом, у якому просила суд розірвати шлюб між нею та Петренком О., зареєстрований 5 січня 2015 р. виконавчим комітетом Григорівської сільської ради Братського району Миколаївської області, про що складено відповідний актовий запис № 1.

З матеріалів справи вбачається, що зареєстроване місце

проживання відповідача значиться: вул. Степова, 143, с. Людмилівка Братського району Миколаївської області.

У позовній заяві позивачка пояснила, що у зв'язку з її вагітністю поїздки та стресові ситуації їй не рекомендовані лікарем, про що вказано в довідці КЗ «Вознесенський районний центр ПМСД» Олександрівської АЗПСМ від 23 лютого 2018 р.

В уточненій позовній заяві від 14 червня 2018 р. позивачка, крім зазначених обставин, посилалася як на доказ того, що вона не має можливості виїхати за місцем проживання відповідача, також на те, що 8 травня 2018 р. вона народила дочку Петренко Л., на підтвердження цього вона надала копію свідоцтва про її народження.

Ухвалою Вознесенського міськрайонного суду Миколаївської області від 18 червня 2018 р. позовну заяву Петренка С. до Петренка О. про розірвання шлюбу передано на розгляд до Братського районного суду Миколаївської області на підставі ч. 9 ст. 187 ЦПК України.

Чи правомірні дії суду щодо передання позовної заяви до іншого суду? Які процесуальні наслідки відкриття провадження у справі?

97. Шварц 29 липня 2018 р. звернувся до суду з позовом, у якому просив визнати виконавчий напис, вчинений 10 листопада 2017 р., приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу зареєстрований в реєстрі за № 20708, про стягнення з позивача на користь ПАТ КБ Приватбанк грошових коштів у сумі 182586 грн. 81 коп., у тому числі заборгованість: за тілом кредиту – 14305 грн. 80 коп.; за відсотками – 155380 грн. 19 коп.; з пені та комісії – 3730 грн. 02 коп.; по штрафх (фіксована частина) – 500 грн. 00 коп.; по штрафх (відсоток від суми заборгованості) – 8670 грн. 80 коп., не сплачених у строк відповідно до умов кредитного договору від 7 вересня 2011 р., таким, що не підлягає виконанню.

Позивач вважає, що цей виконавчий напис є незаконним та таким, що не підлягає виконанню, у зв'язку з тим, що приватний нотаріус вчинив його вже після закінчення трирічного

строку з дня виникнення у відповідача права вимоги стягнення вказаної заборгованості. За виконавчим написом строк, за який проводиться стягнення, складає 2215 днів, а саме з 7 вересня 2011 р. по 30 вересня 2017 р., тобто строк стягнення перевищує шість років.

Позивач разом із позовною заявою подав клопотання про витребування доказів, згідно із вимогами статей 83, 84 ЦПК України, а саме: витребувати у приватного нотаріуса копії документів, наданих йому ПАТ КБ «Приватбанк», що стали підставою для вчинення виконавчого напису від 10 листопада 2017 р., зареєстрованого в реєстрі за № 20708; копію виконавчого напису нотаріуса від 10 листопада 2017 р., зареєстрованого в реєстрі за № 20708, чи документа, на якому його вчинено, а також витребувати з ПАТ КБ «Приватбанк» кредитний договір від 7 вересня 2011 р. разом з умовами та правилами до нього.

Які процесуальні дії має вчинити суд під час відкриття провадження у справі? Складіть ухвалу про відкриття провадження у справі.

Т е м а 18. Підготовче провадження

Питання для обговорення

1. Місце підготовчого провадження в структурі цивільного судочинства.
2. Право на справедливий судовий розгляд та підготовче провадження.
3. Загальна характеристика підготовчого провадження.
4. Підготовче засідання та порядок його проведення.
5. Врегулювання спору за участі судді.
6. Судові виклики та повідомлення.

98. Іващенко Л.М. 2 листопада 2017 р. звернулася до Дніпровського районного суду м. Києва з позовною заявою до Благодіра І.О. про стягнення безпідставно отриманих грошових коштів у розмірі 20000 грн. Ухвалою від 28 листопада 2017 р. було відкрито провадження у справі та призначено судовий ро-

згляд на 5 березня 2018 р.

Відкриваючи судове засідання 5 березня 2018 р., суддя Дніпровського районного суду м. Києва повідомила, що у справі проводиться підготовче судове засідання. У зв'язку з необхідністю витребування від банківської установи інформації щодо власника грошових коштів, що надійшли на рахунок відповідача, його проведення відкладено на 8 травня 2018 р.

У підготовче судове засідання 8 травня 2018 р. Івашенко Л.М. не з'явилася, через що його перенесено на 15 серпня 2018 р. У супровідному листі, направленому позивачці за її адресою, суддя повідомила, що у разі повторної неявки в підготовче судове засідання позовна заява буде залишена без розгляду на підставі п. 3 ч. 1 ст. 257 ЦПК України.

Оцініть правомірність дій судді. Визначте мету та завдання проведення підготовчого провадження. У чому полягають відмінності між підготовчим і судовим засіданням?

99. Ісаєва С.І. звернулася до Московського районного суду з позовною заявою про стягнення з Петрова В.М. заборгованості за договором позики в розмірі 50000 доларів США. Суддя Московського районного суду м. Харкова в ухвалі про відкриття провадження від 8 лютого 2018 р. призначила проведення підготовчого засідання на 1 березня 2018 р. та зобов'язала відповідача до 20 лютого 2018 р. надати відзив на позовну заяву.

Відповідач у строк, встановлений судом, надіслав відзив на позовну заяву до суду. Під час підготовчого засідання було з'ясовано, що копія відзиву не була надана позивачці, тож вона, посилаючись на порушення принципу рівноправності сторін, заявила клопотання про відкладення проведення підготовчого засідання.

Як має діяти суддя в такій ситуації? Які наслідки ненадання відзиву на позовну заяву?

100. Суддя Московського району м. Харкова відкрив 15 лютого 2018 р. провадження у справі за позовною заявою Прохорова В.А. до Прохорової Ж.В. про поділ спільно нажитого майна, призначивши підготовче засідання на 30 березня 2018 р.

У підготовчому засіданні суддя наполягав на тому, щоб сторони уклали мирову угоду, пропонуючи її умови. Позивач та відповідачка, порадившись зі своїми представниками, заявили клопотання про застосування процедури врегулювання спору за участі судді, однак суддя відмовив у його задоволенні, мотивуючи це тим, що в такий спосіб сторони намагаються затягнути розгляд справи.

Оцініть правомірність дії судді. Який порядок здійснення процедури врегулювання спору за участі судді? Чи відізняється дана процедура від медіації?

101. Альошин В.К. звернувся до суду з позовною заявою про розірвання шлюбу з Альошиною В.П. У підготовче засідання, призначене на 1 березня 2018 р., позивач не з'явився. Відповідачка у підготовчому засіданні пред'явила зустрічний позов про розподіл спільно нажитого майна та заявила клопотання про вжиття заходів забезпечення позову шляхом накладення арешту на автомобіль ВАЗ-2108, що був набутий подружжям під час шлюбу, мотивуючи це тим, що Альошин В.К. має намір подарувати зазначене майно своїм батькам.

Суддя, прийнявши зустрічний позов для спільного розгляду з первісним, ухвалою, постановленою в підготовчому засіданні 1 березня 2018 р., клопотання про забезпечення позову задовольнив та призначив підготовче засідання на 31 березня 2018 р.

Альошин В.К., отримавши ухвалу, в якій було зазначено про прийняття зустрічного позову для спільного розгляду з первісним, задоволення клопотання про забезпечення позову та призначення повторного підготовчого засідання, вирішив її оскаржити.

Які помилки були допущені суддею у даній справі? Чи може бути оскаржена ухвала, яку отримав Альошин В.К.? Чи може Альошин В.К. посылатися на порушення його права на справедливий судовий розгляд, оскільки питання про забезпечення позову було вирішено без його участі?

102. Губенко М.М. пред'явила позов до Зачепилівського

районного відділу енергозбуту АК «Харківобленерго» про захист прав споживача, визнання недійсним акта порушення правил користування електроенергією, відшкодування матеріальної та моральної шкоди. Під час проведення підготовчого засідання було з'ясовано, що позов пред'явлений до неналежного відповідача.

Як повинен діяти суддя?

103. Арканова М.П. звернулася до суду з позовною заявою до Петухова Л.П. про відшкодування матеріальної та моральної шкоди. У підготовчє засідання відповідач не з'явився. У матеріалах справи була наявна довідка від поштового відділення про те, що за вказаною в позовній заяві адресою Петухов Л.П. не проживає.

Які дії має вчинити суддя з метою належного повідомлення відповідача про час та місце проведення нового підготовчого засідання?

Тема 19. Розгляд справи по суті

Питання для обговорення

1. Поняття та значення стадії розгляду справи по суті.
2. Процесуальний порядок розгляду справи по суті.
3. Відкладення розгляду справи, перерва в судовому засіданні, зупинення провадження у справі.
4. Завершення судового розгляду справи без ухвалення судового рішення.
5. Фіксування судового процесу.

104. Позивач звернувся в суд з позовною заявою, в якій просить визнати за ним право власності на земельну ділянку (пай) для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, що розташована на території сільської ради Бродівського району Львівської області, як на спадкове майно (відповідно державного акта на право приватної власності на землю серії П ЛВ № 005108 від 17 березня 2000 р.). Позивач у судове засідання не з'явився, але суду подав письмову заяву, в якій про-

силь слухання справи проводити за його відсутності, позов підтримує і просить суд його задовольнити у повному обсязі.

Представник відповідача – сільської ради Бродівського району Львівської області в судове засідання не з'явився, але суду подано заяву голови сільради, в якій він просить слухання справи проводити за відсутності представника сільської ради. Також у заяві голова сільради вказує про визнання права власності на земельну ділянку та визнання позову в повному обсязі, наслідки визнання позову йому відомі та зрозумілі.

Суд ухвалив рішення про задоволення позову в повному обсязі.

Як на стадії розгляду справи по суті відбувається визнання позову відповідачем? Які процесуальні наслідки для здійснення судового розгляду має відмова позивача від позову? Чи правильно вчинив суд у наведеній ситуації?

105. ПАТ КБ «ПриватБанк» (далі Банк) звернувся до суду з позовом, у якому просить стягнути з відповідача заборгованість у сумі 12009,22 грн., яка складається із заборгованості: за кредитом – 299,04 грн.; по відсотках за користування кредитом – 7762,12 грн.; за пенею та комісією – 2900,00 грн.; штрафу (фіксована частина) – 500,00 грн.; штрафу (процентна складова) – 548,06 грн. та стягнення судових витрат при зверненні до суду в розмірі 1378,00 грн. Позивач обґрунтовує свої вимоги тим, що 11 вересня 2013 р. між ПАТ КБ «ПриватБанк» та відповідачем було укладено кредитний договір, згідно з яким відповідач отримав кредит у розмірі 300,00 грн. у вигляді встановленого кредитного ліміту на платіжну картку зі сплатою відсотків за користування кредитом у розмірі 30,00 % на рік на суму залишку заборгованості за кредитом з кінцевим терміном повернення відповідно до строку дії картки. Однак відповідач не виконує належним чином зобов'язання за кредитним договором, не здійснює щомісячного погашення кредиту та не сплачує відсотки у розмірі й у строки, передбачені кредитним договором.

Представник позивача в судове засідання не з'явився, надав суду письмову заяву про розгляд справи за його відсутності, позовні вимоги підтримує і просить їх задовольнити в

повному обсязі.

Відповідач у судові засідання не з'явився, хоча був повідомлений належним чином про час, день і місце розгляду справи, про що свідчить повідомлення про отримання судової повістки, та не повідомив суд про причини неявки в судові засідання.

Суд, дослідивши матеріали справи, встановив, що між позивачем і відповідачем був укладений договір, відповідно до якого позичальник отримав кредит в сумі 300,00 грн. у вигляді встановленого кредитного ліміту на платіжну картку зі сплатою відсотків за користування кредитом у розмірі 30,00 % на рік на суму залишку заборгованості за кредитом з кінцевим терміном повернення, що встановлюється строком дії картки, де позичальник зобов'язувався повернути кредит та сплатити відсотки, згідно з договором, який складається.

Суд зазначив, що підпис відповідача на заяві про надання позики підтверджує згоду відповідача на умови кредитного договору.

Виходячи з наведеного, суд розглянув справу за відсутності осіб – учасників справи та постановив судові рішення про задоволення позову в повному обсязі. При цьому суд зазначив: «У даному випадку позивач надав суду достатньо доказів про невиконання відповідачем умов кредитного договору, що знайшло своє підтвердження в матеріалах справи; відповідач не спростував доводи позивача, викладені в позовній заяві». Фіксування судового процесу за допомогою звукозаписувального технічного засобу не проводилося.

Дайте обґрунтовану оцінку законності дій суду щодо можливості судового розгляду у разі неявки сторін у дане судові засідання. Назвіть процесуальні підстави та наслідки для відкладення розгляду справи і перерви в судовому засіданні.

106. У жовтні 2016 р. позивач Макаров В. К. звернувся до суду із позовом до Макарова К. П. про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням (квартирою). У зазначеній квартирі, окрім власника Макарова В. К., зареєстрований його батько Макаров К. П. Свої позовні

вимоги позивач обґрунтував тим, що його батько перебував у зареєстрованому шлюбі з його матір'ю Макаровою А. І. Рішенням Оболонського районного суду м. Києва від 17 січня 2013 р. шлюб було розірвано. У липні 2014 р. відповідач одружився з іншою жінкою, виїхав разом з нею та став фактично проживати за іншою адресою. За цей період не приїздив жодного разу, однак залишився зареєстрованим за попередньою адресою. Реєстрація Макарова К. П. у вказаній квартирі створює суттєві незручності в користуванні власністю і тягне додаткові витрати на утримання житла. У зв'язку із цим позивач просив визнати відповідача таким, що втратив право користування жилловим приміщенням.

У підготовчій частині судового засідання відповідач подав клопотання про призначення експертизи з метою оцінки вартості облаштувань квартири, які були ним здійснені за час проживання у квартирі. Суд відхилив зазначене клопотання, вказавши що даний факт не входить до предмета доказування по справі.

У судовому розгляді були допитані свідки Сметанін та Пономарьова, викликані за заявою позивача, які підтвердили факт, що відповідач протягом тривалого часу не живе у зазначеній квартирі.

Суд дослідив електронні докази – зміст переписки між позивачем і відповідачем у соціальних мережах, де відповідач погоджується з тим, що не проживає у зазначеній квартирі, але готовий сплачувати комунальні витрати.

Після завершення судових дебатів відповідач заявив клопотання про допит свідків, які за його клопотанням були викликані до суду, але не були допитані. Суд задовольнив клопотання відповідача і постановив ухвалу про повернення до з'ясування обставин справи.

Назвіть частини судового засідання, а також їх процесуальний зміст. Оцініть законність дій суду й учасників справи у судовому засіданні по даній справі. Запропонуйте власний варіант здійснення процесуальних дій відповідно до положень закону.

107. Позивач звернувся 9 червня 2015 р. до суду з позовом про відшкодування шкоди, спричиненої внаслідок ДТП. Під час розгляду справи вимоги уточнювалися. Остаточою позивач просив суд ухвалити рішення, яким стягнути з ПрАТ «Страхова компанія “Провідна”» на його користь страхове відшкодування в розмірі 25800,37 грн., пеню в розмірі 20661,07 грн., інфляційну виплату в розмірі 11171,56 грн. за 2015 рік та в розмірі 4436,63 грн. за 2016 рік, 3 % річних в розмірі 1548,02 грн., оплату за проведену експертизу – 800 грн., та оплату на евакуацію пошкодженого транспортного засобу – 700 грн. Всього 65117,66 грн. Також просив стягнути з відповідача на його користь суму матеріальної шкоди в розмірі 208817,57 грн., суму моральної шкоди в розмірі 24000,00 грн., судовий збір – 5599,44 грн., оплату проведеної експертизи – 5000 грн. та витрати на оплату правової допомоги за надання юридичних послуг адвоката.

Позивач зазначив, що 6 травня 2014 р. близько 10.00 год на 622км.+200м. автодороги Київ-Чоп відбулася дорожньо-транспортна пригода з вини відповідача, який, керуючи автомобілем марки «ВАЗ 2108», порушив правила дорожнього руху. Вина відповідача у скоєнні ДТП встановлена судовим рішенням, яке набрало законної сили.

У результаті ДТП його автомобіль «Volkswagen Caravella» отримав технічні пошкодження. На момент пригоди цивільно-правова відповідальність позивача була забезпечена ПрАТ «Страхова компанія “Провідна”». Оскільки страховиком не проведено відповідного дослідження, за його заявою була проведена авто-товарознавча експертиза, за що він поніс витрати в сумі 800 грн., а також витрати на евакуацію автомобіля в розмірі 700 грн.

Представник відповідача в судовому засіданні заявив клопотання про зупинення судового розгляду у зв'язку із хворобою відповідача, яке було задоволено судом.

У наступне судове засідання не з'явився позивач, проте був присутній представник позивача, який подав заяву про відмову від позову, у зв'язку з чим суд постановив ухвалу про закриття провадження у справі.

Позивач звернувся з апеляційною скаргою на вказану

ухвалу, посилаючись на те, що він не був належним чином повідомлений про час і місце судового розгляду, а тому був позбавлений можливості здійснити своє право на судовий захист.

Чи є підстави вважати апеляційну скаргу позивача обґрунтованою? Які процесуальні наслідки неявки сторін у судові засідання?

108. У січні 2018 р. Паніна М. І. звернулася до суду із позовною заявою, в якій зазначила, що 3 липня 2014 р. помер її двоюрідний брат Трофимов Г. Ю., внаслідок чого відкрилася спадщина, до складу якої входить 1/3 частини квартири № 3, що знаходяться по вулиці Філатова, 4 в смт. Романів Житомирської області. Посилаючись на те, що вона є спадкоємцем, Паніна М. І. звернулася до приватного нотаріуса для оформлення спадщини. Однак нотаріусом 8 листопада 2016 р. їй було відмовлено у видачі свідоцтва про право на спадщину за законом у зв'язку з відсутністю документів, які підтверджують родинні відносини зі спадкодавцем. Позивачка просить суд ухвалити рішення, яким встановити факт, що вона є двоюрідною сестрою Трофимова Г. Ю., та визнати за нею право власності на спадкове майно.

При розгляді справи в суді встановлено, що в листопаді 2016 р. Паніна М. І. вже зверталася до Романівського районного суду Житомирської області із тотожним позовом. Рішенням Романівського районного суду Житомирської області від 18 липня 2017 р., яке набрало законної сили 19 вересня 2017 р., у задоволенні позову Паніної М. І. про визнання права власності на нерухоме майно в порядку спадкування та встановлення факту родинних відносин було відмовлено.

Як повинен діяти суд у вказаній ситуації? Обґрунтуйте відповідь.

109. Смирнов А. І. звернувся до Київського районного суду м. Полтави з позовом до Петрова Б. М. про визнання недостовірною інформацію, яка 20 вересня 2017 р. була поширена відповідачем у приміщенні Київського районного суду м. Полтави у кабінеті судді. Відповідач Петров Б. М. стверджував, що

Смирнов А. І. вдається до дій з ознаками корупційності, здійснює позапроцесуальний вплив на суддів, заходячи до них, зокрема до судді Панченко Р. Т., у кабінет і обговорюючи хід справи.

Згідно з автоматичним розподілом справ вказана справа передана на розгляд судді Київського районного суду м. Полтави Кузьменко Ж. В. З метою уникнення сумнівів в об'єктивності та неупередженості суддя Кузьменко Ж. В. визнала за необхідне заявити самовідвід по даній справі. В обґрунтування ухвали про самовідвід суддя вказала, що підставою для самовідводу є та обставина, що позов Смирнова А. І. ґрунтується на подіях, які відбулися 20 вересня 2017 р. у приміщенні Київського районного суду м. Полтави та безпосередньо стосуються суддів Київського районного суду м. Полтави, оскільки позивач просить визнати недостовірною інформацію, надану відповідачем Петровим Б. М., що він «здійснює позапроцесуальний вплив на суддів, заходить до суддів і до судді Панченко Р. Т.». Дана обставина не свідчить про упередженість судді Кузьменко Ж. В. щодо позову Смирнова А. І., але може викликати сумніви в об'єктивності під час розгляду справи, тому що вона працює в одному суді з суддею Панченко Р. Т.

Згідно з практикою Європейського суду з прав людини (рішення від 9 листопада 2006 р. у справі «Білуга проти України», від 28 жовтня 1998 р. у справі «Ветштайн проти Швейцарії») важливим питанням є довіра, яку суди повинні вселяти у громадськість у демократичному суспільстві. Судді зобов'язані викликати довіру в учасників судового розгляду, а тому будь-який суддя, стосовно якого є підстави для підозри у недостатній неупередженості, повинен брати самовідвід або бути відведений.

Які процесуальні наслідки для розгляду справи матиме ухвала про самовідвід судді: перерва в судовому засіданні, відкладення розгляду справи, зупинення провадження, залишення заяви без розгляду чи закриття провадження у справі? Обґрунтуйте відповідь.

110. У жовтні 2017 р. Литовченко А. П. звернувся з позовом до Панкратова С. М. про визнання заповіту недійсним, у якому, зокрема, зазначив, що заповіт вважає недійсним внаслідок того, що приватним нотаріусом Усовою Д. П. порушений

передбачений законом порядок укладання заповіту, а саме заповіт був посвідчений не в приміщенні нотаріальної контори.

У судовому розгляді приватний нотаріус Усова Д. П., яка брала участь у справі як третя особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача, пояснила, що заповіт, дійсно, був укладений не в приміщенні нотаріальної контори, а за місцем проживання заповідача, оскільки останній не міг прибути до нотаріальної контори за станом здоров'я. На підтвердження своїх доводів Усова Д. П. надала суду докази законності укладання заповіту.

Позивач у судовому засіданні наполягав на тому, що заповіт слід визнати недійсним на підставі того, що в момент його укладення заповідач був хворий і не міг розуміти значення своїх дій. Литовченко А. П. подав клопотання про призначення посмертної судової психіатричної експертизи.

*Які процесуальні наслідки має заява відповідача про зміну підстав позову? Як повинен діяти суд у разі заявлення клопотання про призначення експертизи? Які процесуальні наслідки має задоволення судом клопотання про призначення судової експертизи?**

111. Позивач звернувся до суду з позовом до відповідача про визнання дій останнього незаконними та визнання його, позивача, права на укладення договірних зобов'язань з Мелітопольськими районними електричними мережами.

У судовому розгляді встановлено, що позивачем не вказаний власний реєстраційний номер облікової картки платника податків за його наявності або номер і серія паспорта, номери засобів зв'язку (за наявності), а також не вказаний ідентифікаційний код відповідача в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України. Крім того, позивач просить визнати незаконними дії Мелітопольських районних електричних мереж «Запоріжжяобленерго», однак не зазначає, які саме дії відповідача слід визнати незаконними та в чому полягає їх не-

* Завдання може бути використано для групової ділової гри «Судовий процес».

законність. У позовній заяві відсутнє підтвердження позивача про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Позивач у позовній заяві вказує на наявність укладеного між ним та відповідачем договору № 3127043 від 30 березня 2009 р., однак до позовної заяви його копії не додає. В обґрунтування неможливості підписання вказаного договору позивач зазначає, що в той час перебував на заробітках в АР Крим, однак доказів на підтвердження цього факту не надає.

Як повинен діяти суд у наведеній ситуації? Обґрунтуйте відповідь.

112. Суд розглянув справу про захист честі, гідності та ділової репутації за позовом Федорова В. П. до телерадіокомпанії «N». Після завершення судового засідання представник відповідача звернувся до секретаря судового засідання з проханням скопіювати технічний запис судового засідання та ознайомитися з його протоколом. Секретар суду відмовив відповідачу, посилаючись на те, що вказані дії можливо виконати лише за ухвалою суду. Крім того, протокол судового засідання ще не готовий, і відповідач може з ним ознайомитися лише через тиждень. До суду звернувся свідок Петров О. Р., який також просив дати йому можливість ознайомитися з технічним записом судового засідання.

Назвіть процесуальний порядок ведення технічного запису судового засідання і складання протоколу судового засідання. Який порядок ознайомлення, копіювання та внесення зауважень щодо засобів фіксації судового процесу?

Тема 20. Рішення суду першої інстанції

Питання для обговорення

1. Поняття і види судових рішень.
2. Законна сила судового рішення.
3. Вимоги, яким повинно відповідати судове рішення.

4. Зміст судового рішення.
5. Усунення недоліків рішення судом, який його ухвалив.
6. Ухвала суду.

113. У серпні 2016 р. Петров О. І. та Петрова Г. С. звернулися до суду з позовом до Морозова М. Т. про визнання права власності на нерухоме майно за набувальною давністю.

Позивачі зазначали, що з 26 липня 2008 р. перебувають у шлюбі. Петров О. І. є власником 1/3 частки будинку за адресою м. Козятин, вул. Миру 5. У березні 2005 р. померла їхня сусідка Морозова К. П., яка на день смерті проживала без реєстрації у свого сина Морозова М. Т. та невістки за адресою м. Вінниця, вул. Суворова 25, кв. 10, куди переїхала влітку (липні) 2003 р. З цього часу позивачі разом із своєю сім'єю відкрито, безперервно володіють та користуються тією часткою будинку (2/3), що належала Морозовій К. П., доглядають за будинком, підтримують у належному стані, обробляють земельну ділянку біля будинку, не допускають завдання шкоди цьому майну. Після смерті Морозової К. П. відкрилася спадщина, і єдиним спадкоємцем є її син Морозов М. Т., який не заявляв жодних прав на спадщину.

У судовому засіданні відповідач подав заяву про визнання позову, однак рішенням Козятинського міськрайонного суду Вінницької області від 2 грудня 2016 р. відмовлено в задоволенні позову з тих підстав, що син – Морозов М. Т. протягом шестимісячного строку не заявляв про відмову від прийняття спадщини, а тому вважається таким, що прийняв спадщину. Крім того, ухвалюючи рішення про відмову в задоволенні позову, суд першої інстанції виходив з того, що позивачі безпосередньо самою часткою будинку не користувались, оскільки ключі були у сина померлої, та не сплачували рахунки за електрику й інші комунальні платежі, а також земельний податок за користування присадибною земельною ділянкою. Позивачі в судовому засіданні не надали належних та допустимих доказів, які б свідчили про добросовісність заволодіння ними 2/3 будинку, що належали Морозовій К. П., а лише встановлено ту обставину, що вони ззовні підтримували вказане майно у належному стані, оскільки існувала

небезпека погіршення стану їх частини будинку.

Не погоджуючись із рішенням суду, позивачі подали апеляційну скаргу, в якій, посилаючись на порушення норм матеріального та процесуального права, просять рішення суду скасувати і ухвалити нове, яким позовні вимоги задовольнити в повному обсязі.

У своєму рішенні суд апеляційної інстанції зазначив, що для набуття права власності на майно за набувальною давністю, по-перше, необхідно, щоб заволодіння майном було добросовісним, тобто особа при заволодінні майном не знала і не могла знати про відсутність у неї підстав для набуття права власності. Разом з тим факт обізнаності особи про те, що вона не є власником речі, не виключає добросовісності володіння за умови, що заволодіння майном не відбулося з порушенням норм права (викрадення, шахрайство). По-друге, таке володіння повинно бути відкритим, тобто очевидним для всіх інших осіб, при цьому володілець має ставитися до цього майна, як до власного (експлуатувати, вживати необхідних заходів для утримання майна в належному стані тощо). Приховування володільцем свого володіння майном є порушенням цієї вимоги. По-третє, володіння майном повинно бути безперервним протягом встановлених законом строків. Перебіг строку набувальної давності починається з моменту виникнення володіння.

Відмовляючи в задоволенні позову, суд першої інстанції в повній мірі не врахував тієї обставини, що факт добросовісності заволодіння, відкритості, безперервності, безтитульності володіння визнається відповідачем та ніким не заперечується.

Відмовляючи у прийнятті визнання відповідачем позову з тих підстав, що таке визнання суперечить закону, суд першої інстанції не постановив окремий процесуальний документ про відмову в прийнятті визнання відповідачами позову та не надав пояснень, у чому визнання позову суперечить закону.

Суд апеляційної інстанції скасував рішення суду першої інстанції й задовольнив позовні вимоги у повному обсязі.

Дайте висновок щодо законності та обґрунтованості рішення суду першої інстанції.

114. У квітні 2016 р. Смирнова О. звернулася з позовом до Карпової Д. про розірвання договору довічного утримання. Смирнова О. зазначала, що 4 липня 2014 р. між нею та відповідачкою був укладений нотаріально посвідчений договір довічного утримання (догляду), оскільки вже на той час позивачка була особою похилого віку, хворіла та потребувала стороннього догляду. Відповідно до умов договору вона передала у власність Карповій Д. належну їй на праві власності квартиру, а відповідачка зобов'язалася надавати довічне матеріальне забезпечення та здійснювати догляд.

З моменту укладення договору довічного утримання відповідачка не виконувала взяті на себе зобов'язання, у зв'язку з чим її син Карпов С. змушений був надсилати кошти на оплату доглядальниці, а з листопада 2015 р. Карпова Д. взагалі не надає ніякої допомоги та не виконує обов'язків по догляду.

Рішенням Ленінського районного суду м. Миколаєва позов задоволено.

Відповідачка подала апеляційну скаргу, в якій зазначила, що рішення суду першої інстанції є неправильним, незаконним і несправедливим. Зокрема, судом першої інстанції порушені норми матеріального і процесуального права. Так, за правилами ЦПК України обов'язок доведення підстав позову (у даному випадку факту невиконання відповідачем зобов'язання за договором) покладено на позивача, а норми ч. 2 ст. 614 ЦК України встановлюють таку підставу відповідальності за порушення зобов'язання, як вина. Отже, обов'язок по доведенню відсутності вини у порушенні зобов'язання покладається на особу, яка порушила зобов'язання.

Суд апеляційної інстанції скасував рішення суду першої інстанції з таких підстав: у судовому розгляді не було доведено, які конкретно умови договору довічного утримання не виконувалися або порушувалися, а також у чому саме полягало їх невиконання. Крім того, на підтвердження виконання умов щодо забезпечення продуктами харчування та ліками відповідачкою надані копії квитанцій та чеків, що не було спростовано позивачкою.

Яким вимогам повинно відповідати судове рішення? Оцініть законність та обґрунтованість рішення суду першої

інстанції, виходячи з доводів апеляційної скарги відповідача, а також з мотивів, наведених апеляційним судом.

115. У вересні 2016 р. Тарасов І. звернувся до суду з позовом до Кузьменка П. про стягнення орендної плати за користування земельною ділянкою. Позивач вказував, що на підставі державного акта від 22 червня 2004 р. йому на праві власності належить земельна ділянка сільськогосподарського призначення площею 9,91 га, розташована в межах території Михайлівської сільської ради Казанківського району. 20 грудня 2012 р. він уклав з відповідачем договір оренди вказаної земельної ділянки строком на 10 років. У той же день цей договір було зареєстровано відділом Держкомзему у Казанківському районі, але відповідач систематично не сплачує орендної плати. Посилаючись на те, що відповідач добровільно не погасив заборгованість з орендної плати, позивач просив суд стягнути з відповідача на свою користь таку заборгованість за період з 31 грудня 2012 р. по 26 серпня 2016 р. у розмірі 23784 грн., 7642 грн. 48 коп. пені, 18313 грн. 48 коп. збитків від інфляції та 3500 грн. витрат на правову допомогу, а всього 53239 грн. 96 коп.

Рішенням Казанківського районного суду Миколаївської області позов задоволений, ухвалено стягнути з відповідача на користь позивача 15856 грн. заборгованості з орендної плати, 1160 грн. пені, 1687 грн. 78 коп. збитків від інфляції та 2193 грн. 64 коп. судових витрат.

Позивач не погодився з рішенням суду першої інстанції, оскільки вважав, що розрахунок штрафних фінансових санкцій (пені та втрат від інфляції) місцевим судом проведено неправильно. Так, п. 14 Договору оренди встановлено, що у разі невнесення орендної плати у визначені строки справляється пеня у розмірі 120 % від ставки НБУ несплаченої суми за кожний день прострочення, що у грошовому виразі становить 1,19 грн. за один день прострочення ($9,91 \times 600 \times 0,02 = 1,19$). Тому за 985 днів прострочення орендної плати за 2013 рік пеня становить 1172,15 грн. А, отже, при простроченні 620 днів орендної плати за 2014 рік пеня за цей період становить 737,80 грн. Загальний розмір пені за прострочення орендної плати за 2013–2014 роки

становить 1910 грн.

Оскільки судове рішення про розірвання договору набрало законної сили 26 серпня 2016 р., тобто ще до 15 грудня, то пеня із заборгованості з орендної плати за 2016 рік нарахуванню не підлягає.

Для визначення втрат позивача від інфляції слід застосувати Зведену таблицю індексів інфляції Міністерства статистики України, з якої видно, що величини індексів інфляції склали: за 2014 рік – 1,249; за 2015 рік – 1,433, а за вісім місяців 2016 р. – 1,045. Отже, сума інфляційних втрат позивача з орендної плати за 2013 рік становить 5177 грн., а за 2014 рік – 2961 грн. Усього – 8138 грн.

Таким чином, загальний розмір заборгованості відповідача перед позивачем складає 25904 грн. (15856 грн. орендної плати + 1910 грн. пені + 8138 грн. втрат від інфляції = 25904 грн.).

Тарасов зазначив, що суд першої інстанції належної уваги на викладене не звернув, а тому помилився в обрахунку розміру пені та інфляційних втрат позивача.

Якій вимозі не відповідає рішення суду? Запропонуйте процесуальні засоби усунення такого недоліку судового рішення.

116. Носов Петро звернувся до суду з позовною заявою до Апостолівської міської ради про визнання права власності на житловий будинок у порядку спадкування та встановлення факту належності правовстановлюючого документа. Позивач посилався на те, що 22 лютого 2014 р. померла його мати, і він звернувся до державного нотаріуса Апостолівського державної нотаріальної контори із заявою про видачу свідоцтва про право на спадщину. У видачі вказаного документа постановою нотаріуса було відмовлено.

У постанові про відмову у вчиненні нотаріальної дії від 14 липня 2016 р. зазначено, що спадкове майно складається з житлового будинку, розташованого в с. Катеринівка по вул. Степовій б. 2. Вказаний будинок перейшов у спадок матері Носова Петра після смерті її чоловіка Носова Павла Львовича в 2013 році. Через розбіжності в написанні прізвища власника в правовстановлюючому документі на будинок («Носов Павло

Львович») та прізвища спадкодавця в свідоцтві про смерть («Носів Павло Львович») неможливо підтвердити факт належності нерухомого майна матері Носова Петра. Крім того, в постанові нотаріуса зазначено, що видача свідоцтва про право на спадщину проводиться після подання документів, які посвідчують право власності спадкодавця на таке майно. Мати Носова Петра право власності на спадкове майно після смерті свого чоловіка не оформила.

У судовому розгляді встановлено, що 22 лютого 2014 р. померла мати Носова Петра – Носова Катерина Петрівна, що підтверджується свідоцтвом про смерть серії І-КИ № 558881, виданим 24 лютого 2014 р. виконавчим комітетом Михайлівської сільської ради Апостолівського району.

Із свідоцтва про народження серії ІV-УР № 1262441, виданого 11 травня 1963 р., свідоцтва про укладення шлюбу серії ІІІ-КИ № 397759, виданого 16 січня 1988 р., та запису акта про укладення шлюбу № 138 від 29 серпня 1981 р. суд вбачає, що позивач Носов Петро є сином Носової Катерини Петрівни та Носова Павла Львовича.

Носов Павло Львович помер 15 грудня 2013 р. (свідоцтво про смерть серії І-КИ № 536062).

За життя Носов Павло Львович мав право власності на земельну ділянку площею 7.2752 га у межах згідно з планом, що підтверджується державним актом на право власності на земельну ділянку серії ДП № 073190.

У судовому засіданні також досліджені розрахункові книжки по оплаті за електроенергію та за природний газ на ім'я Носової Катерини Петрівни, що дозволяє стверджувати, що вона сплачувала за особовим рахунком № 1702042 та № 555222 за електроенергію та спожитий природний газ за адресою с. Катеринівка, вул. Степова б. 2.

Допитані в судовому засіданні як свідки Семибратова Д. та Гонза Б., кожен окремо, пояснили, що знають позивача та його родину. Батько позивача проживав у господарстві за адресою с. Катеринівка вул. Степова б. 2 разом з дружиною та сином. Свідки підтвердили ім'я та по-батькові господаря домоволодіння, факти, що він тривалий час, зокрема і останній, про-

живав у зазначеному домоволодінні і помер у 2013 р., його дружина померла у 2014 р.

Складіть рішення суду.

117. У суді розглянута справа за позовом Петренка Г.С. до селянської спілки «Перемога». Суд постановив рішення, в резолютивній частині якого вказав: позов задоволено повністю; визнати за Петренком Г. С. право на земельну частку (пай) в селянській спілці «Перемога» у розмірі 2,86 в умовних кадастрових гектарах; зобов'язати Козівську районну державну адміністрацію виділити належну земельну частку (пай) в розмірі 2,86 в умовних кадастрових гектарах із земель резервного фонду, що знаходяться на території Козівківської сільської ради Козівського району Тернопільської області після того, як позивачем будуть надані всі необхідні документи.

Які недоліки має наведена резолютивна частина судового рішення? Якими процесуальними засобами їх можна усунути?

118. Розглянувши у відкритому судовому засіданні цивільну справу за позовом Зотова В. А., Зотової Т. З. до Тарасова П. С., треті особи Головне управління юстиції у м. Києві, державний нотаріус шостої київської державної нотаріальної контори Прокопенко Н. Ф. про визнання недійсним договору купівлі-продажу квартири, стягнення 700 000 грн. (гроші сплачені позивачами при купівлі квартири) та стягнення моральної шкоди в розмірі 25 000 грн., суд у резолютивній частині рішення зазначив:

«1. Позов Зотова В. А., Зотової Т. З. до Тарасова П. С., треті особи Головне управління юстиції у м. Києві, державний нотаріус шостої київської державної нотаріальної контори Прокопенко Н. Ф. про визнання недійсними договору купівлі-продажу квартири – задовольнити. У решті позовних вимог – відмовити.

2. Визнати недійсним з моменту укладення договір купівлі-продажу квартири за адресою м. Київ, вул. Соборна, 5, кв. 17 від 31 жовтня 2000 р. між Тарасовим П. С. на користь Зотова В. А. та Зотової Т. З.».

Чи є підстави для постановлення додаткового рішення? Обґрунтуйте відповідь. Складіть правильний варіант резолютивної частини рішення.

119. Смирнов К. С. звернувся до суду із заявою про роз'яснення рішення суду, в якій зазначив, що районним судом м. Києва розглянута цивільна справа за його позовом до ДП «Українська правова інформація» про поновлення на роботі, стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу, допомоги у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, компенсації за втрату частини грошових доходів у зв'язку з порушенням термінів виплати.

Рішенням районного суду м. Києва від 22 грудня 2016 р. позов задоволено частково: стягнуто з ДП «Українська правова інформація» на користь Смирнова К. С. 63 534 грн. 24 коп. середнього заробітку за час вимушеного прогулу, а в решті позовних вимог відмовлено.

У своїй заяві про роз'яснення рішення суду Смирнов К. С. просить суд відповісти на питання, чи підлягають вирахуванню зі стягнутої суми середнього заробітку (63 534 грн. 24 коп.) податки та обов'язкові збори.

Чи є передбачені законом підстави для роз'яснення рішення? Обґрунтуйте відповідь.

120. Власов К. Р. звернувся до суду з позовом до Крамаренка П. Б. про повернення грошових коштів, внесених як авансовий платіж за угодою купівлі-продажу частки у майні.

В обґрунтування свого позову позивач вказав, що в жовтні 2013 р. між ним та відповідачем була досягнута усна домовленість про укладення в майбутньому договору купівлі-продажу 1/3 (однієї третини) майнового комплексу, розташованого за адресою м. Люботин, вул. Челюсина, 60, який на праві приватної власності належить відповідачеві. Як завдаток за придбання 1/3 частини майнового комплексу позивач у присутності свідка Павлова М. Ю. 30 жовтня 2013 р. передав відповідачу Крамаренку П. Б. грошові кошти в сумі, еквівалентній 30 000 (тридцять тисяч) доларів США, що підтверджується влас-

норуч написаною останнім розпискою.

У судовому засіданні факт отримання зазначених грошових коштів відповідач не оспорував. Станом на 1 березня 2014 р. договір купівлі-продажу 1/3 (однієї третини) майнового комплексу між позивачем та відповідачем укладений не був, а сам предмет усної домовленості (майновий комплекс) відповідачем було внесено до статутного капіталу новоствореного Товариства з обмеженою відповідальністю «Слобожанська м'ясопереробна компанія», що унеможливує укладення угоди купівлі-продажу, у зв'язку з чим внесена сума підлягає поверненню.

Численні усні звернення до відповідача про повернення суми авансу в розмірі, еквівалентному 30000 доларів США, бажаного результату не дали: грошові кошти повернуті не були. Позивач 29 квітня 2016 р. письмово звернувся до відповідача з вимогою про повернення вказаних грошових коштів, проте відповіді не отримав.

У судовому засіданні позивач позов підтримав у повному обсязі, а відповідач проти позову заперечував з наступних підстав. Так, Крамаренко П. Б. зареєстрований як фізична особа-підприємець та здійснює господарську діяльність з виробництва готових м'ясних (ковбасних) виробів. До жовтня 2013 р. провадив господарську діяльність самостійно. На початку жовтня 2013 р. до нього звернувся позивач Власов К. Р. разом зі своїм знайомим Потаповим Г. С., які запропонували продати їм частину його бізнесу та здійснювати підприємницьку діяльність спільно.

Оскільки всі виробничі потужності (нерухоме майно, обладнання та устаткування) перебували в приватній власності відповідача як фізичної особи, що, по суті, унеможливлювало розподіл прав на це майно та результати діяльності між учасниками спільного бізнес-проекту, вказані особи дійшли згоди створити товариство з обмеженою відповідальністю, до статутного капіталу якого Крамаренком П. Б. буде внесено належне йому на праві власності майно, після чого Власов та Потапов придбають у нього частки у статутному капіталі новоствореної юридичної особи. За домовленістю вони повинні були викупи-

ти по 1/3 часток статутного капіталу юридичної особи, сплативши за це по 120 000 доларів США кожний. На підтвердження такої домовленості та серйозності своїх намірів наприкінці жовтня 2013 р. в рахунок придбання частки корпоративних прав майбутньої юридичної особи передали по 30 000 доларів США кожний, що підтверджується розписками.

10 грудня 2013 р. було зареєстроване Товариство з обмеженою відповідальністю «Слобожанська м'ясопереробна компанія», до статутного капіталу якого Крамаренко особисто передав належне йому майно на загальну суму 2 970 000 грн., у тому числі нерухомість, що розташована за адресою м. Люботин, вул. Челюскіна, 60, обладнання та устаткування.

В указаних розписках зазначено, що грошові кошти передаються в рахунок оплати за придбання частки майна статутного фонду «Слобожанська м'ясопереробна компанія», при цьому Власов і Потапов:

- зобов'язувалися до 1 березня 2014 р. викупити у Крамаренка по 1/3 статутного капіталу ТОВ «Слобожанська м'ясопереробна компанія»;

- підтвердили загальну узгоджену сторонами вартість 1/3 частки статутного капіталу – 120 000 доларів США;

- підтвердили факт сплати по 30 000 доларів США кожний;

- відмовилися від грошових коштів у розмірі по 30 000 доларів США, сплачених кожним з них на користь Крамаренка, якщо відмовляться від викупу корпоративних прав з особистих мотивів.

Позивач посилався на нікчемність укладеного правочину як на підставу повернення сплачених коштів. В обґрунтування своєї позиції позивач посилається, по-перше, на нікчемність договору завдатку, оскільки, на його думку, сторонами не додержана письмова форма такого договору, а по-друге, вказував, що завдатком може забезпечуватися лише дійсне зобов'язання, яке випливає з договору, якого між сторонами не укладалося.

У судовому засіданні були допитані свідки.

Так, позивач, будучи допитаним як свідок, повністю підтвердив обставини, викладені у позовній заяві. Свідок Потапов у

судовому засіданні пояснив, що він був присутній 30 жовтня 2013 р. при передачі грошових коштів у еквіваленті 30 000 доларів США, а також пояснив, що договір купівлі-продажу цілісного майнового фонду так і не був укладений та реалізований, а гроші в розмірі 30 000 доларів США відповідач не повернув.

Складіть рішення суду.

Т е м а 21. Заочний розгляд справи

Питання для обговорення

1. Загальна характеристика заочного розгляду справи.
2. Умови проведення заочного розгляду справи.
3. Порядок заочного розгляду справи.
4. Порядок перегляду заочного розгляду.
5. Оскарження заочного рішення.
6. Законна сила заочного рішення.

121. До суду звернулася Рябуха з позовом до Потапова про встановлення батьківства та стягнення аліментів на її неповнолітню доньку. Відповідач у судове засідання не з'явився втретє, хоча завжди був сповіщений належним чином, про що в матеріалах справи є докази, і про причини неявки не повідомляв. Суддя, не виходячи до нарадчої кімнати, постановив ухвалу про заочний розгляд справи, незважаючи на те, що позивачка була проти заочного розгляду справи.

Позов Рябухи 1 березня 2018 р. суд задовольнив у повному обсязі. 5 квітня 2018 р. від відповідача до суду надійшла заява про перегляд заочного рішення, де зазначалось, що відповідач проти позову заперечує і в нього є докази в обґрунтування своїх заперечень. В останнє судове засідання він не з'явився у зв'язку з хворобою, про що надав довідку з лікарні.

Чи були допущенні суддею помилки? Чи повинен прийняти суддя заяву відповідача про перегляд заочного рішення?

122. Гранін звернувся з позовом до Климова про відш-

кодування 3000 грн. матеріальної шкоди та 4000 грн. моральної. У перше судове засідання з поважних причин не з'явився позивач, і суддя відклав розгляд справи. У друге судове засідання не з'явився з поважних причин відповідач, і суддя знов відклав розгляд справи. У третьому судовому засіданні надійшло клопотання відповідача про розгляд справи за його відсутності. Гранін у судовому засіданні заявив два клопотання: перше – про заочний розгляд справи; друге – про зменшення розміру позовних вимог на 1000 грн.

Суддя не задовольнив жодного клопотання і пояснив Граніну, що при заочному розгляді справи позивач не може змінити розмір позовних вимог без повідомлення про це відповідача, і постановив ухвалу про відкладення розгляду справи.

Дайте правову оцінку діям судді?

123. Унаслідок ДТП Ярчук, пошкодивши автомобіль Дорошенка, спричинив йому шкоду в розмірі 3000 грн. Дорошенко звернувся з позовом про відшкодування матеріальної шкоди. Відповідач у судове засідання не з'явився, хоча був повідомлений належним чином, і про причини неявки не повідомив.

На прохання позивача суд виніс ухвалу про заочний розгляд справи. Позовні вимоги були задоволені в сумі 1500 грн. Позивач з таким рішенням не погодився і на наступний день після його отримання подав апеляційну скаргу на заочне рішення.

Через п'ять тижнів з дня проголошення рішення від відповідача надійшла заява про перегляд заочного рішення, в якій зазначалось, що відповідач проти позову заперечує і надає докази в обґрунтування своїх заперечень. У судове засідання він не з'явився через те, що був у відрядженні, про що надав довідку з місця роботи, але повідомити про це суд не мав змоги.

Суддя в прийнятті заяви відмовив, мотивуючи тим, що відповідачем не сплачений судовий збір за заяву про перегляд заочного рішення і пропущений строк на подання такої заяви.

Дайте правову оцінку діям судді та сторін.

124. Суд 6 жовтня 2017 р. ухвалив заочне рішення, яким

задовольнив позовні вимоги Гомінко до Луніна та Мусіна про стягнення суми боргу в розмірі по 3000 грн. з кожного. У заяві про перегляд заочного рішення від 9 листопада 2017 р. Лунін та Мусін просили рішення скасувати, посилаючись на те, що вони не отримували судові повістки про день, час і місце слухання справи.

Ухвалою суду від 14 грудня 2017 р. вказана заява залишена без задоволення.

Лунін та Мусін не погодилися з ухвалою і 28 грудня 2017 р. подали на неї апеляційну скаргу. Просили скасувати ухвалу та постановити нову про перегляд заочного рішення.

Перевіривши матеріали справи, судова колегія залишила апеляційну скаргу без розгляду.

Чи допущені процесуальні помилки судами? Чи правильно діяли відповідачі?

125. Машков звернувся з позовом до Яшина про відшкодування матеріальної шкоди в сумі 5000 грн., посилаючись на те, що з вини відповідача сталося затоплення його квартири гарячою водою, внаслідок чого він змушений був робити ремонт.

Відповідач, повідомлений належним чином про час і місце судового засідання, до суду не з'явився і про причини неявки не повідомив.

У судовому засіданні позивач заявив клопотання про заочний розгляд справи і про збільшення позовних вимог на 1000 грн. Суд задовольнив усі клопотання Машкова і виніс ухвалу про заочний розгляд справи. Заочним рішенням позов був задоволений у повному обсязі.

На це рішення суду Яшин подав апеляційну скаргу.

Апеляційний суд виніс ухвалу, в якій зазначив, що апеляційна скарга не підлягає прийняттю до апеляційного провадження, оскільки оскаржити заочне рішення в загальному порядку може лише позивач.

Дайте правову оцінку діям суду першої інстанції, апеляційного суду та відповідача.

Т е м а 22. Наказне провадження

Питання для обговорення

1. Загальна характеристика наказного провадження.
2. Вимоги, за якими може бути видано судовий наказ.
3. Порядок розгляду справ наказного провадження.
4. Судовий наказ як форма судового рішення.
5. Скасування судового наказу.

126. У квітні 2018 р. Красницька О. М. звернулася до суду із заявою про видачу судового наказу про стягнення аліментів з Красницького П. І. на утримання доньки. Судовим наказом Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 11 травня 2018 р. заяву Красницької О. М. задоволено та стягнуто на її користь аліменти на утримання дочки у розмірі 1/4 частини від усіх видів заробітку (доходу), але не менше ніж 50 % від прожиткового мінімуму на дитину відповідного віку, починаючи з 20 квітня 2018 р. до досягнення дитиною повноліття.

У травні 2018 р. адвокат Красницького П. І. звернувся до суду з апеляційною скаргою на судовий наказ, яка мотивована тим, що у ст. 161 ЦПК України не передбачено стягнення аліментів у розмірі на одну дитину – однієї чверті доходів боржника, однак не менше 50 % від прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, а отже, судом видано судовий наказ щодо вимоги, яка не може бути заявлена у наказному провадженні.

Ухвалою Апеляційного суду Київської області від 6 червня 2018 р. апеляційне провадження було відкрите, за результатами розгляду справи в суді апеляційної інстанції судовий наказ скасовано, роз'яснено стягувачу про можливість пред'явлення зазначених вимог у порядку загального позовного провадження.

Чи правильні дії судів першої та апеляційної інстанції?

127. До судді надійшла заява Порохова О. Д. про видачу судового наказу про стягнення нарахованої, але не виплаченої суми заробітної плати, середнього заробітку за час затримки розрахунку та моральної шкоди, завданої невикплатою заробітної плати. Суддя ухвалою повернув заяву про видачу судового

наказу стягувачу в частині несплати стягнення моральної шкоди через ненадання останнім документів, які підтверджують заявлені вимоги та несплату судового збору, в іншій частині – постановив ухвалу про відкриття наказного провадження.

Чи правильні дії суду? За якими вимогами може бути виданий судовий наказ? З яких стадій складається наказне провадження?

128. За заявою КП «Теплоцентраль» було видано 28 липня 2018 р. судовий наказ про стягнення з боржника Федотової А. П. заборгованості за комунальні послуги в розмірі 3000 грн.

Федотова А. П. 14 серпня 2018 р. звернулася до суду із заявою про скасування судового наказу, у якій просила поновити процесуальні строки для скасування судового наказу та скасувати останній, посилаючись на те, що цей наказ вона отримала лише 9 серпня 2018 р. Ухвалою від 18 серпня 2018 р. суд поновив строк подачі заяви про скасування судового наказу та призначив справу до розгляду в судовому засіданні на 25 серпня 2018 р. За результатами розгляду заяви у скасуванні судового наказу було відмовлено через те, що Федотова А. П. не надала доказів, що підтверджують її заперечення проти вимог стягувача.

Чи правильні дії суду? Які ставляться вимоги до заяви про скасування судового наказу? Яка процедура скасування судового наказу передбачена ЦПК?

129. Фізична особа – підприємець Іваненко О. П. звернувся до суду із заявою про стягнення із ТОВ «Світоч» заборгованості за договором перевезення у розмірі 120 тис. грн. Суд розглянув заяву про видачу судового наказу і, керуючись принципом пропорційності та враховуючи завдання цивільного судочинства, особливості предмета спору, ціну позову та складність справи відповідно до ст. 11 ЦПК України, вирішив, що справу доцільніше розглядати за правилами спрощеного позовного провадження, тому постановив ухвалу про відкриття провадження, надавши боржнику строк для подачі відзиву.

Чи правильні дії суду? Які справи можуть розглядатися

в порядку наказного провадження? Як співвідносяться правила наказного та спрощеного позовного провадження?

Т е м а 23. Окреме провадження

Питання для обговорення

1. Окреме провадження в системі цивільного судочинства.
2. Система справ окремого провадження.
3. Учасники справи в окремому провадженні.
4. Докази та доказування в окремому провадженні.
5. Процесуальний порядок розгляду та вирішення справ окремого провадження.

130. Опікунська рада звернулася до суду із заявою про визнання Сорокіна І. І. недієздатним на підставі того, що він страждає на психічний розлад. Заяву було подано до суду за місцем проживання Сорокіна І. І. В обґрунтування заявленої вимоги опікунська рада посилалася на те, що Сорокін І. І. страждає на психічний розлад, перебуває на обліку у психоневрологічному диспансері та на час звернення проходить там черговий курс лікування. Опікунською радою також заявлено клопотання про витребування судом з лікувального закладу необхідних документів на підтвердження зазначених у заяві фактів. Суд прийняв заяву та відкрив провадження у справі. У задоволенні клопотання щодо витребування доказів суд відмовив на підставі того, що відповідно до ч. 3 ст. 12 ЦПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається, як на підставу своїх вимог. Суд при цьому не може втручатись у формування кола доказів у справі та доказову діяльність учасників справи.

Дайте правову оцінку діям суду. Визначте порядок відкриття провадження, розгляду та вирішення справ про визнання фізичної особи недієздатною.

131. Профспілковий комітет машинобудівного заводу ФЕД звернувся до суду із заявою про обмеження цивільної діє-

здатності Полякова Г. С. через те, що він зловживає спиртними напоями. У заяві було зазначено, що Поляков Г. С. неодноразово приходив на роботу в нетверезому стані, у зв'язку із чим неналежно виконував свої службові обов'язки; його дружина декілька разів зверталася до профкому з проханням про застосування до чоловіка заходів громадського впливу, посилаючись на те, що він надмірно вживає спиртні напої, проте застосування заходів громадського впливу позитивних результатів не дало.

Суд відкрив провадження у справі, розглянув заяву та ухвалив рішення про обмеження цивільної дієздатності Полякова Г. С. Копію рішення суд направив до органів опіки та піклування для встановлення піклування над Поляковим Г. С. та призначення йому піклувальника.

Чи правомірні дії суду? Визначте порядок відкриття провадження та розгляду справ про обмеження цивільної дієздатності фізичної особи. Зазначте вимоги до судового рішення по цих справах.

132. Пряхіна А. А. звернулася до суду із заявою про надання їй повної цивільної дієздатності. Заявниця зазначила, що у віці 15 років народила дитину, в актовому запису цивільного стану про народження сина вона записана матір'ю. Надання повної цивільної дієздатності їй необхідно для того, щоб влаштувати сина у дитячий садок та самостійно його виховувати.

У судовому засіданні встановлено, що батько заявниці не заперечує проти надання їй повної цивільної дієздатності, оскільки вона спроможна самостійно виховувати сина, і це відповідає її інтересам та інтересам дитини. Проте мати заявниці із цим не згодна, оскільки вважає, що донька має закінчити навчання у школі, тому не може влаштуватися на роботу, мати самостійний заробіток та утримувати дитину без допомоги батьків.

Суд, заслухавши пояснення заявниці та її батьків, дослідивши матеріали справи, заяву Пряхіної А. А. задовольнив.

Чи правомірно діяв суд? Визначте підстави для надання особі повної цивільної дієздатності. Визначте порядок відкриття провадження у справі, порядок розгляду та вирішення цієї категорії справ.

133. Гадацький районний суд Полтавської області 31 травня 2018 р. одноособово у відкритому судовому засіданні розглянув цивільну справу за заявою Крутько О. О. про визнання Крутька С. С. безвісно відсутнім.

У заяві Крутько О. О. зазначила, що вона разом із чоловіком Крутьком С. С., дочкою Крутько Т. С. з 29 серпня 2002 р. проживали у домі, який належить Крутьку С. С. У 2013 р. її чоловік поїхав за кордон на заробітки і з нею та дочкою підтримував зв'язок по телефону, який з 2016 р. втрачено, і до даного часу про місце знаходження Крутька С. С. нічого не відомо. Вона намагалась знайти чоловіка, зверталася до його рідної сестри та матері, які проживають також за кордоном, але останні повідомили, що втратили з ним зв'язок і місце його перебування їм не відоме. За даним фактом Гадацьким ВП ГУНП у Полтавській області була заведена оперативно-розшукова справа, але встановити місце знаходження Крутька С. С. так і не вдалося.

Визнання чоловіка безвісно відсутнім заявниці необхідно для розірвання шлюбу, оформлення соціальної допомоги на дитину та встановлення опіки над майном Крутька С.С.

Чи є підстави для задоволення заяви? Визначте учасників справи, предмет доказування та коло необхідних доказів. Якими мають бути дії суду у разі, якщо фізична особа, яку визнано безвісно відсутньою, з'явиться або стане відомо про місце її знаходження?

134. Ткач В. В. звернувся до суду із заявою про оголошення померлим його сина Ткача О. В. з метою оформлення права на спадщину. У заяві Ткач В. В. зазначив, що його син, відпочиваючи в Криму, під час здійснення польоту на дельтаплані потрапив у грозові хмари і зник. Проведені пошуки результату не дали, з того часу ніяких відомостей про нього немає.

При розгляді справи суд встановив, що на Ткача О. В. була заведена контрольно-спостережна справа як на особу, яка стала жертвою нещасного випадку, що підтверджено довідкою,

виданою Феодосійським ГО ГУМВС України в АР Крим. Довідкою правління «Мегабанку», в якому працював Ткач О. В., підтверджено, що він не з'явився на роботу після щорічної відпустки і з цього часу вважається відсутнім на робочому місці з невідомої причини.

Розглянувши цивільну справу, суд відмовив заявнику в задоволенні заявленої вимоги з тих підстав, що згідно із законом фізична особа може бути оголошена померлою, якщо у місці її постійного проживання немає відомостей про місце її перебування протягом трьох років, а з моменту нещасного випадку, що трапився з Ткачом О. В., цей строк ще не сплив, оскільки минуло тільки шість місяців.

Дайте правову оцінку діям суду. Визначте порядок відкриття провадження у справі, підготовки справи до розгляду та розгляду і вирішення справ про оголошення фізичної особи померлою.

135. Суддя Деснянського районного суду міста Києва 22 січня 2018 р. одноособово розглянув у відкритому судовому засіданні цивільну справу за заявою Гут М. Т. про оголошення Гута Д. О. померлим.

Заявниця обґрунтовує заявлені вимоги тим, що 7 березня 1986 р. уклала шлюб з Гутом Д. О., який зареєстрували в селищній раді с. Кадикчан Сусуманського району Магаданської області. Від шлюбу в них народилися донька та син. Її чоловік 1 січня 1994 р. поїхав на заробітки до США. Спочатку він телефонував, писав листи, надсилав фотографії, а згодом – присилав електронні листи. Останнього листа заявниця отримала 5 лютого 2015 р., після того як повідомила чоловіку про смерть його матері. 29 липня 2015 р. надіслала повідомлення про смерть батька чоловіка, однак жодної відповіді не отримала. Пошуки результату не дали (заявниця Гут М. Т. зверталася до Деснянського РУГУ МВС України). З того часу ніяких відомостей про місце перебування чоловіка так і не надходило. Оголошення Гута Д. О. померлим необхідно заявниці для оформлення спадщини на належну чоловікові земельну ділянку, а також для визначення свого статусу, оскільки за документами заявниця пе-

ребуває в шлюбі з Гуттом Д. О.

На підтвердження зазначених обставин заявницею до суду було надано довідку начальника Деснянського РУ ГУМВС України від 21 липня 2014 р. про те що, місце знаходження її чоловіка не встановлено, проводяться заходи його розшуку, і довідку Деснянського управління поліції Головного управління Національної поліції у м. Києві № 13847/125/49-2017 від 18 серпня 2017 р. про неможливість встановлення місця реєстрації або перебування Гута Д. О.

Суд вважає, що зібрані у справі докази свідчать про відсутність підстав для оголошення Гута Д. О. померлим, оскільки надані заявницею докази не дають можливості для доведення обставин, які вірогідно свідчили би про смерть її чоловіка, обставин, за яких настала смерть, тощо. Враховуючи це, суд ухвалив рішення про відмову в задоволенні заяви про визнання Гута Д. О. померлим.

Дайте правову оцінку діям суду. Визначте підстави для оголошення фізичної особи померлою? Чим відрізняється оголошення фізичної особи померлою від встановлення факту смерті особи.

136. Смирнова Т. О. звернулася до суду за місцем свого проживання із заявою про усиновлення дитини. У заяві вона зазначила, що перебуває у шлюбі сім років; після тяжкої травми, незважаючи на тривале лікування, не може мати дітей. Вони з чоловіком володіють трикімнатною квартирою, займаються підприємницькою діяльністю і можуть забезпечити всі умови для виховання та утримання дитини.

До заяви були додані: копія свідоцтва про шлюб, копія декларації про доходи та правостановлюючий документ на квартиру. Суд відкрив провадження у справі та, розглянувши справу у відкритому судовому засіданні, ухвалив рішення про задоволення заявленої Смирноюю Т. О. вимоги про усиновлення дитини.

Чи є підстави для відкриття провадження у справі? Які дії має здійснити суддя при підготовці справ про усиновлення до судового розгляду? Визначте склад суб'єктів, предмет дока-

зування та коло необхідних доказів у справах про усиновлення.

137. Заявники Ткаченко С. С., Ткаченко Н. Н. звернулися до суду із заявою про усиновлення ними малолітньої дитини Смаль О. Суд відкрив провадження у справі та призначив дату, час і місце проведення судового засідання для розгляду справи по суті.

До зазначеної дати проведення судового засідання в канцелярію суду надійшло клопотання головного лікаря Комунальної установи «Міський спеціалізований будинок дитини № 1» про зупинення провадження у справі у зв'язку з тим, що до Київського районного суду м. Одеси подана заява про встановлення батьківства Смаля Н. О. стосовно малолітньої дитини Смаль О.

Ухвалою Київського районного суду м. Одеси провадження у даній справі було зупинено до набрання законної сили рішенням суду у цивільній справі про встановлення батьківства.

Дізнавшись про це, заявники звернулися до суду з клопотанням про закриття провадження у справі у зв'язку з розглядом судом цивільної справи за позовом біологічного батька дитини про встановлення батьківства.

Дайте правову оцінку діям суду. Чи підлягає задоволенню клопотання заявників?

138. Степанова М. О. звернулася до суду із заявою про встановлення факту родинних відносин. Заявниця посилалася на те, що після смерті її рідної сестри Кириченко Т. С. відкрилася спадщина на частину будинку та на грошовий вклад. Спадкоємців першої черги немає, а вона не може одержати в нотаріальній конторі свідоцтво про право на спадщину, оскільки у свідоцтві про народження сестри та в її свідоцтві про народження різні записи прізвища та по-батькові.

У судовому засіданні встановлено, що майно, на яке претендує заявниця, було визнане відумерлим і перейшло у власність територіальної громади. Заявниця вважає, що це було здійснено з порушенням закону та її інтересів. Розглянувши

справу, суд на підставі пояснень заявниці, показань свідків та наданих заявницею письмових доказів задовольнив заяву, визнав Степанову М. О. та Кириченко Т. С. рідними сестрами.

Чи правомірні дії суду? Які факти, що мають юридичне значення, можуть бути встановлені у судовому порядку?

139. Ульяновський районний суд Кіровоградської області 1 червня 2018 р. розглянув у відкритому судовому засіданні в м. Благовіщенське Кіровоградської області цивільну справу в порядку окремого провадження за заявою Книш Л. М., заінтересована особа – Великотроянівська сільська рада Благовіщенського району про встановлення факту належності правовстановлюючого документа.

Заявниця Книш Л. М. як спадкоємиця за заповітом звернулася до Благовіщенської районної державної нотаріальної контори із заявою про видачу свідоцтва про прийняття спадщини, яка залишилася після смерті Книш В. І., померлої 1 квітня 2013 р. Однак при огляді поданих Книш Л. М. документів державним нотаріусом було виявлено розбіжності в державному акті про право приватної власності на землю, виданого на ім'я «Книш Валентина Іллівна», та у свідоцтві про смерть, виданому на «Книш Валентина Іллівна», що перешкоджає реалізації права заявника на укладання договору оренди земельної ділянки.

У яких випадках суд розглядає справи про встановлення факту належності правовстановлюючого документа? На які докази повинен посилатися заявник в обґрунтування заявлених вимог? Які відомості повинно бути зазначено у рішенні суду про факт належності правовстановлюючого документа?

140. Олександрівський районний відділ державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у Кіровоградській області 1 червня 2018 р. звернувся до Центрального районного суду Харківської області із заявою, в якій просить встановити факт народження Помазана Д. М. 8 липня 2014 р. на тимчасово окупованій території України в м. Алушта Автономної Республіки Крим.

В обґрунтування заяви заявник вказав, що мати Помаза-

на Д. М., який народився 8 липня 2014 р. в м. Алушта Республіки Крим, не має можливості отримати свідоцтво про народження у відділі державної реєстрації актів цивільного стану, оскільки факт народження відбувся на тимчасово окупованій території України, на якій неможливо отримати медичний документ, що може бути прийнятий відділом реєстрації актів цивільного стану для здійснення реєстрації народження відповідно до ст. 13 Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану».

Посилаючись на положення п. 1 ч. 1 ст. 31 ЦПК України, суд передав справу на розгляд до Олександрівського районного суду Кіровоградської області – за місцем проживання мати Помазана Д. М.

Чи правомірні дії суду? Визначте коло осіб, які мають право подавати заяву до суду про встановлення факту народження особи на тимчасово окупованій території України, визначеній Верховною Радою України? Окресліть предмет доказування та коло необхідних доказів у цієї справі.

141. Приступа В. М. звернувся до суду за місцем свого проживання із заявою про відновлення прав на ощадний (депозитний) сертифікат. У заяві зазначено, що ощадний сертифікат був ним випадково загублений разом з іншими документами. Розміщене на місцевому телеканалі оголошення з проханням за винагороду повернути йому загублені документи не дало результату. Суд прийняв заяву, постановив зробити публікацію про виклик держателя втраченого ощадного (депозитного) сертифіката і після надходження від Глушка Т. С. заяви про те, що він є держателем загубленого цінного папера, розглянув справу за участю заявника та держателя цінного папера і задовольнив заявлену вимогу.

Чи правомірні дії суду? Визначте особливості процесуального порядку розгляду справ про відновлення прав на втрачені цінні папери на пред'явника та векселі.

142. Місцева державна адміністрація звернулася до суду із заявою про передачу в комунальну власність земельної діля-

нки та розташованих на ній споруд. Заява подана до суду за місцем знаходження земельної ділянки. У заяві було вказано, що власник зазначених нерухомих речей невідомий, протягом двох років ця ділянка та споруди за призначенням не використовуються, ніхто там не з'являється, тому є підстави для визнання зазначених нерухомих речей безхазяйними та передання їх територіальній громаді.

Суд прийняв заяву до провадження, розглянув справу та задовольнив заявлені вимоги.

Дайте правову оцінку діям суду. Визначте порядок відкриття провадження та розгляду справ про передачу безхазяйної нерухомої речі у комунальну власність.

143. Орган місцевого самоврядування звернувся до суду з вимогою про визнання спадщини відумерлою. У заяві було зазначено, що після смерті Первушина П. О. відкрилася спадщина; спадкове майно складається з двокімнатної квартири, грошового вкладу в ощадбанку, меблів та інших речей, належність цього майна спадкодавцю підтверджується відповідними документами; спадкоємців за законом у Первушина П. О. немає, а заповіт не був складений.

Суд, встановивши в судовому засіданні, що Первушин П. О. не має спадкоємців за заповітом і за законом, але з дня відкриття спадщини ще не сплив строк шести місяців, який надається законом для прийняття спадщини, відмовив у задоволенні заяви.

Чи законні дії суду? Визначте порядок розгляду справ про визнання спадщини відумерлою.

144. Лікар-психіатр міської клінічної психоневрологічної лікарні 10 травня 2018 р. звернувся до суду за місцем знаходження лікарні з заявою про продовження надання амбулаторної психіатричної допомоги Ткачову С. С.

У заяві було зазначено, що за рішенням суду Ткачов С. С. у примусовому порядку проходить амбулаторне психіатричне лікування, стан його здоров'я за минулий час не поліпшився, у зв'язку з цим лікування доцільно продовжити.

Суд, розглянувши 25 травня 2018 р. за участю лікаря-психіатра справу у відкритому судовому засіданні і на підставі копії рішення про надання амбулаторної психіатричної допомоги, висновку лікаря-психіатра про необхідність її продовження та його пояснень, задовольнив заявлену вимогу.

Дайте правову оцінку діям суду. Визначте порядок відкриття провадження та розгляду справ про надання особі психіатричної допомоги у примусовому порядку.

145. Міська клінічна лікарня № 1 звернулась 3 квітня 2018 р. до суду за місцем свого знаходження із заявою про обов'язкову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу Малевича Т. С. у зв'язку з тим, що при проведенні обстеження в нього було виявлено захворювання на туберкульоз. Суддя прийняв заяву і відкрив провадження у справі. Справа була розглянута судом 15 квітня 2018 р. у відкритому судовому засіданні за участю представника міської клінічної лікарні № 1 та Малевича Т. С. За результатами розгляду ухвалено рішення про задоволення заяви про обов'язкову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу Малевича Т. С.

Чи законні дії судді? Визначте порядок відкриття провадження та розгляду справ про обов'язкову госпіталізацію фізичної особи до протитуберкульозного закладу.

146. Судова колегія судової палати в цивільних справах Апеляційного суду Харківської області розглянула цивільну справу за апеляційною скаргою ПП «Еллада-2002» на ухвалу судді Червонозаводського районного суду м. Харків про відкриття провадження у справі за заявою Харківської об'єднаної державної податкової інспекції про розкриття Харківською обласною філією АКБ «Укрсоцбанк» інформації, яка містить банківську таємницю. В апеляційній скарзі зазначено, що ухвала суду першої інстанції щодо відкриття провадження у справі постановлена з порушенням закріплених ст. 347 ЦПК України правил підсудності справ про розкриття банками інформації, яка містить банківську таємницю, що є підставою для її скасування та направлення справи за підсудністю до належного суду.

Судова колегія дійшла висновку, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню за таких підстав. Відповідно до ст. 375 ЦПК України апеляційний суд відхиляє скаргу і залишає ухвалу без змін, якщо визнає, що суд першої інстанції постановив ухвалу з додержанням вимог закону. Згідно зі ст. 347 ЦПК України заява про розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичної або фізичної особи подається до суду за місцезнаходженням банку, що обслуговує цю особу.

Матеріали справи свідчать про те, що ПП «Еллада-2002» обслуговується в Харківській обласній філії АКБ «Укрсоцбанк», тобто вся інформація, яка становить банківську таємницю, знаходиться саме в цьому структурному підрозділі банку. Відповідно до Закону України «Про банки та банківську діяльність» структурні підрозділи банків не мають статусу юридичної особи, проте провадять діяльність від імені банку. Приватне підприємство ПП «Еллада-2002» обслуговує філія банку, яка знаходиться у Червонозаводському р-ні м. Харкова, а не центральний офіс банку, розташований у м. Києві.

Виходячи із загальних, встановлених ч. 7 ст. 28 ЦПК України правил підсудності, якою передбачено розгляд справ за місцем знаходження філії юридичної особи, судова колегія не вбачає порушень процесуальних норм при відкритті провадження у справі про розкриття Харківською обласною філією АКБ «Укрсоцбанк» інформації, яка містить банківську таємницю.

Дайте правову оцінку діям суду.

147. Федоренко А. М. звернулася до суду за місцем свого проживання із заявою про розірвання шлюбу з Федоренком С. С. Печерський районний суд м. Києва заяву прийняв та 10 січня 2018 р. розглянув справу у відкритому судовому засіданні в порядку окремого провадження.

У судовому засіданні було встановлено, що з 28 жовтня 2015 р. подружжя перебуває в зареєстрованому шлюбі, від шлюбу має 2-х дітей, однак на даний час припинило спільне життя, не підтримує подружніх стосунків, не веде спільне господарство. Основною причиною розпаду сім'ї є те, що Федоре-

нко С. С. – громадянин іншої держави і зараз проживає за межами України. У зв'язку з цим подальше спільне життя і збереження шлюбу неможливе.

Чи підлягають розгляду в порядку окремого провадження справи про розірвання шлюбу? Визначте, за правилами якої підсудності розглядаються ці справи? Які документи мають бути додані до заяви про розірвання шлюбу за спільною заявою подружжя? Визначте предмет доказування та коло необхідних доказів у цій справі.

148. Ушакова Н. О. звернулася до суду за місцем проживання Брилевського Д. А. із заявою про видачу обмежувального припису, відповідно до якого просить заборонити Брилевському Д. А. виселення її з квартири, позбавлення права на користування житлом та належними їй речами, які там знаходяться. В обґрунтування заявленої вимоги Ушакова Н. О. послалася на те, що не може проживати у зазначеній квартирі та користуватися належними їй речами, оскільки з боку її колишнього цивільного чоловіка вчиняється домашнє насильство.

Розглянувши у відкритому судовому засіданні заявлену вимогу, суд встановив, що заявником не надано доказів внесення до Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства з боку Брилевського Д. А. щодо неї та факту притягнення його до адміністративної відповідальності. Водночас заявником надані до суду як докази витяги із реєстру досудових розслідувань кримінального провадження №

12018161480000, № 12018161480000, де зазначено, що підставою для внесення відповідних відомостей були конфлікти між Ушаковою Н. О. та Брилевським Д. А. з приводу невиконання рішення суду щодо усунення перешкод у користуванні житлом.

Виходячи з установлених обставин справи та досліджених доказів, суд ухвалив рішення про задоволення заяви та видачу обмежувального припису, яким заборонив Брилевському Д. А. протягом 12 місяців вчиняти перешкоди Ушаковій Н. О. у користуванні належним їй майном.

Чи правомірні дії суду? Визначте коло учасників справи. Назвіть предмет доказування та коло необхідних доказів у

справах про видачу обмежувального припису. Визначте вимоги щодо змісту судового рішення.

Т е м а 24. Апеляційне провадження

Питання для обговорення

1. Моделі апеляції.
2. Загальна характеристика апеляційного провадження.
3. Право апеляційного оскарження та порядок його здійснення.
4. Розгляд справи судом апеляційної інстанції. Межі розгляду справи судом апеляційної інстанції.
5. Повноваження суду апеляційної інстанції.
6. Підстави для скасування рішень судом апеляційної інстанції.

149. Рішенням Харківського районного суду Харківської області у справі за позовом Богуша С. А. до ДП «Укрспирт» про надання квартири та відшкодування моральної шкоди позивачеві у задоволенні позову було відмовлено.

Не погодившись із зазначеним рішенням, Богуш С. А. подав на нього апеляційну скаргу, посиляючись на його незаконність та необґрунтованість. В апеляційній скарзі він просив рішення суду скасувати та витребувати нові докази, оскільки він вважав, що наданих районному суду доказів недостатньо для задоволення його позову.

Апеляційну скаргу подано через Харківський районний суд Харківської області.

Суддя Харківського районного суду Харківської області залишив апеляційну скаргу без руху, зазначивши, що:

- 1) скарга не надрукована, а її рукописний текст неможливо прочитати;
- 2) не зазначено дати подання апеляційної скарги;
- 3) не конкретизовано клопотання про скасування рішення суду;
- 4) відсутні копії скарг та доданих до неї документів від-

повідно до кількості осіб, які беруть участь у справі;

5) скаргу написано не державною мовою;

6) до апеляційної скарги не додано доказів, що підтверджують дату отримання копії оскаржуваного судового рішення суду першої інстанції;

7) не зазначено поважність причин неподання доказів до районного суду та не обґрунтовано прохання про витребування нових доказів.

Чи правильні дії судді? Який порядок подання апеляційної скарги? Проаналізуйте процесуальні дії суду апеляційної інстанції на стадії відкриття апеляційного провадження. Чи всі зазначені вище вказівки суду є підставами для залишення апеляційної скарги без руху?

150. У березні 2018 р. Окуленко Л. В. звернулася до суду з позовом до ПАТ «Ватра Банк» про визнання недійсним з моменту укладення кредитного договору та зобов'язання прийняти кошти, що залишаться після приведення сторін у попередній стан, який існував до укладення кредитного договору.

В обґрунтування позову Окуленко Л. В. посилалась на те, що при укладенні спірного договору відповідачем були грубо порушені положення статей 11, 15, 18 Закону України «Про захист прав споживачів», правочин вчинено під впливом омани з боку кредитора, що відповідно до статей 203, 215, 216, 230 ЦК України є підставою для визнання угоди недійсною із застосуванням наслідків недійсності.

Рішенням Червонозаводського районного суду м. Харкова від 26 травня 2018 р. у задоволенні позову відмовлено. Відмовляючи у задоволенні позову, суд першої інстанції виходив із недоведеності позовних вимог.

Не погодившись із таким рішенням, позивачка звернулася до апеляційного суду з апеляційною скаргою, в якій, посилаючись на порушення судом норм матеріального та процесуального права, просила скасувати рішення суду першої інстанції.

Розглядаючи справу в апеляційному провадженні, апеляційний суд Харківської області виявив грубе порушення норм процесуального права, на які позивачка при поданні апеляцій-

ної скарги не посилалася. Зокрема, судом апеляційної інстанції встановлено, що позов було пред'явлено до неналежного відповідача, оскільки відповідно до договору купівлі-продажу кредитного портфеля ПАТ «Ватра Банк» продав (переуступив) ТОВ «Ватра Факторинг Україна» права на кредитний портфель, що включає в себе і спірний кредитний договір.

Відповідно до положень ЦПК України саме на позивача покладено обов'язок визначати відповідача у справі. Окрім цього, за закріпленням у ст. 13 ЦПК України принципом диспозитивності цивільного судочинства та за змістом ст. 51 ЦПК України заміна судом первісного відповідача належним відповідачем є можливою лише як результат вирішення судом такого клопотання позивача. Заявляючи у березні 2018 р. вимоги про визнання договору недійсним та зобов'язання ПАТ «Ватра Банк» приймати від Окуленко Л. В. кошти, що залишаться після приведення сторін у попередній стан, який існував до укладення кредитного договору, позивачка не поставила питання про заміну неналежного відповідача на ТОВ «Ватра Факторинг Україна», до якого на час подання позову перейшло право вимоги за спірним кредитним договором.

Вирішуючи спір, суд першої інстанції фактично обставини справи у повній мірі не з'ясував, дійсні правовідносини між сторонами не встановив та не роз'яснив позивачці процесуальне право на залучення до участі у справі нового кредитора за спірним договором – ТОВ «Ватра Факторинг Україна», яке має матеріально-правову заінтересованість у вирішенні цього спору. Водночас, як випливає зі змісту положень глави 1 розділу V ЦПК України, суд апеляційної інстанції не має права залучати до участі у справі осіб, які не брали участі в розгляді справи в суді першої інстанції.

Враховуючи викладене, суд апеляційної інстанції, посилаючись на положення ч. 4 ст. 367 ЦПК України, вийшов за межі доводів апеляційної скарги, задовольнив частково апеляційну скаргу та скасував рішення суду першої інстанції. При цьому в задоволенні позову судом апеляційної інстанції було відмовлено з інших підстав, з роз'ясненням позивачці права в подальшому звернутися з даними позовними вимогами до суду,

залучивши до участі у справі осіб, прав та інтересів яких стосується предмет позову.

Дайте правову оцінку діям суду апеляційної інстанції. З яких підстав апеляційний суд може вийти за межі доводів апеляційної скарги? Визначте, чи були в зазначеній ситуації такі підстави?

151. У січні 2018 р. Марченко М. М. звернувся до Київського районного суду м. Харкова з позовом до Вакуленко В. В. про стягнення заборгованості за договором позики. В обґрунтування своїх вимог позивач посилався на те, що 1 березня 2017 р. між ним та відповідачкою укладено договір позики, за умовами якого позивач надав позичальниці Вакуленко В. В. кошти в розмірі 500 000,00 грн., які вона зобов'язана була повернути протягом шести місяців з дня отримання коштів. Вакуленко В. В., як зазначено в позові, свої зобов'язання за договором не виконала й позичені кошти не повернула, що стало підставою для звернення до суду із відповідним позовом про стягнення заборгованості.

Рішенням Київського районного суду м. Харкова від 24 червня 2018 р. позов задоволено. Стягнуто з Вакуленко В. В. на користь Марченка М. М. заборгованість за договором позики від 1 березня 2017 р. в розмірі 500 000,00 грн. та розподілено судові витрати.

Вирішуючи вказаний спір та задовольняючи позовні вимоги, суд першої інстанції виходив із того, що укладений між сторонами договір позики відповідачка, всупереч вимогам закону, свої цивільно-правові зобов'язання не виконала та не сплатила передбачені договором кошти, внаслідок чого утворилася заборгованість, яка підлягала стягненню. Мотивуючи своє рішення, суд зазначив, що спірний договір підписаний відповідачкою, його зміст вказує на те, що сторони досягли згоди з приводу всіх його суттєвих умов. Факт отримання відповідачем коштів у вказаній вище сумі від позивачки підтверджується умовами договору позики та розпискою про отримання грошових коштів, складеною відповідачкою.

Не погодившись із вказаним рішенням, Вакуленко В. В.

подала апеляційну скаргу, в якій просила рішення суду скасувати та ухвалити нове рішення про відмову в задоволенні позову, посилаючись на неповне з'ясування обставин, що мають значення для справи, порушення судом норм матеріального права, що призвело до неправильного вирішення справи. В обґрунтування доводів апеляційної скарги Вакуленко В. В. посилалася на те, що жодних грошових коштів від Марченка М. М. у позику ніколи не отримувала, а підпис на договорі позики від 1 березня 2017 р., так само, як і розписка про отримання грошових коштів, належать не їй, а були підроблені. З метою доведення вказаних обставин вона просила суд призначити по справі судову почеркознавчу експертизу для встановлення автентичності її підпису на договорі та почерку на розписці, а також допитати у судовому засіданні двох свідків – Чернову О. В. та Чернова С. С. Вказаними свідками є її рідна сестра з чоловіком, які можуть своїми показаннями підтвердити, що 1 березня 2017 р. вона перебувала в гостях у сестри у м. Вінниці, а тому не могла укласти з позивачем договір позики в м. Харкові.

У поданому до суду апеляційної інстанції відзиві позивач просив суд відмовити у задоволенні апеляційної скарги та залишити в силі рішення суду першої інстанції. Зазначив, що ухвалою суду від 2 квітня 2018 р. було задоволено клопотання Вакуленко В. В. та призначено по справі судову почеркознавчу експертизу з приводу договору позики та розписки, проведення якої доручено Київському науково-дослідному експертно-криміналістичному центру МВС України. Разом із тим відповідачка на виклик суду для відібрання вільних зразків підпису не з'явилась. Експерт Київського НДЕКЦ МВС України направила 2 червня 2018 р. до суду клопотання про надання додаткових матеріалів для проведення експертизи, а саме: оригіналів документів та умовно-вільних й експериментальних зразків почерку та підпису відповідачки Вакуленко В. В. Зазначене клопотання, направлене сторонам, ними не виконано. Зважаючи на це, Київським НДЕКЦ МВС України було повернуто експертизу без виконання у зв'язку з ненаданням додаткових матеріалів для дослідження. З огляду на зазначене позивач вважає, що повторне призначення експертизи судом апеляційної інста-

нції буде безпідставним.

Чи допускають положення ЦПК України можливість подання нових доказів у суді апеляційної інстанції? Як повинен вчинити апеляційний суд у цьому випадку? Чи підлягає апеляційна скарга задоволенню?

152. У березні 2018 р. ТОВ «Об'єднані телекомунікаційні системи» звернулося до Луцького міськрайонного суду Волинської області із позовом до Черняка В. В. про відшкодування шкоди, заподіяної товариству його працівником.

Свої позовні вимоги товариство обґрунтовувало тим, що йому на праві приватної власності належить автомобіль марки Audi, модель А 4, 2012 р. випуску. Наказом від 1 лютого 2017 р. за № 041-К-17 Черняка В. В. було прийнято на посаду водія автотранспортних засобів у структурний підрозділ товариства, який розташований у м. Рівне. Наказом № 56 від 2 лютого 2017 р. за відповідачем закріплено вищевказаний автомобіль, який був прийнятий останнім до експлуатації в робочому стані в повній комплектації на підставі акта приймання-передачі товарно-матеріальних цінностей від 2 лютого 2017 р.

18 жовтня 2017 р. у м. Рівне Черняк В. В., керуючи даним автомобілем, скоїв дорожньо-транспортну пригоду. Постановою Рівненського міськрайонного суду Рівненської області від 15 грудня 2017 р. Черняка В. В. визнано винним у вчиненні правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП, та притягнуто до адміністративної відповідальності.

Відповідно до звіту суб'єкта оціночної діяльності № 001 від 20 листопада 2017 р. вартість матеріальних збитків, завданих власнику автомобіля марки Audi, модель А 4, 2012 р. випуску в результаті його пошкодження, складає 315 300,00 грн.

Враховуючи це, позивач просив суд стягнути з відповідача на свою користь матеріальну шкоду в розмірі 315 300,00 грн.

Заочним рішенням Луцького міськрайонного суду Волинської області від 20 липня 2018 р. позов задоволено повністю. Присуджено стягнути з Черняка В. В. на користь ТОВ «Об'єднані телекомунікаційні системи» матеріальну шкоду в розмірі 315 300,00 грн., а також понесені позивачем судові витрати. Ухвалою Луцького міськрайонного суду Волинської об-

ласті від 14 вересня 2018 р. заяву Черняка В. В. про перегляд заочного рішення було залишено без задоволення.

Не погодившись з рішенням суду, Черняк В. В. подав апеляційну скаргу в якій, посилаючись на те, що воно є незаконним, необґрунтованим та таким, що прийняте з порушенням правил територіальної юрисдикції (підсудності), просив його скасувати. В обґрунтування своєї апеляційної скарги він вказував на те, що суд першої інстанції не дослідив того, що автомобіль Audi, модель А 4, 2012 р. випуску не був застрахований полісом обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, а розмір збитків, визначений суб'єктом оціночної діяльності, суттєво завищений порівняно з реальною вартістю ремонтно-відновлювальних робіт. Крім того, Черняк В. В. посилався на те, що рішення суду прийнято з порушенням правил територіальної юрисдикції, оскільки, як вбачається з копії паспорта, наданої суду позивачем, Черняк В. В. зареєстрований у

с. Слободка Острозького району Рівненської області; інші документи, які б свідчили, що він проживає у Волинській області, відсутні, а тому дана справа не підсудна Луцькому міськрайоновому суду Волинської області.

У поданому відзиві на апеляційну скаргу позивач просив суд відхилити апеляційну скаргу, посилаючись на відповідність оскаржуваного рішення вимогам законності та обґрунтованості. Стосовно позиції відповідача про порушення правил територіальної юрисдикції (підсудності), то він наполягав на дотриманні ним таких правил, оскільки відповідно до ч. 1 ст. 28 ЦПК України позови, що виникають з трудових правовідносин, можуть пред'являтися також за зареєстрованим місцем проживання чи перебування позивача. А оскільки ТОВ «Об'єднані телекомунікаційні системи» зареєстровано у м. Луцьк, воно цілком мало право звертатися з відповідним позовом до Луцького міськрайонного суду Волинської області.

Визначте територіальну юрисдикцію (підсудність) вказаної справи. Проаналізуйте повноваження суду апеляційної інстанції. Яке рішення має прийняти суд апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги?

153. Геращенко Г. Г. є членом кооперативу з будівництва та експлуатації індивідуальних гаражів «Тюринка», розташованого у м. Харкові, та користується гаражем № 15.

У квітні 2017 р. з гаража № 15 шляхом злому замка було викрадено автомобіль марки Toyota, модель Highlander, 2014 р. випуску, який належить Геращенко Г. Г. на праві власності. Геращенко Г. Г. подав до Московського ВП ГУНП у Харківській області відповідну заяву.

Вироком Московського районного суду м. Харкова від 12 жовтня 2017 р. Рябка Р. Р. засуджено за викрадення вищевказаного автомобіля. Цивільного позову у кримінальному провадженні не було.

Прагнучи отримати відшкодування завданої шкоди, Геращенко Г. Г. у січні 2018 р. звернувся до суду із відповідним позовом до кооперативу з будівництва та експлуатації індивідуальних гаражів «Тюринка». В обґрунтування своїх вимог позивач посилався на те, що цей гаражний кооператив є охоронюваним, за охорону щомісячно сплачуються позивачем членські внески, а тому він просив суд стягнути з відповідача матеріальну шкоду, завдану внаслідок викрадення автомобіля, в розмірі 650 000,00 грн., а також 100 000,00 грн. як відшкодування моральної шкоди.

Рішенням Московського районного суду м. Харкова від 31 травня 2018 р. позов Геращенко Г. Г. до гаражного кооперативу про відшкодування матеріальної і моральної шкоди було задоволено.

У поданій до суду апеляційній інстанції апеляційній скарзі відповідач – гаражний кооператив «Тюринка» просить суд скасувати ухвалене рішення, посилаючись на те, що суд першої інстанції безпідставно відмовив кооперативу у клопотанні про заміну відповідача на належного – Рябка Р. Р. Крім того, матеріальної шкоди було завдано не внаслідок викрадення автомобіля, а через ДТП, внаслідок якої автомобіль став непридатним для експлуатації, а письмового договору про зберігання автомобіля позивач із кооперативом не укладав.

Також до суду апеляційної інстанції із апеляційною скаргою звернувся Рячко Р. Р., у якій просить рішення суду скасувати з тих підстав, що його не залучили до участі у справі, і суд вирішив питання про його обов'язки, оскільки кооператив, на його думку, буде мати право пред'явити до нього регресний позов.

Чи має право Рячко Р. Р. на апеляційне оскарження рішення суду? Чи є підстави для скасування рішення суду з урахуванням інших доводів апеляційної скарги гаражного кооперативу?

Т е м а 25. Касаційне провадження

Питання для обговорення

1. Загальна характеристика касаційного провадження.
2. Право касаційного оскарження та порядок його здійснення.
3. Порядок розгляду справи судом касаційної інстанції.
4. Підстави та порядок передачі справ на розгляд палат Верховного Суду.
5. Повноваження суду касаційної інстанції.
6. Підстави для скасування рішень та ухвал судом касаційної інстанції.
7. Постанови Верховного Суду за результатами перегляду судових рішень та їх значення для судової практики.

154. У листопаді 2017 р. Варченко І. І. звернувся до суду з позовом до ДП «Полтавагаз» про стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу, обґрунтовуючи свої вимоги тим, що рішенням Київського районного суду м. Полтави від 10 червня 2016 р., залишеним без змін ухвалою Апеляційного суду Полтавської області від 6 вересня 2017 р., його поновлено на посаді першого заступника директора державного підприємства «Полтавагаз», стягнуто з відповідача на його користь середній заробіток за час вимушеного прогулу з 11 грудня 2015 р. по 10 червня

2016 р. у сумі 145 416,77 грн. Оскільки відповідач поновив його на роботі з 6 вересня 2017 р., час вимушеного прогулу збільшився, а розмір середнього заробітку становить 436 250,31 грн.

Посилаючись на зазначені обставини, Варченко І. І. просив стягнути з ДП «Полтавагаз» на його користь середній заробіток у сумі 436 250,31 грн. за час вимушеного прогулу з 10 червня 2016 р. по 6 вересня 2017 р.

Рішенням Київського районного суду м. Полтави від 7 березня 2018 р. у задоволенні позову Варченку І. І. відмовлено.

Постановою Апеляційного суду Полтавської області від 24 червня 2018 р. рішення суду першої інстанції скасовано та ухвалено нове рішення – про задоволення позову. Стягнуто з ДП «Полтавагаз» на користь Варченка І. І. середній заробіток за час вимушеного прогулу з 10 червня 2016 р. по 6 вересня 2017 р. у розмірі 436 250,31 грн.

ДП «Полтавагаз» через Апеляційний суд Полтавської області звернулося до Верховного Суду із касаційною скаргою на рішення суду апеляційної інстанції, у якій просило скасувати рішення апеляційного суду та залишити в силі рішення суду першої інстанції, посилаючись на неправильне застосування апеляційним судом норм матеріального права та порушення норм процесуального права. Зокрема, обґрунтовуючи свою скаргу, відповідач посилався на те, що вина підприємства у невиконанні рішення суду про поновлення позивача на роботі відсутня, що було правильно встановлено судом першої інстанції, а тому підстави для стягнення з відповідача на користь позивача середнього заробітку за час вимушеного прогулу відсутні.

Під час ознайомлення зі змістом касаційної скарги та доданими до неї матеріалами суддя-доповідач звернув увагу на те, що в постанові від 16 січня 2018 р. у справі № 524/415/16-ц Верховний Суд вже дійшов висновку, що затримкою виконання рішення суду про поновлення працівника на роботі є саме не видання власником (уповноваженим органом) наказу про поновлення працівника на роботі після проголошення судового рішення.

Зважаючи на це, з урахуванням положень ст. 235 КЗпП України та керуючись пунктом 1 ч. 4 ст. 394 ЦПК України, суд-

дею-доповідачем постановлено ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження у зв'язку з необґрунтованістю касаційної скарги.

Проаналізуйте порядок подання касаційної скарги та процедуру відкриття касаційного провадження. Визначте, чи були в наведеній ситуації підстави для відмови у відкритті касаційного провадження? Чи дотримався в наведеному випадку суд вимог ЦПК України?

155. Рішенням Суворовського районного суду м. Херсона від 12 листопада 2017 р. було частково задоволено позов Ніколенка О. В. до Семенова Р. Г. про скасування свідоцтва про право власності. Скасовано свідоцтва про право власності від 27 серпня 2013 р. на 1/4 частину квартири у м. Херсоні, видані приватним нотаріусом Херсонського міського нотаріального округу Калініченко С. Г. за реєстрованими № 427, № 428 на ім'я Семенова Р. Г. У задоволені решти позовних вимог відмовлено.

Постановою апеляційного суду Херсонської області від 17 лютого 2018 р. рішення суду першої інстанції залишено без змін.

Семенов Р. Г. звернувся до Верховного Суду із касаційною скаргою, в якій просив скасувати рішення судів попередніх інстанцій та ухвалити нове рішення про відмову у позові, мотивуючи свої вимоги порушенням норм процесуального права та неправильним застосуванням норм матеріального права.

Суддя-доповідач другої судової палати Касаційного цивільного суду Верховного Суду відкрив 5 квітня 2018 р. касаційне провадження за касаційною скаргою Семенова Р. Г. та здійснив підготовчі дії. Під час проведення попереднього розгляду справи один із суддів, які входили до складу колегії, висловив думку про необхідність призначення справи до судового розгляду. Двоє інших суддів не знайшли підстав для скасування судових рішень попередніх інстанцій. На підставі голосування більшістю голосів 26 травня 2018 р. суд касаційної інстанції виніс постанову про відхилення касаційної скарги і залишення оскаржуваних рішень без змін.

Який порядок розгляду справ у суді касаційної інстанції? Яке значення має попередній розгляд справи судом касаційної інстанції і яка процедура його проведення встановлена ЦПК України? Чи дотримана така процедура у цій справі?

156. У червні 2018 р. Л.О.В. звернувся до суду із позовом до редакції суспільно-політичної газети «Скептик» про захист честі, гідності, репутації народного депутата України та відшкодування моральної шкоди, мотивуючи позовні вимоги тим, що в названій газеті було опубліковано відкритий лист громадянина Правдіна С. В., у якому автор просив народного депутата України Л.О.В. роз'яснити деякі питання щодо підвищення розміру пенсійного забезпечення. Позивач надав редакції для опублікування письмову відповідь на зазначений лист, проте замість цієї відповіді відповідач опублікував лише її короткий огляд у статті «Депутати виправдовуються». Посилаючись на те, що опублікування цієї статті порочить його гідність як народного депутата України, оскільки може створити у читачів враження, що він нехтує зверненням своїх виборців і не дає на їхні запитання обґрунтованих відповідей, позивач просив суд задовольнити заявлені ним вимоги.

Рішенням Печерського районного суду м. Києва, залишеним без зміни постановою апеляційного суду м. Києва, позов було задоволено: редакцію газети зобов'язано опублікувати відкрити відповідь Л.О.В.; на користь позивача з відповідача стягнуто 5 000,00 грн. моральної шкоди. Окремо суд зазначив, що дії редакції газети є незаконними та аргументував свою позицію посиланням на норму Закону України від 17 листопада 1992 р. «Про статус народного депутата України» (ч. 1 ст. 30), яка визнана такою, що не відповідає Конституції України, Рішенням Конституційного Суду України від 10 травня 2000 р. № 8-рп/2000.

У касаційній скарзі редакція газети просить скасувати судові рішення і повернути справу на новий розгляд до суду першої інстанції, посилаючись на невідповідність висновків суду чинному законодавству та необґрунтованість судового рішення. У касаційній скарзі зазначалось, що суд не застосував закон,

який підлягав застосуванню в даних спірних правовідносинах.

Чи правильно визначені в касаційній скарзі підстави для касаційного перегляду справи? Чи є підстави у наведеній справі для скасування судових рішень і повернення справи на новий розгляд до суду першої інстанції?

157. У липні 2017 р. Лук'яненко Л. Л. звернулася до суду із позовом до Щербицького О. О. про усунення перешкод у користуванні земельною ділянкою та проїзді загального користування, посилаючись на те, що їй на праві приватної власності належить будинок, розташований на земельній ділянці загальною площею 1 500,00 кв. м., яка так само належить їй згідно з відповідним державним актом.

У 2014 р. Щербицький О. О., який мешкає в сусідньому будинку, самовільно зруйнував огорожу, що розділяла їхні земельні ділянки, зайняв частину її земельної ділянки орієнтовною площею 0,02 га, перекривши парканом проїзд загального користування. За результатами перевірки її неодноразових звернень до депутатів Ірпінської міської ради Київської області про відновлення меж земельної ділянки та звільнення проїзду загального користування складено акти у 2014 р. та 2015 р. про те, що відповідач зруйнував її паркан, іншим парканом перегороджено виїзд з її ділянки і заблоковано проїзд загального користування. Оскільки протягом декількох років унаслідок неправомірних дій відповідача вона не може користуватися своєю земельною ділянкою, позивачка просила суд: зобов'язати відповідача не перешкоджати їй у користуванні земельною ділянкою, яку він захопив; за його рахунок демонтувати огорожу, встановлену на її земельній ділянці; поновити огорожу, яка була до зруйнування; розблокувати проїзд загального користування.

Рішенням Ірпінського міського суду Київської області від 17 листопада 2017 р. у задоволенні позову було відмовлено.

Постановою апеляційного суду Київської області від 3 березня 2018 р. рішення Ірпінського міського суду Київської області від 17 листопада 2017 р. було скасовано частково та ухвалено нове рішення, яким позовні вимоги задоволено част-

ково. Зобов'язано Щербицького О. О. не чинити перешкод Лук'яненко Л. Л. у користуванні її земельною ділянкою, межі якої встановлено державним актом (серія АА № 001101 від 11 серпня 2010 р.), і демонтувати огорожу, встановлену на земельній ділянці позивача. В іншій частині рішення суду першої інстанції залишено без змін.

У поданій до Верховного Суду касаційній скарзі Щербицький О. О. просив суд скасувати постанову суду апеляційної інстанції та залишити в силі рішення суду першої інстанції з посиланням на порушення апеляційним судом норм процесуального права та неправильним застосуванням норм матеріального права.

Під час розгляду справи судом касаційної інстанції було встановлено, що при ухваленні рішення про часткове задоволення позову суд апеляційної інстанції не звернув уваги на суперечливий зміст доказів, наданих позивачкою в обґрунтування позову, і на те, що відповідач не є власником чи користувачем земельної ділянки, що межує із земельною ділянкою позивачки. Також апеляційним судом не встановлено, чи має земельна ділянка позивачки тверді межові знаки, які відповідають даним земельно-кадастрової документації та в чому полягає порушення прав позивачки як власника земельної ділянки і чи є земельна ділянка, на захист права користування якою поданий позов, власністю позивачки.

Таким чином, суд апеляційної інстанції, у порушення вимог ЦПК України, обставини справи належним чином не встановив, у рішенні не зазначив конкретні обставини і факти, що підтверджують чи спростовують позовні вимоги, та передчасно скасував рішення суду першої інстанції.

Які повноваження має суд касаційної інстанції за наслідками розгляду касаційної скарги? Яке рішення має ухвалити суд касаційної інстанції у цій цивільній справі?

158. У вересні 2016 р. заступник керівника Миргородської міжрайонної прокуратури Полтавської області зверну-

вся до суду із позовом в інтересах держави до Мазепи М. М., посилаючись на те, що рішенням Миргородської міськради від 30 лютого 2010 р. № 02/10 було затверджено проекти землеустрою і надано у власність Вишневецькому В. В. та Байді Б. Б. земельні ділянки для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) в м. Миргород поблизу садового товариства «Світанок» на території Миргородської міськради із земель, не наданих у власність чи користування, площею 0,1 га кожна. У 2012 р. земельні ділянки, надані Вишневецькому В. В. та Байді Б. Б., були відчужені ними на підставі договорів купівлі-продажу на користь Мазепи М. М. – відповідача по справі.

Судовим рішенням в адміністративній справі встановлено, що зазначені у рішенні від 30 лютого 2010 р. № 02/10 земельні ділянки знаходяться на землях прибережної захисної смуги, тож в результаті прийняття цього рішення було порушено водоохоронну зону вздовж річки Хорол.

Враховуючи, що рішення міської ради прийнято з порушенням вимог земельного та водного законодавства, прокурор у позовній заяві просив суд визнати незаконним і скасувати рішення Миргородської міськради від 30 лютого 2010 р. № 02/10, скасувати рішення про державну реєстрацію права власності Вишневецького В. В. та Байді Б. Б. на земельні ділянки та витребувати вказані ділянки із незаконного володіння Мазепи М. М.

Рішенням Миргородського міськрайонного суду Полтавської області від 13 жовтня 2017 р., залишеним без змін постановою апеляційного суду Полтавської області від 5 березня 2018 р., позов прокурора було задоволено повністю.

Не погодившись із зазначеними рішеннями, Мазепа М. М. звернувся до Верховного Суду із касаційною скаргою, яку мотивував тим, що суди попередніх інстанцій неправильно застосували норми матеріального права, зокрема статті 59, 125 Земельного кодексу України, ст. 328, 388 Цивільного кодексу України, не звернувши уваги на те, що відповідач є добросовісним набувачем і не знав про відсутність права у продавців – Вишневецького В. В. та Байді Б. Б. на відчу-

ження ними земельних ділянок; порушення закону ним або особами, яким міською радою надано земельні ділянки у власність, не встановлено. Крім того, зазначив, що прокурор у позові не визначив, які саме інтереси держави порушено, і не обґрунтував відповідно до вимог законодавства наявність підстав для здійснення представництва інтересів держави в суді. Також послався на практику Європейського суду з прав людини, рішеннями якого у справах за аналогічних обставин встановлено порушення статті 1 Першого протоколу Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Окремо відповідач акцентував увагу на тому факті, що позовну заяву прокурор подав зі спливом строків позовної давності, оскільки оспорюване рішення Миргородської міськради було прийняте у 2010 р., а прокурор звернувся до суду із відповідним позовом лише у 2016 р., тобто з пропуском встановленого законом трирічного строку. Разом із тим суди першої та апеляційної інстанції проігнорували такі доводи відповідача, зазначивши, що вказаний строк має обчислюватись не з моменту ухвалення вказаного рішення, а з 2014 р., коли про порушення законодавства стало відомо після проведення прокурорської перевірки.

Ухвалою судді Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 11 травня 2018 р. касаційне провадження за скаргою Мазепи М. М. було відкрито.

На адресу суду касаційної інстанції 5 червня 2018 р. надійшло клопотання третьої особи по справі – Вишневецького В. В., у якому останній, посилаючись на те, що справа містить виключно правову проблему, просив передати її на розгляд Великої Палати Верховного Суду.

Розглянувши клопотання, колегія суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду своєю ухвалою від 19 червня 2018 р. передала справу для розгляду Великою Палатою Верховного Суду з підстави, передбаченої ч. 5 ст. 403 ЦПК України.

Проаналізуйте підстави та порядок передачі справ на розгляд до палат Верховного Суду. Які завдання покладені на Велику Палату Верховного Суду та яке значення має розгляд справ Великою Палатою? Чи були в наведеній ситуації підста-

ви для передачі справи на розгляд Великої Палати? Чи мав Вишневецький В. В. право на звернення до суду касаційної інстанції з відповідним клопотанням? Поміркуйте над тим, яке рішення має ухвалити Велика Палата за результатами розгляду цієї справи.

Т е м а 26. Перегляд судових рішень за нововиявленими та виключними обставинами

Питання для обговорення

1. Загальна характеристика перегляду судових рішень за нововиявленими або виключними обставинами.
2. Підстави перегляду судових рішень за нововиявленими або виключними обставинами.
3. Процесуальний порядок перегляду судових рішень за нововиявленими або виключними обставинами.

159. У квітні 2012 р. Петренко звернувся до суду з позовом до ТОВ «Юокант Тех», третя особа – Управління Держкомзему в Києво-Святошинському районі Київської області про скасування державних актів на право власності на земельні ділянки.

Позов мотивований тим, що 8 грудня 2006 р. він уклав договори купівлі-продажу та придбав у ТОВ «Агрофірма “Білогородка”» два нежилі приміщення – склад мінеральних добрив та склад отрутохімікатів.

На час укладання вказаних договорів купівлі-продажу земельна ділянка площею 0,6182 га, на якій розташовані придбані ним нежилі приміщення, знаходилась у користуванні продавця – ТОВ «Агрофірма “Білогородка”» на підставі державного акта на право колективної власності на землю. На даний час поштова адреса вказаних будівель у зв’язку з перейменуванням вулиці була змінена.

Позивачу стало відомо, що земельні ділянки під належними йому на праві власності нежитловими будівлями стали власністю відповідача на підставі оскаржуваних державних ак-

тів.

З урахуванням наведеного Петренко просив суд скасувати державний акт на право власності відповідача на земельні ділянки: площею 0,3032 га, кадастровий номер 11111111111 та площею 0,3150 га, кадастровий номер 2222222222, що видані 24 листопада 2008 р. ТОВ «Юкант Тех».

Рішенням Києво-Святошинського районного суду Київської області від 21 вересня 2012 р. позовні вимоги задоволено. Скасовано державний акт на право власності на земельну ділянку площею 0,3032 га, кадастровий номер 11111111111, виданий 24 листопада 2008 р. на ім'я ТОВ «Юкант Тех».

Скасовано державний акт на право власності на земельну ділянку площею 0,3150 га, кадастровий номер 2222222222, виданий 24 листопада 2008 р. на ім'я ТОВ «Юкант Тех».

Ухвалою апеляційного суду Київської області від 1 листопада 2012 р. рішення Києво-Святошинського районного суду Київської області від 21 вересня 2012 р. залишено без змін.

У серпні 2013 р. ТОВ «Юкант Тех» звернулося до суду із заявою про перегляд у зв'язку з нововиявленими обставинами рішення Києво-Святошинського районного суду Київської області від 21 вересня 2012 р. Свої вимоги обґрунтувало тим, що згідно із договором купівлі-продажу земельних ділянок від 10 листопада 2008 р., зареєстрованого за № 2-2243, ТОВ «Білгород Інвестбуд» продало ТОВ «Юкант Тех» декілька земельних ділянок у с. Білогородка Києво-Святошинського району Київської області, зокрема, земельну ділянку площею 0,6182 га, кадастровий номер 3333333333, право власності на яку належало ТОВ «Білгород Інвестбуд» на підставі державного акта від 3 червня 2008 р.

Під час оформлення права власності на вказану земельну ділянку ТОВ «Юкант Тех» здійснило поділ даної ділянки, натомість було сформовано дві земельні ділянки з кадастровими номерами 11111111111 площею 0.3032 га, державний акт від 24 листопада 2008 р. та 2222222222 площею 0.3150 га, державний акт від того ж 24 листопада 2008 р. Відповідач вказував на те, що земельні ділянки в с. Білогородка Києво-Святошинського району Київської області з кадастровими номерами 2222222222,

11111111111 та земельна ділянка з кадастровим номером 3333333333 займають одну й ту саму (ідентичну) територію.

За таких обставин «Юкант Тех» вважає, що документально підтверджується факт, що земельні ділянки, право власності на які посвідчено державними актами від 24 листопада 2008 р., були придбані у ТОВ «Білгород Інвестбуд» саме за договором купівлі-продажу земельних ділянок від 10 липня 2008 р. за реєстровим номером № 2-2243.

Зазначені обставини ТОВ «Юкант Тех» вважав нововиявленими.

Крім того, при розгляді справи 3 серпня 2016 р. ТОВ «Юкант Тех» подало доповнення до заяви про перегляд рішення за нововиявленими обставинами та зазначило, що станом на грудень 2006 р., тобто на момент вчинення правочину між позивачем та ТОВ «Агрофірма “Білогородка”» щодо продажу нерухомого майна, останнє не мало правових підстав користування земельними ділянками, на яких розташовані господарські будівлі та споруди позивача, а тому висновки суду, що Петренко є власником земельних ділянок, права на які перейшли до нього у зв'язку з купівлею споруд, не відповідають дійсності.

З урахуванням наведеного ТОВ «Юкант Тех» просило рішення Києво-Святошинського районного суду Київської області від 21 вересня 2012 р. скасувати, ухвалити по справі нове рішення, яким відмовити Петренку в задоволенні позовних вимог.

Яке рішення має ухвалити суд у даній справі? Які підстави для перегляду рішення за нововиявленими обставинами передбачено чинним законодавством?

160. Рішенням Гайсинського районного суду Вінницької області від 12 грудня 2013 р. у задоволенні позову Бойка до ТОВ «Гайсинрембуд», третя особа – Котенко про визнання права власності на нерухоме майно за набувальною давністю відмовлено.

У лютому 2018 р. Бойко подав заяву про перегляд у зв'язку з нововиявленими обставинами рішення Гайсинського районного суду Вінницької області від 12 грудня 2013 р., у якій просив скасувати це рішення суду. Заява мотивована тим, що 27 січня 2018 р., коли він ознайомлювався з матеріалами циві-

льної справи, йому стало відомо, що на час ухвалення оскаржуваного рішення представник ТОВ «Гайсинрембуд» не мав повноважень на представлення інтересів відповідача.

Ухвалою Іллінецького районного суду м. Вінниці від 27 березня 2018 р. у задоволенні заяви відмовлено.

Ухвала мотивована тим, що обставини, на які посилається Бойко, не є нововиявленими в розумінні пункту 1 частини другої статті 423 ЦПК України, і вони були встановлені та перевірені судом в ході розгляду цивільної справи.

Постановою апеляційного суду Вінницької області від 4 травня 2018 р. ухвала Іллінецького районного суду Вінницької області від 27 березня 2018 р. залишена без змін.

Ухвала мотивована тим, що повноваження представника ТОВ «Гайсинрембуд» перевірялись під час відкриття судового засідання, а тому могли і повинні бути відомі іншим особам, які беруть участь у справі.

Дайте оцінку діям суду першої та апеляційної інстанцій. Що не є підставами для перегляду рішення суду за нововиявленими обставинами?

161. Заочним рішенням Кіровського районного суду м. Дніпро від 19 травня 2011 р. позовні вимоги ПАТ КБ «Приватбанк» задоволено частково. Солідарно стягнуто з Іваненко, Карпюк, Одарич на користь позивача заборгованість за кредитним договором у розмірі 24 216, 46 доларів США, що становить 192 554, 75 грн. Стягнуто з ТОВ «Українське Фінансове Агентство “Верус”» на користь банку 200 грн. Вирішено питання щодо розподілу судових витрат.

В апеляційному та касаційному порядку рішення суду не переглядалося.

Карпюк звернулася 26 грудня 2017 р. до суду із заявою про перегляд заочного рішення Кіровського районного суду м. Дніпро від 19 травня 2011 р. за нововиявленими обставинами.

В обґрунтування заяви Карпюк зазначила, що рішенням Луцького міськрайонного суду Волинської області від 21 листопада 2017 р. визнано недійсними правовідносини за договором поруки № МЗ-38/2, укладеним 5 червня 2007 р. між ПАТ КБ «Приватбанк» та Карпюк. Рішення набрало законної сили 4

грудня 2017 р. Це є підставою для перегляду заочного рішення Кіровського районного суду м. Дніпра від 19 травня 2011 р. за нововиявленими обставинами.

Ухвалою Кіровського районного суду м. Дніпро від 9 січня 2018 р. заяву Карпюк про перегляд заочного рішення Кіровського районного суду м. Дніпро від 19 травня 2011 р. за нововиявленими обставинами залишено без розгляду.

Суд виходив з того, що заяву про перегляд рішення суду подано Карпюк після спливу трирічного строку з дня набрання таким судовим рішенням законної сили, внаслідок чого заявниці втратила право на вчинення цієї процесуальної дії.

В апеляційній скарзі Карпюк просить скасувати ухвалу суду та направити справу для продовження розгляду до суду першої інстанції, посилаючись на порушення судом норм матеріального та процесуального права.

Апеляційна скарга мотивована тим, що підстави для залишення без розгляду заяви про перегляд рішення суду за нововиявленими обставинами відсутні.

Яке рішення має постановити суд апеляційної інстанції в даній справі? Складіть відповідне рішення апеляційного суду. Який строк подання заяв про перегляд судових рішень за нововиявленими або виключними обставинами?

162. У лютому 2005 р. Корнійчук звернувся до суду з позовом до Турченко, третя особа – Публічне акціонерне товариство «МетаБанк» (далі ПАТ «МетаБанк») про визнання договору купівлі-продажу дійсним, визнання права власності.

Рішенням Шевченківського районного суду м. Запоріжжя від 15 лютого 2005 р., залишеним без змін ухвалою Апеляційного суду Запорізької області від 8 липня 2015 р. та ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 11 листопада 2015 р., позов задоволено.

Визнано дійсним договір купівлі-продажу житлового будинку, укладений 10 лютого 1999 р. між Корнійчуком та Турченко. Визнано за Корнійчуком право власності на житловий будинок, службову прибудову «а», літню кухню «Б», відкриту

веранду «а-1», сарай «К», гараж «Д».

У березні 2016 р. Турченко звернулася до суду із заявою про перегляд рішення Шевченківського районного суду м. Запоріжжя від 15 лютого 2005 р. у зв'язку з нововиявленими обставинами, яку обґрунтувала тим, що 26 серпня 2015 р. за її заявою в Єдиний державний реєстр досудових розслідувань було внесено повідомлення про вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 358 КК України, та розпочато досудове розслідування відносно Корнійчука, оскільки заявниця стверджувала, що договір купівлі-продажу та інші документи були сфальсифіковані.

Заявниця отримала 22 лютого 2016 р. повідомлення про здійснення досудового розслідування та про те, що матеріали кримінального провадження направлено на розгляд до суду.

З Єдиного державного реєстру судових рішень заявниця дізналася про існування ухвали Шевченківського районного суду м. Запоріжжя від 22 жовтня 2015 р. про закриття кримінального провадження та звільнення Корнійчука від кримінальної відповідальності за ч. 1 ст. 358 КК України.

Нововиявленою обставиною вона вважає встановлену почеркознавчою експертизою, в рамках вказаного кримінального провадження, фальшивість документа – договору купівлі-продажу житлового будинку від 10 лютого 1999 р.

Посилаючись на вказані обставини, просила суд скасувати рішення Шевченківського районного суду м. Запоріжжя від 15 лютого 2005 р. та ухвалити нове рішення про відмову у задоволенні позовних вимог у повному обсязі.

Рішенням Шевченківського районного суду м. Запоріжжя від 12 лютого 2018 р. заяву Турченко про перегляд рішення Шевченківського районного суду м. Запоріжжя від 15 лютого 2005 р. у зв'язку з нововиявленими обставинами задоволено. Рішення Шевченківського районного суду м. Запоріжжя від 15 лютого 2005 р. у цій справі скасовано, ухвалено нове рішення, яким у задоволенні позову Корнійчука до Турченко, третя особа – ПАТ «Мета Банк» про визнання договору купівлі-продажу дійсним відмовлено.

Не погодившись із зазначеним рішенням суду, ПАТ

«МетаБанк» подало апеляційну скаргу, в якій, посилаючись на порушення судом норм матеріального та процесуального права, невідповідність висновків суду обставинам справи, просить рішення суду скасувати. Відмовити у задоволенні заяви Турченко про перегляд рішення Шевченківського районного суду м. Запоріжжя від 15 лютого 2005 р. у зв'язку з нововиявленими обставинами.

Яке рішення має ухвалити суд у даній справі? Який порядок подання заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами?

163. У квітні 2012 р. Романенко звернувся до суду з позовом до Кривенко, акціонерного комерційного інноваційного банку «УкрСиббанк» (далі – АКІБ «УкрСиббанк»), третя особа – приватний нотаріус Одеського міського нотаріального округу Груєва О. В. про розірвання договору іпотеки, визнання іпотеки припиненою, зобов'язання вчинити певні дії.

Позовна заява мотивована тим, що ухвалою Приморського районного суду м. Одеси від 9 березня 2011 р. у справі за позовом Романенка до Кривенко про визнання договору купівлі-продажу недійсним затверджено мирову угоду, за якою за Романенком визнається право власності на квартиру. Зазначена ухвала набрала законної сили 15 березня 2011 р., а 21 червня 2011 р. за Романенком зареєстровано право власності на вказану квартиру в комунальному підприємстві «Одеське міське бюро технічної інвентаризації та реалізації об'єктів нерухомості». При зверненні до нотаріуса 14 лютого 2012 р. йому стало відомо, що 21 березня 2007 р. на вказану квартиру накладена заборона відчуження як на об'єкт нерухомості, який належить Кривенко на підставі договору іпотеки, укладеного 21 березня 2007 р. між Кривенко та АКІБ «УкрСиббанк», правонаступником якого є публічне акціонерне товариство «УкрСиббанк» (далі – ПАТ «УкрСиббанк»).

Вказана заборона відчуження порушує його законні права та інтереси, оскільки частиною першою статті 23 Закону України «Про іпотеку» передбачено перехід права власності на майно, що є предметом іпотеки, у тому числі в порядку спадку-

вання або правонаступництва, у результаті чого останній власник набуває статусу іпотекодавця. Проте ця норма права не передбачає такої підстави переходу права власності на майно, що перебуває в іпотечі, як судові рішення, тому вона не може застосовуватись у даному випадку.

Заочним рішенням Приморського районного суду м. Одеси від 16 травня 2012 р. позов Романенка задоволено. Вирішено розірвати іпотечний договір, укладений 21 березня 2007 р. між Кривенко та АКІБ «УкрСиббанк».

17 лютого 2017 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Кей-Колект» звернулося до суду із заявою про перегляд вказаного вище рішення суду за нововиявленими обставинами, посилаючись на те, що на підставі договору факторингу від 12 грудня 2011 р. № 1, укладеного з ПАТ «УкрСиббанк», товариство з обмеженою відповідальністю «Кей-Колект» (далі – ТОВ «Кей-Колект») придбало право вимоги за договором про надання споживчого кредиту від 21 березня 2007 р., укладеним між Кривенко та АКІБ «УкрСиббанк».

У той же день за договором відступлення права вимоги за договорами іпотеки ПАТ «УкрСиббанк» відступило ТОВ «Кей-Колект» право вимоги за іпотечним договором від 21 березня 2007 р., укладеним між Кривенко та АКІБ «УкрСиббанк».

У заяві зазначено, що нововиявленою обставиною є ухвала апеляційного суду Одеської області від 25 січня 2013 р., якою ухвалу Приморського районного суду м. Одеси від 9 березня 2011 р. про затвердження мирової угоди у справі за позовом Романенка до Кривенко про визнання договору купівлі-продажу недійсним скасовано, справу направлено для продовження розгляду до суду першої інстанції. Ухвалою Приморського районного суду м. Одеси від 17 жовтня 2013 р. позов Романенка до Кривенко про визнання договору купівлі-продажу недійсним залишено без розгляду.

Таким чином, ухвала апеляційного суду Одеської області від 25 січня 2013 р. є правовою підставою і нововиявленою обставиною для перегляду та скасування рішення Приморського районного суду м. Одеси від 16 травня 2012 р. за нововиявленими обставинами, оскільки в його основу було покладено

саме ухвалу Приморського районного суду м. Одеси від 9 березня 2011 р. у справі за позовом Романенка до Кривенко про визнання договору купівлі-продажу недійсним, якою затверджено мирову угоду між сторонами, за Романенком визнано право власності на квартиру АДРЕСА_2.

Отже, зі скасуванням вказаної ухвали Приморського районного суду м. Одеси від 9 березня 2011 р. квартира, яка є предметом іпотеки, залишається у власності Кривенко, а тому підстав для розірвання договору іпотеки від 21 березня 2007 р., укладеного між Кривенко та АКІБ «УкрСиббанк», немає.

Яке рішення має постановити суд у даній справі? Яким вимогам щодо форми та змісту мають відповідати заяви про перегляд судових рішень суду за нововиявленими або виключними обставинами?

Тема 27. Виконавче провадження

Питання для обговорення

1. Загальна характеристика виконавчого провадження.
2. Підстави виконання та виконавчі документи.
3. Учасники виконавчого провадження, їх права та обов'язки.
4. Умови та порядок виконавчого провадження.
5. Засоби примусового виконання.
6. Поворот виконання рішення, постанови.

164. Боржник Троцько в межах відкритого виконавчого провадження 30 травня 2017 р. звернувся до державного виконавця Приймака з вимогою про стягнення з нього суми заборгованості в розмірі 374 тис. грн. на користь АКП «Правекс Банк» шляхом продажу належного йому на праві власності майна та подав його докладний перелік з приблизною вартістю. Державний виконавець відмовив у задоволенні клопотання боржника, зазначивши про це у відповідному листі, який Троцько отримав 15 липня 2017 р. Вважаючи відмову державного вико-

навця необґрунтованою, Троцько 9 вересня 2017 р. звернувся до суду зі скаргою на дії державного виконавця.

Якими мають бути дії суду? Який порядок реалізації права на звернення із скаргою до суду передбачений законодавством?

165. Рішенням Центрально-міського районного суду м. Кривий Ріг було задоволено позов Криворізької квартирно-експлуатаційної частини району до Поваленка про повернення самовільно зайнятої земельної ділянки й знесення самовільно побудованих будівель та споруд. Рішення набуло законної сили 15 травня 2017 р.

Наказом начальника Південно-східного територіального квартирно-експлуатаційного управління від 9 серпня 2017 р. Криворізьку квартирно-експлуатаційну частину району було розформовано, а її правонаступником став квартирно-експлуатаційний відділ м. Дніпро, який у липні 2017 р. звернувся до суду із заявою про заміну сторони у виконавчому провадженні.

Ухвалою Центрально-міського районного суду м. Кривого Рогу від 2 вересня 2017 р. заяву квартирно-експлуатаційного відділу м. Дніпро про заміну сторони у виконавчому провадженні задоволено.

В апеляційній скарзі Губнов – представник відповідача Поваленка, посиляючись на порушення судом першої інстанції норм процесуального права, просив скасувати ухвалу суду та постановити ухвалу про відмову в задоволенні заявлених вимог про заміну сторони у виконавчому провадженні, а також задовольнити його заяву про визнання виконавчого листа таким, що не підлягає виконанню. В обґрунтування апеляційної скарги Губнов зазначив, що суд в оскаржуваній ухвалі вийшов за межі заявлених вимог, замінивши сторону у виконавчому провадженні (стягувача), в той час як представник КЕВ м. Дніпро просив замінити позивача по справі.

Який порядок вирішення питання про заміну сторони виконавчого провадження передбачений процесуальним законодавством? Яким має бути рішення апеляційного суду?

166. Кривченко звернувся до суду з позовом до відділу Державної виконавчої служби (ВДВС) Васильківського міськ-районного управління юстиції Київської області, старшого державного виконавця ВДВС Васильківського міськрайонного управління юстиції Київської області Темка про скасування постанови державного виконавця про закінчення виконавчого провадження та зобов'язання ВДВС вчинити дії у виконавчому провадженні, стороною якого він є.

Під час розгляду справи в судовому засіданні представник позивача на запитання головуючого пояснила, що їй відомо про можливість звернення сторони виконавчого провадження до суду зі скаргою на рішення, дії або бездіяльність державного виконавця, однак Кривченко звернувся саме із позовною заявою, зазначивши, що зі скаргою позивач не звертався.

Враховуючи зазначене, суд відмовив у задоволенні позову Кривченка.

Чи законні такі дії суду?

167. Шепель звернувся до суду зі скаргою на дії учасника виконавчого провадження, а саме просив суд визнати протиправними дії Державного підприємства «СЕТАМ» в особі харківської філії по невиконанню постанови старшого державного виконавця Міжрайонного ВДВС по Основ'янському та Слобідському районах м. Харкова Юлова від 18 вересня 2017 р. про зупинення вчинення виконавчих дій у виконавчому провадженні та зобов'язати Державне підприємство «СЕТАМ» зупинити електронні торги стосовно предмета іпотеки – нежитлових приміщень.

Суд залишив скаргу Шепеля без руху і надав скаржнику п'ятиденний строк для усунення недоліків, оскільки скарга не містить вимог до державного виконавця або іншої посадової особи органу державної виконавчої служби, приватного виконавця.

Чи правильні дії суду? Який статус у даному виконавчому провадженні має Державне підприємство «СЕТАМ», що проводить електронні торги майна, на яке звертається стягнення?

168. Кролевець звернувся до суду зі скаргою на дії дер-

жавного виконавця. У судовому засіданні представником заявника заявлено клопотання про забезпечення скарги шляхом зупинення виконання постанови про звернення стягнення на пенсію боржника, посилаючись на те, що стягнення з пенсії триває.

Якими мають бути дії суду?

169. Прохорова пред'явила позов до Власенка про відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом. Позивачка зазначала, що відповідач, керуючи автомашиною, належною йому на праві приватної власності, внаслідок порушення правил дорожнього руху наїхав на неї і завдав тяжких тілесних ушкоджень. Прохорову визнано інвалідом другої групи і призначено пенсію у зв'язку з інвалідністю. Посилаючись на те, що пенсія не відшкодує втраченого заробітку, позивачка просила задовольнити її вимоги.

Рішенням суду позов задоволено частково. Ухвалою апеляційного суду зазначене судове рішення змінено. Суму, що підлягає відшкодуванню, зменшено і в порядку повороту виконання рішення суду з Прохорової на користь Власенка стягнуто 477 грн.

Що таке поворот рішення? За якими правилами він здійснюється? Чи правильне рішення апеляційного суду?

170. Уфамов звернувся до суду з позовом до Храпова про стягнення заборгованості за договором позики в сумі 30 000 грн. Під час попереднього судового засідання у справі сторони уклали мирову угоду, за умовами якої Храпов зобов'язався сплатити Уфамову 5 000 грн. протягом трьох місяців, а в рахунок іншої суми боргу передати належний йому автомобіль протягом того ж строку. Ухвалою суду від 14 лютого 2017 р. мирову угоду затверджено, провадження у справі закрито.

Протягом наступних трьох місяців Храпов прийнятих на себе зобов'язань не виконав, а на звернення Уфамова заявив, що навіть і не мав наміру сплачувати гроші та передавати автомобіль.

Як може захистити свої права Уфамов? Чи можливе примусове виконання мирової угоди, укладеної в цивільній спра-

ві? Назвіть підстави виконання та виконавчі документи.

171. Чугуївським міським судом розглянуто позов Жолтікової до Новопокровського комбінату хлібопродуктів про поновлення на роботі і стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу. Суд постановив у справі заочне рішення і того ж дня видав позивачці виконавчий лист. Наступного дня Жолтікова пред'явила виконавчий лист до стягнення у виконавчу службу.

Державний виконавець відмовив у відкритті виконавчого провадження, мотивуючи відмову двома обставинами: у виконавчому листі не зазначено місцезнаходження та ідентифікаційний код суб'єкта господарської діяльності відповідача, і рішення у справі не набрало законної сили.

Чи законні дії державного виконавця? Які вимоги ставляться до виконавчого листа?

172. У вересні 2017 р. Фесяк звернувся в суд із позовом до Болотнікова та Францевої про стягнення 27 тис. 757 грн. боргу за договором позики. Рішенням суду позов було задоволено, з відповідачів на користь Фесяка стягнуто зазначену суму. Після набрання рішенням законної сили Фесяк звернувся до державного виконавця і за його заявою було відкрито виконавче провадження.

У межах виконавчого провадження державним виконавцем було описано майно боржників, а саме: 1/3 квартири та автомобіль «Опель-Кадет», 1989 р. випуску.

У січні 2018 р. Фесяк подав заяву про передачу описаного майна в його власність, посилаючись на те, що боржники ухиляються від виконання судового рішення.

Ухвалою суду у власність Фесяка було передано 1/3 згаданої квартири вартістю 25 тис. 150 грн. і автомобіль вартістю 3 тис. 442 грн. та стягнуто із Фесяка різницю вартості переданої квартири в сумі 735 грн.

Чи правомірні зазначені дії суду?

173. Рішенням суду ВАТ “Будінвест” зобов'язано надати Пилипенку трикімнатну квартиру. При виконанні цього рі-

шення державним виконавцем встановлено, що будинок, квартири в якому мав отримати стягувач, не введений в експлуатацію, будівельні роботи зупинені на невизначений строк, у зв'язку з чим рішення не може бути виконане. Пилипенко звернувся до державного виконавця із заявою, в якій просив стягнути на його користь грошові кошти в розмірі, що відповідає вартості квартири. Державний виконавець відмовив у задоволенні зазначеної заяви, посилаючись на те, що в даному разі йдеться про зміну рішення суду.

Чи правомірні дії державного виконавця? Яким чином та в якому порядку має бути розглянута зазначена заява?

Тема 28. Відновлення втраченого судового провадження

Питання для обговорення

1. Порядок відновлення втраченого судового провадження. Підсудність заяви про відновлення втраченого провадження.

2. Форма і зміст заяви про відновлення втраченого судового провадження. Наслідки недодержання вимог до форми та змісту заяви, залишення заяви без розгляду чи відмова у відкритті провадження за заявою.

3. Розгляд заяви про відновлення втраченого судового провадження.

4. Ухвала суду за наслідками розгляду заяви про відновлення втраченого судового провадження.

174. У січні 2018 р. публічне акціонерне товариство «Державний ощадний банк України» звернулось до суду із заявою про відновлення втраченого судового провадження.

Заява обґрунтована тим, що рішенням Будьоннівського районного суду м. Донецьк від 10 січня 2011 р. було задоволено позов ВАТ «Державний ощадний банк України» до Іванченка про стягнення суми заборгованості за кредитним договором, стягнуто солідарно з відповідачів на користь позивача заборго-

ваність за кредитним договором в сумі 25 000 грн., судовий збір у розмірі 249,83 грн., витрати на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи у розмірі 120 грн.

На час звернення із заявою у банку виникла необхідність отримати рішення про стягнення заборгованості з відповідачів для вирішення питань, пов'язаних із зверненням судового рішення до виконання. Оскільки судове провадження знаходилось на території проведення АТО, банку достеменно не відомо про стан судового провадження, і він не має можливості отримати вказані вище документи.

Одночасно заявником подано клопотання про поновлення пропущеного строку для звернення до суду із заявою про відновлення втраченого провадження, у якій зазначено, що через великий обсяг судових справ, які залишились в судах, розташованих у зоні проведення АТО, банк здійснює масове відновлення втрачених судових проваджень. Щодо звернення виконавчих листів до виконання заявник зазначив, що про втрату виконавчих проваджень він дізнався лише з відповідей Краматорського міського відділу ДВС від 3 листопада 2017 р. та від 7 листопада 2017 р., тому причини пропуску строку є поважними.

Проаналізуйте звернення до суду про відновлення втраченого провадження. Визначте, чи відповідає дана заява вимогам чинного процесуального законодавства. Проаналізуйте, чи підлягає дана заява задоволенню.

175. У січні 2018 р. ТОВ «Рубіж» звернулося до суду із заявою, в якій просило постановити ухвалу про відновлення втраченого судового провадження № 280 Ленінського районного суду м. Вінниця за заявою ТОВ «Рубіж» про видачу виконавчого документа, якою просили відновити: ухвалу Ленінського районного суду м. Вінниця від 29 січня 2009 р. у справі № 280 за заявою ТОВ «Рубіж» про видачу виконавчого документа та відновити виконавчий лист, виданий 30 січня 2009 р. Ленінським районним судом м. Вінниця за ухвалою про видачу виконавчого документа на виконання рішення Третейського суду від 20 січня 2009 р. про визнання права власності на новостворений об'єкт нерухомості.

Заяву мотивовано тим, що 30 січня 2009 р. ухвалою Ленінського районного суду м. Вінниці задоволено заяву ТОВ «Торговий дім “Колос”» про видачу виконавчого документа на виконання рішення Третейського суду від 20 січня 2009 р.

Цього ж дня видано виконавчий лист.

У 2017 р. Київська місцева прокуратура № 10 подала до Господарського суду м. Києва позов до ТОВ «Рубіж» про вилучення майна, яке було предметом розгляду справи Третейським судом.

Крім цього, в провадженні слідчого відділу Шевченківського РУ ГУМВС України в м. Київ перебувають матеріали кримінального провадження за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 190 КК України, з приводу вчинення шахрайських дій по заволодінню спірним майном.

Як впливає з відповідей голови Вінницького міського суду Вінницької області, в архіві суду дане провадження відсутнє.

Відновити дане провадження необхідно для захисту прав заявника при розгляді господарської справи та кримінального провадження.

Проаналізуйте підстави для звернення до суду із заявою про відновлення втраченого провадження. Визначте, чи є підстави для відкриття провадження у справі за заявою про відновлення втраченого провадження. Проаналізуйте, чи підлягає дана заява задоволенню.

176. У січні 2019 р. Петренко звернувся до Деснянського районного суду м. Київ із заявою про видачу належно оформленого виконавчого листа та поновлення строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання за заочним рішенням Гагаринського районного суду м. Севастополь від 27 листопада 2013 р. у справі за позовом Петренка до публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» (далі – ПАТ «Дельта Банк») про стягнення заборгованості за депозитним договором.

Підсудність вищевказаної заяви Деснянському районному суду м. Київ визначено ухвалою Апеляційного суду м. Київ від 24 січня 2017 р.

Заяву мотивовано тим, що заочним рішенням Гагарин-

ського районного суду м. Севастополь від 27 листопада 2013 р. з ПАТ «Дельта Банк» на його користь стягнуто 49 242,86 грн. заборгованості за депозитним вкладом та відсоткам і 229,40 грн. судового збору.

17 червня 2014 р. Гагарінським районним судом м. Севастополь був виданий виконавчий лист.

Постановою головного державного виконавця ВДВС Печерського РУЮ у м. Київ від 22 вересня 2014 р. відмовлено у прийнятті до провадження зазначеного виконавчого листа у зв'язку з тим, що пред'явлений до виконання виконавчий лист роздрукований на бланку суворої звітності іншої держави, що не передбачено чинним законодавством України.

З урахуванням викладеного та посилаючись на положення Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Петренко просив видати належно оформлені виконавчі листи за рішенням від 27 листопада 2013 р. у цивільній справі та поновити строк для пред'явлення виконавчих листів до виконання.

Ухвалою Деснянського районного суду м. Київ від 10 березня 2018 р. провадження в частині вимог про видачу належно оформленого листа закрито.

У задоволенні вимог про поновлення строку для пред'явлення виконавчого листа до виконання відмовлено.

Закриваючи провадження в частині вимог про видачу належно оформленого виконавчого листа, суд першої інстанції виходив з того, що ухвалою Апеляційного суду м. Київ від 25 березня 2016 р., яка набрала законної сили, відмовлено заявнику в задоволенні заяви про видачу копії заочного рішення Гагарінського районного суду м. Севастополь від 27 листопада 2013 р. та виконавчих листів у справі за позовом Петренка до ПАТ «Дельта банк» про стягнення заборгованості за депозитним договором. Виходячи із зазначеного, суд дійшов висновку про наявність передбачених пунктом 2 частини першої статті 205 ЦПК України (у редакції, чинній на час розгляду справи) підстав для закриття провадження у справі в цій частині.

Ухвалою Апеляційного суду м. Київ від 16 квітня 2018 р.

ухвала Деснянського районного суду м. Київ від 10 березня 2018 р. залишена без змін.

Погоджуючись із висновками районного суду, апеляційний суд зазначив, що чинним законодавством не передбачено повторного розгляду одних і тих самих питань за наявності судового рішення, яким ці питання вирішені у спорі між тими ж особами і з тих же підстав.

Питання поновлення строку для пред'явлення виконавчого листа до виконання є похідним від вирішення питання про видачу виконавчого листа, тому суд дійшов обґрунтованого висновку про відмову в задоволенні заяви в цій частині.

У травні 2018 р. Петренко звернувся до Верховного Суду з касаційною скаргою, в якій просив скасувати ухвалу Деснянського районного суду м. Київ від 10 березня 2018 р. та ухвалу Апеляційного суду м. Київ від 16 квітня 2018 р., постановити ухвалу, якою задовольнити його заяву.

Проаналізуйте, чи правильно заявник визначив предмет розгляду справи в суді першої та апеляційної інстанції. Визначте, чи наявні підстави для відмови в задоволенні заяви про видачу належно оформленого виконавчого листа та поновлення строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання за заочним рішенням. Визначте, як має діяти Верховний Суд у даній ситуації і яке рішення він має ухвалити.

Тема 29. Міжнародний цивільний процес

Питання для обговорення

1. Процесуальні права та обов'язки іноземних осіб. Процесуальна правоздатність і дієздатність іноземців та осіб без громадянства, юридичних осіб.

2. Загальні правила підсудності судам України справ з іноземним елементом.

3. Судовий імунітет іноземної держави, її дипломатичних представників та інших осіб.

4. Виконання судових доручень іноземних судів і звер-

нення судів України з дорученням до іноземних судів.

5. Застосування судом іноземного права.

6. Визнання та виконання рішень іноземних судів в Україні.

177. У грудні 2017 р. А. звернувся до суду з позовом до компанії Olli LTD в особі представництва компанії Olli LTD в Україні про визнання неправомірним звільнення та поновлення на роботі, обґрунтувавши свої вимоги тим, що 12 травня 2014 р. між ним та англійською компанією був укладений трудовий контракт, згідно з умовами якого він працював на посаді технічного директора компанії в Україні. Зазначив, що 17 вересня 2017 р. його було повідомлено про дострокове розірвання трудового контракту. Вважаючи звільнення з роботи незаконним та проведеним із порушенням вимог КЗпП України, позивач просив визнати неправомірним його звільнення та поновити на вказаній посаді.

Розглянувши доводи позивача, суд першої інстанції відмовив йому у відкритті провадження у справі, оскільки зазначені вимоги не підлягають розгляду в порядку цивільного судочинства. На обґрунтування свого висновку суд посилався на те, що між сторонами досягнуто згоду щодо застосування права Англії при вирішенні спорів, пов'язаних з укладеним контрактом, у тому числі щодо його дострокового розірвання, а тому між сторонами існують правові відносини, що регулюються іншими нормами права. Отже, даний спір не може бути вирішений із застосуванням норм матеріального права України. Посилання позивача на норми трудового законодавства України суд визнав безпідставними, зазначивши, що вони підлягають застосуванню виключно у разі невстановлення змісту норм права іноземної держави, як це передбачено приписами ст. 7 Закону України «Про міжнародне приватне право». Крім того, у своїй ухвалі суд зазначив, що позивач не обмежений у здійсненні належного захисту свого права іншими передбаченими законом способами, зокрема, шляхом звернення до відповідного суду згідно із законодавством країни, право якої може бути застосоване у даних конкретних правовідносинах.

Дайте правову оцінку діям суду. Визначте, якому суду підсудна ця справа.

178. Публічне акціонерне товариство «УкрСиббанк» (далі – ПАТ «УкрСиббанк») звернулося з позовною заявою до ТОВ «Столична судноплавна компанія» (відповідач 1), ТОВ «Ніко Інвест» (відповідач 2), Компанії з обмеженою відповідальністю «Ніко Холдінг Лімітед» (відповідач 3), ТОВ «Дніпровська лагуна» (відповідач 4) про стягнення 807 139, 51 доларів США та 299 786, 21 грн.

Рішенням Господарського суду м. Київ від 9 грудня 2011 р. позов задоволено. Стягнуто солідарно з ТОВ «Столична судноплавна компанія» та ТОВ «Дніпровська лагуна» на користь ПАТ «УкрСиббанк» 4 535 000,00 доларів США простроченої заборгованості за кредитом, 799 794, 66 доларів США заборгованості за процентами за користування кредитом, 420 576, 73 грн. пені за несвоєчасне погашення кредиту, 347 807, 97 грн. пені за несвоєчасну сплату процентів за кредитом. Стягнуто солідарно з ТОВ «Ніко Інвест» та ТОВ «Дніпровська лагуна» на користь ПАТ «УкрСиббанк» 4 535 000,00 доларів США простроченої заборгованості за кредитом, 799 794, 66 доларів США заборгованості за процентами за користування кредитом, 420 576, 73 грн. пені за несвоєчасне погашення кредиту, 347 807, 97 грн. пені за несвоєчасну сплату процентів за кредитом. Стягнуто солідарно з Компанії з обмеженою відповідальністю «Ніко Холдінг Лімітед» та ТОВ «Дніпровська Лагуна» на користь ПАТ «УкрСиббанк» 4 535 000,00 доларів США простроченої заборгованості за кредитом, 799 794, 66 доларів США заборгованості за процентами за користування кредитом, 420 576, 73 грн. пені за несвоєчасне погашення кредиту, 347 807, 97 грн. пені за несвоєчасну сплату процентів за кредитом.

Не погодившись із вищевказаним рішенням, ТОВ «Столична судноплавна компанія» звернулося з апеляційною скаргою, в якій просить скасувати рішення Господарського суду м. Київ у справі № 32/49 від 9 грудня 2011 р. в частині, що стосується грошового стягнення з ТОВ «Столична судноплавна ком-

панія», і прийняти нове рішення, в якому відмовити у задоволенні позовних вимог щодо ТОВ «Столична судноплавна компанія».

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 10 січня 2012 р. апеляційну скаргу прийнято до розгляду та порушено апеляційне провадження у справі № 32/49.

У судові засідання 7 лютого 2012 р. представники відповідачів 1, 3, 4 не з'явилися про причини неявки суд не повідомили.

Як вбачається із матеріалів справи, місцезнаходженням відповідача 3 – Компанії з обмеженою відповідальністю «Ніко Холдінг Лімітед» є острів Кіпр.

У який спосіб Київський апеляційний господарський суд повинен забезпечити повідомлення про розгляд справи сторін процесу?

179. У вересні 2017 р. Фрідман К. О. звернувся до Печерського районного суду м. Київ із позовом до компанії Building Investment Ltd. про розірвання договору та стягнення збитків. Свої вимоги обґрунтовував тим, що у вересні 2016 р. між ним та відповідачем укладено договір про надання консалтингових послуг, за умовами якого позивач, як експерт з ринку нерухомості, мав здійснити аналіз ключових показників ринку комерційної нерухомості у трьох адміністративних районах м. Київ та надати відповідачеві аналітичний звіт про найбільш привабливі напрями інвестування із вказівками на пріоритетні об'єкти. Умовами договору був передбачений поетапний графік розрахунків за надані послуги, згідно з яким перша частина оплати послуг у розмірі 50 відсотків від вартості договору мала бути проведена відповідачем протягом двох місяців з моменту підписання договору.

Водночас, всупереч умовам договору, відповідач не здійснив із позивачем жодних розрахунків. При цьому частину роботи, передбаченої договором, позивач виконав. Посилаючись на окремі умови договору, Фрідман К. О. просив суд розірвати укладений між ним та Building Investment Ltd. договір та стягнути з відповідача збитки, передбачені умовами договору.

Під час розгляду справи в суді було встановлено, що місцем знаходження відповідача – Building Investment Ltd. є Республіка Кіпр.

Які дії має вчинити суд для забезпечення належного повідомлення відповідача про пред'явлений позов? Який порядок надання правової допомоги у справах з іноземним елементом?

180. У 2017 р. адвокат Моргунов О. І. звернувся до Дарницького районного суду м. Київ в інтересах громадянина Італії Е. Карузо із клопотанням про визнання та виконання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню.

В обґрунтування вказаного клопотання заявник зазначив, що рішенням цивільного суду м. Неаполь від 1 вересня 2013 р. по справі № 1-23/13 «Про усиновлення Шевченко» було задоволено заяву Е. Карузо про усиновлення дитини, яке потребує визнання на території України. Разом із клопотанням адвокат надав: документи, які підтверджують повноваження адвоката; копії документів, які посвідчують особу заявника – Е. Карузо; засвідчену в установленому порядку копію рішення цивільного суду м. Неаполь від 1 вересня 2013 р. по справі № 1-23/13.

Який порядок визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню? Чи дотриманий він заявником?

181. До Шевченківського районного суду м. Київ надійшло судове доручення Високого суду м. Лондон про вручення судових документів та збір доказів.

У дорученні було зазначено, що Високим судом м. Лондон розглядається позов компанії «Вест експрес» до ТОВ «Українська поштова група» про захист права на торговельну марку та стягнення збитків. З метою забезпечення розгляду справи Шевченківському районному суду м. Київ було доручено: вручити судові документи ТОВ «Українська поштова група», витребувати в ТОВ «Українська поштова група» копії установчих документів та свідоцтво про реєстрацію торговельної марки «Швидкий конверт», а також здійснити допит директора ТОВ щодо предмета позовних вимог.

Який порядок виконання в Україні судових доручень іно-

земних судів? Чи підлягає виконанню доручення в цьому випадку?

Тема 30. Конвенційний механізм захисту прав людини Європейським судом з прав людини

Питання для обговорення

1. Статус Європейського суду з прав людини.
2. Порядок звернення до Європейського суду з прав людини.
3. Процедура прийняття скарги Європейським судом з прав людини та її розгляд.
4. Рішення Європейського суду з прав людини та їх виконання в національних правопорядках.

Список літератури за темою

Комаров В. В. Позовне провадження: монографія / за ред. В. В. Комарова. Харків: Право, 2011.

Комаров В. В. Проблеми теорії та практики цивільного судочинства: монографія / за заг. ред. В. В. Комарова. Харків: Харків юрид., 2008.

Дамірлі М. Європейська конвенція з прав людини як ключовий елемент права Ради Європи. *Право України*. 2010. № 10.

Дудаш Т. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод у світлі праворозуміння Страсбурзького суду. *Право України*. 2010. № 10.

Де Сальвіа М. Прецеденти Європейського суду по правам человека. Руководящие принципы судебной практики, относящейся к Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод. Судебная практика с 1960 по 2002 гг. Санкт-Петербург: Юрид. центр Пресс, 2004.

Мармазов В. Принцип *stare decisis* та динамічність практики Європейського суду з прав людини. *Право України*. 2003. № 2.

Рабінович П. Страсбурзький суд і конституційне судо-

чинство у сфері прав людини. *Вісник Академії правових наук України*. 2006. № 1.

Шевчук С. Європейська концепція «усталеної судової практики» та її вплив на правотворчу функцію Конституційного Суду України. *Вісник Конституційного Суду України*. 2008. № 2.

Т е м а 31. Нотаріат та нотаріальний процес

Питання для обговорення

1. Поняття «нотаріат» і «нотаріальна діяльність».
2. Організаційні засади нотаріальної діяльності.
3. Загальні правила вчинення нотаріальних дій.
4. Нотаріальні дії, спрямовані на посвідчення безспірних прав.
5. Нотаріальні дії, спрямовані на посвідчення та засвідчення безспірних фактів.
6. Нотаріальні дії, спрямовані на надання документам виконавчої сили.
7. Нотаріальні дії, спрямовані на збереження майна та документів.

182. Нотаріус Прокопенко С., який працює у м. Харкові, звернувся до управління юстиції з повідомленням, що має намір йти у відпустку, у зв'язку з чим уклав договір з нотаріусом Грищенко про заміщення з 17 червня 2016 р. до 30 липня 2016 р.

Виїхавши із сім'єю до м. Маріуполя, Прокопенко дізнався, що Войніченко Г. – мати його дружини Прокопенко І. постраждала від дорожньо-транспортної пригоди і перебуває в лікарні. З огляду на свій тяжкий стан вона виявила бажання терміново укласти заповіт, у якому єдиною спадкоємицею належної їй на праві власності трикімнатної квартири визначила свою дочку Прокопенко І., а всіх інших спадкоємців позбавила права спадкування незалежно від віку та стану працездатності. Нотаріус Прокопенко С. посвідчив заповіт Войніченко Г. вищезазначеного змісту. При цьому підпис замість заповідачки, яка внаслідок

свого тяжкого стану сама підписатися не могла, з її згоди і за її бажанням поставила її дочка Прокопенко І.

У жовтні 2016 р. Войніченко Г. померла. До суду звернувся її син – Войніченко А. з позовом про визнання заповіту недійсним. Свій позов він обґрунтовував тим, що як інвалід І групи має право на обов'язкову частку у спадщині. Крім того, на думку позивача, при посвідченні заповіту нотаріусом Прокопенком С. були допущені інші суттєві порушення закону.

Яке рішення і за якими мотивами має прийняти суд? Визначте суб'єктний склад такої судової справи. Яка відповідальність може наставати для нотаріуса у таких випадках?

183. Нотаріус Котелевської нотаріальної контори направив спадкоємцю Тищенко Л. лист такого змісту: «Вами була подана заява про прийняття спадщини 23 травня 2017 р. після померлого 25 листопада 2017 р. Соловей П. До цього часу Ви жодного разу не звертались в нотаріальну контору щодо оформлення документів на спадщину. На запити нотаріуса не відповідаєте. Прошу Вас відповісти, чому Ви не оформляєте спадщину. У випадку неодержання відповіді спадщина буде видана повністю дружині померлого.»

Яких помилок припустився нотаріус? Які принципи нотаріального процесу при цьому порушуються?

184. Федорченко Р. звернувся 21 січня 2017 р. до нотаріуса із заявою про видачу свідоцтва про право власності на жилий будинок, успадкований після смерті батька – Федорченка І., який помер 20 грудня 2017 р. Нотаріус дослідив надані у справі документи і роз'яснив Федорченку Р., що свідоцтво про право на спадщину може бути видано йому після спливу шести місяців з дня відкриття спадщини. 18 червня 2017 р. до нотаріуса звернулася Кулешова М. із заявою про видачу їй свідоцтва про право на спадщину $\frac{1}{4}$ жилого будинку, що належав за життя Федорченку І. Своєю заяву Кулешова М. мотивувала тим, що перебувала на утриманні спадкодавця, однак документів на підтвердження цього факту не надала.

Нотаріус 23 червня 2017 р. роз'яснив Федорченку Р., що

не може видати йому свідоцтво про право на спадщину у зв'язку із заявою, яка надійшла від Кулешової М., незважаючи на те, що Федорченко не заперечує проти визнання Кулешової М. законною спадкоємицею.

Чи правомірні такі дії нотаріуса? Визначте порядок видачі свідоцтва про право на спадщину. Які документи-докази мають бути досліджені нотаріусом при вчиненні даної нотаріальної дії? Як має діяти нотаріус у разі, якщо Федорченко Р. не згодний на визнання Кулешової М. спадкоємицею?

185. До нотаріуса звернулася Болотова з проханням посвідчити договір дарування належної їй на праві власності двокімнатної квартири на користь її онуки Рябко. При складанні проекту даного договору Болотова наполягала на тому, що у ньому обов'язково треба передбачити обов'язок Рябко утримувати її і дбати про неї. Нотаріус роз'яснив Болотовій, що договір дарування у даному випадку він посвідчити не може.

Болотова заявила, що хоче укласти саме договір дарування, оскаржити незаконність відмови нотаріуса у суді і вимагає письмову постанову про відмову. Нотаріус відмовився видавати постанову, мотивуючи це тим, що він не відмовляє у вчиненні нотаріальної дії, а, навпаки, реалізуючи роз'яснювальні повноваження, пропонує укласти проект іншого правочину.

Чи законні такі дії нотаріуса? Чи може Болотова звернутися до суду з приводу незаконності відмови у вчиненні нотаріальної дії за умови відсутності письмової постанови нотаріуса про таку відмову і в якому порядку? Яке рішення може прийняти суд?

186. Колесниченко звернувся до нотаріуса з проханням засвідчити його підпис на розписці про отримання грошей від Мамайцева. Нотаріус погодився на вчинення такої нотаріальної дії за умови, що підпис на розписці буде поставлений за його присутності.

Чи правильні дії нотаріуса? Визначте порядок та умови засвідчення справжності підпису на документах.

187. Крамаренко звернувся до нотаріуса з проханням за-свідчити заповіт. Нотаріус відклав вчинення цієї нотаріальної дії, посилаючись на необхідність подання Крамаренком правостановлюючих документів на майно, стосовно якого він має намір скласти заповіт.

Чи правильні дії нотаріуса? Чи може Крамаренко оскаржити незаконність таких дій нотаріуса та у якому порядку?

188. Маючи намір продати Розову належну йому частку в спільній власності на жилий будинок у м. Запоріжжі у зв'язку з переїздом до нового місця роботи у м. Київ, Храпко звернувся до нотаріуса. При цьому він пояснив, що його співвласник Решетько не бажає придбавати частку, що відчужується, оскільки вважає ціну на неї занадто завищеною. До нотаріуса для оформлення згоди на вчинення Храпком і Розовим даного правочину Решетько йти відмовляється.

Нотаріус відмовив учасникам правочину у посвідченні договору, мотивувавши свої дії тим, що правочин не є безспірним, тож за вимогою Решетька може бути в подальшому визнаний недійсним.

Храпко звернувся до суду з позовом до нотаріуса про відшкодування шкоди, заподіяної незаконною, на його думку, відмовою у вчиненні нотаріальної дії, оскільки Розов відмовився від наміру придбавати належну Храпку частку в спільній власності, а іншого покупця протягом часу, що залишився до переїзду, Храпко так і не знайшов.

Чи законні дії нотаріуса? Чи підлягає задоволенню позов Храпка? Визначте правила посвідчення правочинів щодо розпорядження часткою нерухомого майна в спільній власності.

189. У березні 2018 р. Бурлаков оформив у нотаріуса довіреність, якою уповноважував Таюшеву продати належну йому на праві власності квартиру. У серпні 2018 р. Бурлаков одружився і вирішив квартиру не продавати. Він звернувся до нотаріуса з проханням роз'яснити йому, як можна скасувати довіреність і надати цій дії безспірності з тим, щоб Таюшева не

змогла в подальшому ані продати квартиру, ані заявити, що вона не отримувала повідомлення про скасування довіреності.

Надайте роз'яснення від імені нотаріуса.

190. До нотаріуса звернувся Григоров із заявою про внесення грошової суми в депозит і пояснив, що він має намір виїхати на постійне місце проживання до Німеччини, тож шляхом внесення у депозит нотаріуса грошей у сумі 42 000 грн. бажає зробити дарунок своєму братові, який зможе цей дарунок отримати тільки після закінчення ним фармацевтичної академії.

Як має діяти нотаріус? Який порядок та умови внесення грошей у депозит нотаріуса? Яким чином слід реалізувати наміри Григорова?

191. До нотаріуса звернувся начальник Новосалтівського відділення Харківської філії АКБ «Укрсоцбанк» з вимогою вчинити виконавчий напис проти Нестеренка, який не виконав умови кредитного договору і не повернув кредит, наданий йому для придбання квартири та забезпечений іпотечним договором. Для вчинення виконавчого напису нотаріусу було надано кредитний договір та договір купівлі-продажу квартири, на яку пропонувалося звернути стягнення.

Нотаріус відклав вчинення нотаріальної дії і запропонував кредиту додаточно надати документи, що свідчать про те, що стягнення має звертатися саме на квартиру. Крім того, нотаріус вимагав підтвердження того, що Нестеренко повідомлений про майбутнє звернення стягнення і у нього відсутні заперечення проти вчинення виконавчого напису.

Чи законні вимоги нотаріуса? Чи були підстави для відкладення даної нотаріальної дії? Визначте порядок та умови вчинення виконавчого напису.

Тема 32. Третейське судочинство

Питання для обговорення

1. Правова природа третейських судів.
2. Значення третейського розгляду цивільно-правових спорів.
3. Порядок розгляду спорів третейським судом.
4. Провадження у справах про оскарження рішень третейських судів.
5. Провадження у справах про видачу виконавчих листів на примусове виконання рішень третейських судів.

192. У листопаді 2017 р. Клочко звернувся до суду із заявою, в якій просив поновити строк на подання заяви про скасування рішення третейського суду як такий, що пропущений з поважних причин, та скасувати рішення Постійно діючого третейського суду при Всеукраїнській громадській організації «Всеукраїнський Фінансовий Союз» від 29 березня 2011 р. у справі за позовом ПАТ «Альфа-Банк» до Клочка про стягнення боргу за кредитним договором.

Ухвалою судді Новозаводського районного суду м. Чернігова від 22 лютого 2018 р. у задоволенні заяви Клочка про поновлення строку на оскарження рішення Постійно діючого третейського суду при Всеукраїнській громадській організації «Всеукраїнський Фінансовий Союз» від 29 березня 2011 р. у справі № 1077-6/249/11 відмовлено. Заяву Клочка про скасування рішення третейського суду повернуто.

В апеляційній скарзі Клочко просив скасувати зазначену ухвалу через її постановлення з порушенням норм матеріального і процесуального права, а справу направити для подальшого розгляду до Новозаводського районного суду м. Чернігова. Зазначав, що висновки суду не відповідають дійсності та чинному законодавству, оскільки з матеріалами цивільної справи за заявою банку про видачу виконавчого листа на підставі рішення третейського суду знайомився не він особисто, а його представник, при цьому примірник рішення Постійно діючого третейського суду при Всеукраїнській громадській організації «Всеукраїнський Фінансовий Союз» від 29 березня 2011 р. було отримано ним лише 10 листопада 2017 р., а отже, строк на оскарження вищенаведеного рішення третейського суду нале-

жить обраховувати саме з моменту отримання його копії.

Відмовляючи Ключку в задоволенні заяви про поновлення строку на подання заяви про скасування рішення третейського суду, суд першої інстанції виходив з того, що в матеріалах справи № 6-2759/11 за заявою ПАТ «Альфа-банк» про видачу виконавчого листа на підставі рішення третейського суду, яке оскаржується Ключком, є заява його представника від 10 липня 2013 р. про ознайомлення з матеріалами справи та зняття фотокопій. У цей же день представник ознайомився з матеріалами справи, про що свідчить його підпис. Крім того, Ключком безпосередньо до Новозаводського районного суду м. Чернігова 29 травня 2017 р. було подано апеляційну скаргу на ухвалу від 19 серпня 2011 р. цього ж суду, що також підтверджує особисту обізнаність про існування оскаржуваного рішення третейського суду.

Проаналізуйте підстави для скасування рішень третейського суду. Визначте процесуальну процедуру звернення до суду про скасування рішення третейського суду. Визначте, чи підлягає скасування рішення міжнародного комерційного суду в даній ситуації.

193. Рішенням Постійно діючого Третейського суду при Асоціації Українських банків від 1 квітня 2011 р. з Кипенко на користь ПАТ «Укрсоцбанк» стягнуто заборгованість за кредитним договором у сумі 1 059 340 грн. 91 коп. та третейський збір – в сумі 10 993 грн. 41 коп.

Ухвалою Деснянського районного суду м. Києва від 8 серпня 2011 р. заява ПАТ «Укрсоцбанк» задоволена. Суд ухвалив видати виконавчий лист на примусове виконання вказаного третейського рішення. Виконавчий лист виданий у серпні 2011 р.

У квітні 2018 р. ПАТ «Укрсоцбанк» звернулося до місцевого суду із заявою про поновлення строку на пред'явлення до виконання виконавчого листа, виданого Деснянським районним судом м. Києва 8 серпня 2011 р., на примусове виконання рішення Постійно діючого Третейського суду при Асоціації українських банків від 1 квітня 2011 р. за позовом ПАТ «Укрсоц-

банк» до Кипенко про стягнення заборгованості в сумі 1 059 340 грн. 91 коп. та третейського збору в сумі 10 993 грн. 41 коп., а також видачу дубліката виконавчого листа.

Деснянський районний суд м. Києва ухвалою від 6 червня 2018 р. відмовив у задоволенні заяви.

Не погодившись із ухвалою суду, ПАТ «Укрсоцбанк» через свого представника – Вакуленко О. М. подав апеляційну скаргу, в якій посилався на порушення норм матеріального та процесуального права.

Підставами для видачі дубліката виконавчого листа, виданого Деснянським районним судом м. Києва 8 серпня 2011 р., та поновлення пропущеного строку для пред'явлення даного виконавчого листа до виконання представник ПАТ «Укрсоцбанк» у заяві посилалась на факт його втрати, який стягувач підтверджує довідкою ПАТ «Укрсоцбанк» від 16 лютого 2018 р.

Відповідно до змісту довідки ПАТ «Укрсоцбанк» від 16 лютого 2018 р. оригінал виконавчого листа, виданого Деснянським районним судом м. Києва, про стягнення з Кипенко на користь ПАТ «Укрсоцбанк» заборгованості за договором кредиту 1 059 340 грн. 91 коп. та третейського збору в сумі 10 993 грн. 41 коп., втрачено.

*Яке рішення має постановити суд апеляційної інстанції?
Які підстави для відмови у видачі виконавчого документа на примусове виконання вказаного третейського рішення?*

194. За договором купівлі-продажу № 301, посвідченим Першою Вінницькою державною нотаріальною конторою від 6 лютого 1992 р., реєстраційний № 3-43, зареєстрованим у КП «ВОБТІ» 5 березня 1992 р. у реєстровій книзі за № 22 за реєстром № 1053, Іваненко разом із чоловіком були співвласниками двокімнатної квартири № 6 в житловому будинку № 25 у м. Вінниці по вул. Малиновського.

Третейський суд для вирішення конкретного спору в складі третейського судді, практикуючого юриста Помазанова О. М. 1 лютого 2008 р. прийняв рішення по справі за позовом Ткаченко до Іваненко про визнання дійсним договору дару-

вання та визнання права власності на дарунок. Позов задоволено. Договір дарування від 29 жовтня 2007 р., укладений в простій письмовій формі між Ткаченко та Іваненко, за яким Петренко отримала в дарунок квартиру під номером шість (6), яка розташована в м. Вінниця по вул. Малиновського в цегляному житловому будинку за номером 25 (двадцять п'ять), визнано дійсним, а також їй (Петренко) право власності на зазначену квартиру.

Як убачається з тексту рішення третейського суду, в процесі третейського розгляду спору сторонами були надані оригінали та копії документів, зокрема заява Іваненко про згоду на відчуження нерухомого майна.

Однак даний факт заявницею Іваненко повністю заперечується: у своїх поясненнях вона наголосила, що жодної заяви не писала, в судове засідання її не викликали, а про оскаржуване рішення їй стало відомо лише в листопаді 2017 р.

З метою встановлення обставин ухвалення рішення третейським судом від 1 лютого 2008 р. суд першої інстанції вистежував у судді третейського суду Помазанова О. М. матеріали справи третейського суду у справі за позовом Іваненко до Петренко про визнання дійсним договором дарування, укладеного в простій формі, та визнання права власності на вказану в ньому квартиру.

Від судді третейського суду Помазанова О. М. надійшла заява, де він зазначає, що 1 лютого 2018 р. минув строк зберігання третейських справ. Доля даної справи третейського суду йому не відома, оскільки за останні 10 років місце зберігання справи змінювалось декілька разів, можливо, справа втрачена з інших причин, зокрема, під час транспортування. За таких обставин надати третейську справу неможливо.

У листопаді 2017 р. Іваненко звернулася до суду із заявою про скасування рішення третейського суду від 1 лютого 2008 р., прийнятого ad hoc за позовом Іваненко до Ткаченко про визнання дійсним договором дарування квартири. Свої вимоги вона обґрунтувала тим, що на початку листопада 2017 р. дізналася, що її донька за оскаржуваним рішенням третейського суду є власницею квартири, де вона, Іваненко, проживає, та збира-

ється її продати. Вважає, що справа, по якій прийнято оскаржуване рішення третейського суду, невідомча даному суду та порушує її права, оскільки вона третейську угоду не підписувала і участі в третейському розгляді не брала, до того ж склад третейського суду не відповідає вимогам Закону України «Про третейські суди».

Ухвалою Вінницького міського суду від 28 лютого 2018 р. заяву Іваненко про скасування рішення третейського суду від 1 лютого 2008 р., прийнятого ad hoc за позовом Іваненко до Ткаченко про визнання дійсним договору дарування квартири залишено без задоволення.

В апеляційній скарзі Іваненко просить зазначену ухвалу скасувати, посилаючись на неправильне застосування судом норм матеріального та процесуального права та на невідповідність судового рішення викладеному в постанові Верховного Суду України висновку щодо застосування в подібних правовідносинах норм матеріального права, а саме статті 5, частини 1 статті 6 Закону України «Про третейські суди», статей 454, 457 ч. 4, 458, 459 ч. 2 ЦПК України. Зазначила, що суд за її клопотанням не витребував докази неможливості знаходження в день підписання третейської угоди її доньки в Україні, не звернув уваги на те, що не вона повинна доводити відсутність своєї згоди на відчуження чоловіком майна. Крім того, суд не пересвідчився в наявності третейської угоди і при її відсутності не повинен був обмежуватись тими підставами, що вказані у заяві, а, встановивши відсутність третейської угоди на підставі статей 458, 459 ч. 2 ЦПК України, скасувати рішення третейського суду.

Визначте підстави для скасування рішення третейського суду. Яке рішення має ухвалити суд в даній справі?

Тема 33. Міжнародний комерційний арбітраж

Питання для обговорення

1. Правова природа міжнародного комерційного арбітражу.
2. Арбітражна угода (наслідки її недійсності).

3. Уніфікація міжнародного комерційного арбітражу.
4. Визнання та виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.
5. Скасування рішення міжнародного комерційного арбітражу.

195. Економічний суд м. Мінська 13 березня 2014 р. ухвалив судові рішення по справі № 312-19/2013 щодо стягнення з Петренка у дохід бюджету Республіки Білорусь 3349108872 білоруських рублів у порядку притягнення до субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями приватного торгового унітарного підприємства «Акленст». Інспекція Міністерства доходів та зборів Республіки Білорусь звернулася до суду з клопотанням про надання дозволу на виконання на території України рішення Економічного суду м. Мінська від 13 березня 2014 р.

Суд встановив, що клопотання не відповідає зазначеним вимогам, а саме: заявник не надав належно оформлений документ, з якого випливає, що сторона, проти якої було винесене рішення, що не взяла участі в процесі, була в належному порядку і вчасно викликана в суд, а у випадку її процесуальної недієздатності була належним чином представлена. Долучене до клопотання поштове повідомлення і те, що Петренко до суду не з'явився, не дає судді достатніх підстав про підтвердження факту про те, що боржник був у належному порядку і вчасно викликаний повісткою в суд для участі в розгляді справи, тоді як наявність цього документа є обов'язковою відповідно до вимог Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах.

При цьому заявником до справи не долучено доказів про те, що Петренко було належним чином повідомлений про розгляд справи, що відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» є підставою для відмови у задоволенні клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду.

Проаналізуйте підстави, за якими може бути відмовлено у приведенні до виконання іноземного арбітражного рішення,

передбачені статтями III-VI Нью-Йоркської конвенції 1958 р. Здійснить аналіз національно-правового регулювання підстав для відмови у задоволенні клопотання про надання дозволу на примусове виконання іноземних арбітражних рішень. Вивчить судову практику у справах про відмову у виконанні рішень іноземних арбітражів в Україні, що містяться в Єдиному державному реєстрі судових рішень України. Дослідить проблеми та запропонуйте шляхи оптимізації процесу приведення до виконання міжнародних арбітражних рішень в Україні. Визначте, яке рішення має постановити суд в даній ситуації.

196. Форбс Медіа ЛЛС в особі представника за довіреністю – Дрюк Н. О. звернулося до суду з клопотанням про визнання рішення Міжнародного арбітражного трибуналу Міжнародного центру вирішення спорів (м. Нью-Йорк) від 20 квітня 2016 р. у справі № 01-14-001-4742 за позовом Юнайтед Медіа Холдинг Н. В. до ТріЛадо Ентерпрайз Інк., Форбс Медіа ЛЛС.

Твердження заявника про заінтересованих осіб та їх місцезнаходження судом не прийнято, оскільки доказ, на який посилається заявник (відомості з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців), не містить належних даних про час формування та актуальність наведених даних на момент звернення із клопотанням до суду.

Також безпідставними є доводи клопотання про те, що ТОВ «Видавничій дім Український медіа холдінг» та ТОВ «Український медіа холдінг» є заінтересованими особами у справі № 01-14-001-4742 за позовом Юнайтед Медіа Холдинг Н. В. до ТріЛадо Ентерпрайз Інк., Форбс Медіа ЛЛС.

Крім того, до клопотання не додано належним чином засвідчену копію рішення Міжнародного арбітражного трибуналу Міжнародного центру вирішення спорів (м. Нью-Йорк) від 20 квітня 2016 р. у справі № 01-14-001-4742. Зокрема, судом встановлено, що копію вказаного рішення не засвідчено судом, який його ухвалив, із зазначенням того, що рішення набрало законної сили, не оскаржувалось чи не може бути оскаржено та підлягає виконанню, а також відсутня печатка вказаного суду на рішенні.

Проаналізуйте загальний порядок визнання і приведення до виконання визнання іноземних арбітражних рішень в Україні. Проаналізуйте процедуру підготовки справ до судового розгляду і їх розгляду. Дослідіть особливості постановлення ухвали суду про надання дозволу на примусове виконання іноземного арбітражного рішення.

197. У квітні 2016 р. заявник Збишко від імені акціонерного товариства «Гомсельмаш» (далі ВАТ «Гомсельмаш») звернувся до суду з клопотанням про визнання та надання дозволу на примусове виконання на території України рішення Економічного суду Гомельської області Республіки Білорусь (далі – іноземний суд) від 8 грудня 2015 р. у справі за позовом прокурора м. Гомеля в інтересах ВАТ «Гомсельмаш» до Товариства з обмеженою відповідальністю «Ярунь Сільгосптехніка» (далі – Товариство) про стягнення заборгованості.

Вказаним рішенням суду позовні вимоги позивача були задоволені та стягнуто з Товариства на користь ВАТ «Гомсельмаш» 1469165 російських рублів заборгованості за період з 20 грудня 2014 р. по 10 березня 2015 р., а також на користь республіканського бюджету судовий збір в розмірі 15289558 білоруських рублів, що на дату винесення рішення еквівалентно 57648,59 російських рублів. Рішення вступило в законну силу 31 грудня 2015 р., однак не виконувалось на території Республіки Білорусь, оскільки боржник розташований на території України в с. Степове Новоград-Волинського району Житомирської області.

Висвітліть особливості визнання та виконання іноземних арбітражних рішень в Україні. Дослідіть виникнення та розвиток підходу про примусове виконання іноземних арбітражних рішень. Визначте особливості примусового виконання іноземних арбітражних рішень в Україні. Окресліть наявні проблеми визнання та виконання іноземних арбітражних рішень та запропонуйте шляхи їх усунення.

198. До Шевченківського районного суду м. Києва надійшла заява Фірми S.C.AGRA CONSULT S.R.L. (далі – Фірма)

про скасування рішення Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України (МКАС при ТПП України) від 24 вересня 2013 р. у справі АС № 111р/2013 за позовом Приватного підприємця Іваненка (Україна) до Фірми про стягнення 33000 євро вартості поставленого, але не оплаченого товару, а також витрат по сплаті арбітражного збору.

Клопотання обґрунтовано тим, що рішенням МКАС при ТПП України у справі АС № 111р/2013 р. від 24 вересня 2013 р. було стягнуто з Фірми на користь фізичної особи – підприємця Іваненка грошові кошти в сумі 35311,99 євро.

Судом встановлено, що 15 квітня 2012 р. між Приватним підприємцем Іваненком та Фірмою було укладено контракт № 1 щодо поставки продукції, згідно з п. 9.1 якого будь-який спір, що виникає у зв'язку з невиконанням даного договору, підлягає передачі на розгляд і остаточне вирішення в Міжнародний комерційний арбітражний суд при ТПП України. Сторони погодилися з тим, що в процесі розгляду і вирішення спору буде застосовуватися Регламент Міжнародного комерційного суду при ТПП України. Правом, яке регулює даний договір, є матеріальне право України. Арбітражний суд складається з одного арбітра. Місце проведення арбітражного суду – м. Київ, Україна. Мова арбітражного розгляду – російська.

Таким чином, Фірмою було надано згоду на вирішення справи МКАС при ТПП України.

Міжнародним комерційним арбітражним судом при Торгово-промисловій палаті України 24 вересня 2013 р. ухвалено рішення, відповідно до якого стягнуто з Фірми на користь приватного підприємця Іваненка 33000 євро боргу за отриманий товар, а також 2311,99 євро як відшкодування арбітражних витрат, а всього 35311 євро 99 центів.

Назвіть та розкрийте зміст підстав для скасування рішень міжнародного комерційного арбітражу національним судом. Проаналізуйте Узагальнення практики розгляду судами справ про оспорювання рішень Міжнародного комерційного арбітражного суду України при Торгово-промисловій палаті України та розгляду заяв про їх визнання і примусове виконання, при-

йняте до відома постановою Пленуму Вищого спеціалізованого суду України (ВССУ) з розгляду цивільних і кримінальних справ № 11 від 11.12.2015 р. Визначте, чи підлягає скасування рішення міжнародного комерційного суду в даній ситуації.

Список літератури за темою

О с н о в н а

Комаров В. В. Правовий статус арбітра міжнародного комерційного арбітражу. *Право України*. 2011. № 1. С. 108–122.

Комаров В. В. Международный коммерческий арбитраж. Харків: Основа, 1995. 301 с.

Комаров В. В., Погорецкий В. Н. Международный коммерческий арбитраж. Харків: Право, 2009. 164 с.

Кравцов С. О. Судовий контроль дійсності арбітражної угоди. *Юридична Україна*. 2012. № 3. С. 79–85.

Кравцов С. О. Міжнародний комерційний арбітраж та національні суди: монографія. Харків: Право, 2014. 232 с.

Д о д а т к о в а

Типовой закон ЮНСИТРАЛ о международном торговом арбитраже (в варианте, принятом Комиссией Организации Объединенных Наций по праву международной торговли 21 июня 1985 г.) URL: http://www.uncitral.org/pdf/russian/texts/arbitration/ml-arb/MAL_Rus.pdf

Арбитражный регламент ЮНСИТРАЛ від 15.06.1976 р. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_059

Конвенція ООН про договори міжнародної купівлі – продажу товарів (Відень, 1980 р.) // Міжнародне приватне право. Міжнародні договори України. Т. 1. / відп. ред. та упоряд.: А. Довгерт та В. Крохмаль: «Port – Royal», 2000. С. 426–450.

Про міжнародний комерційний арбітраж: Закон України від 24 лют. 1994 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1994.

№ 25. Ст. 198.

Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 51-го народного депутата України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців сьомого, одинадцятого ст. 2, ст. 3, п. 9 ст. 4 та розд. VIII «Третейське самоврядування» Закону України «Про третейські суди» (справа про завдання третейського суду). *Вісник Конституційного Суду України*. 2008. № 1. С. 125.

Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень, постановлених у порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України: постанова Пленуму Верховного Суду України від 24.12.99 р. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/v0012700-99>

Белоглавок О. Правовий характер міжнародного арбітражного розгляду у торговельних справах та прояви конфліктів між правовими культурами. *Право України*. 2011. № 1. С. 22–37.

Винокурова Л. Міжнародний комерційний арбітраж і Закон України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті»: деякі проблеми застосування. *Право України*. 2011. № 1. С. 57–67.

Винокурова Л. Порядок розгляду спорів у міжнародному комерційному арбітражі. *Право України*. 2011. № 1. С. 79–97.

Крупчан О. Міжнародні стандарти категорії «публічний порядок» у сфері міжнародного комерційного арбітражу та її визначення у законодавстві та правозастосовній практиці України. *Право України*. 2011. № 1. С. 150–160.

Литвиненко З. Подання позову до Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України. *Право України*. 2011. № 1. С. 67–79.

Побірченко І. Діяльність міжнародного арбітражу в Україні та його міжнародні зв'язки. *Право України*. 2011. № 1. С. 8–22.

Притика Ю. Забезпечувальні заходи в міжнародному комерційному арбітражі. *Право України*. 2011. № 1. С. 139–150.

Селівон М. Взаємодія судової влади з міжнародним ко-

мерційним арбітражем. *Право України*. 2011. № 1. С. 130–139.

Сліпачук Т. Практичні аспекти процесу доказування у міжнародному комерційному арбітражі. *Право України*. 2011. № 1. С. 122–130.

Чирич О. Право міжнародного торгового арбітражу вирішувати питання щодо власної юрисдикції. *Право України*. 2011. № 1. С. 97–108.

Т е м а 34. Медіація та цивільний процес

Питання для обговорення

1. Юридична природа медіації.
2. Принципи медіаційної процедури.
3. Моделі медіації.
4. Порядок медіаційної процедури.
5. Медіаційна угода та її наслідки.

199. У вересні 2016 р. Афанасьєв П. В. звернувся до Приморського районного суду м. Одеси з позовом до Афанасьєвої О. А. та Підлісного А. І. про визнання недійсним правочину та поділ спільного майна подружжя. Позивач зазначав, що з 17 вересня 2005 р. до 1 вересня 2016 р. перебував у шлюбі з відповідачкою. За час шлюбу ними придбано легковий автомобіль та квартиру. Відповідачка самовільно, без його згоди, продала спірний автомобіль своєму батьку – відповідачу по справі Підлісному А. І. Позивач просив визнати недійсним договір купівлі-продажу легкового автомобіля та провести поділ нерухомого майна: виділити відповідачці квартиру; вирішити питання про сплату грошової компенсації за частку у вартості спільно нажитого майна; виділити йому у власність спірний автомобіль та вирішити питання про виплату ним грошової компенсації за частку автомобіля на депозитний рахунок суду.

Афанасьєва О. А., у свою чергу, звернулася до суду із зустрічним позовом про поділ майна подружжя. Як позивачка вона просила розділити спільне майно подружжя, виділивши їй

у власність будівельні матеріали на суму 100000 грн., придбани за час шлюбу; виділити чоловікові у власність квартиру; вирішити питання про стягнення грошової компенсації у разі встановлення відхилення від рівності часток подружжя.

Під час попереднього судового засідання сторони виявили бажання передати справу на розгляд медіатору, проте суддя постановила ухвалу про відмову у передачі справи на вирішення за допомогою процедури медіації та продовження розгляду справи, мотивуючи недоцільність проведення медіації складністю справи.

Чи правильні дії суду? Яка існує практика законодавчого регулювання медіаційних процедур у сфері цивільної юрисдикції?

200. До суду звернувся Іваницький А. І. із позовом про захист честі, гідності та ділової репутації до газети «Новини-24» та Кондратьєвої О. М., мотивуючи свій позов неправдивістю інформації щодо невідповідних умов праці на його підприємстві із вироблення добрив, що містилася у статті Кондратьєвої О. М., надрукованій у зазначеній газеті.

Під час судового засідання сторони виявили бажання скористатися процедурою присудової медіації та подали про це відповідне клопотання. Суддя задовольнила клопотання і постановила ухвалу про закриття провадження у справі та передачу справи на розгляд медіатору – консультанту суду Самойловій С. М.

Чи правильні дії суду? Які види медіації вам відомі? Як медіація інтегрується у судовий процес?

201. Колісник О. П. звернулася до суду із заявою про обмеження дієздатності її чоловіка Колісника Г. П., мотивуючи свою заяву тим, що останній систематично відвідує платні сайти гри в покер, де витрачає всю заробітну плату, що свідчить про те, що її чоловік зловживає азартними іграми, чим ставить себе та свою сім'ю в скрутне матеріальне становище.

Під час судового засідання сторони виявили бажання звернутися до медіатора для врегулювання конфлікту. Суддя постановив ухвалу про зупинення провадження у справі для проведення процедури медіації. За її результатами укладено

медіаційну угоду, яка після відновлення провадження у справі була затверджена судом як мирова.

Чи правомірні дії суду? Яке співвідношення медіаційної та мирової угоди?

202. ТОВ «Дніпробуд» уклало з ПП «Справа» договір будівельного підряду, за яким зобов'язалося збудувати складські приміщення для зберігання лісоматеріалів. У договорі містилося медіаційне застереження. ТОВ «Дніпробуд» зобов'язання за договором не виконало. Під час медіаційних процедур сторони домовилися про те, що ТОВ «Дніпробуд» замість виконання робіт за договором надасть протягом 1 місяця ПП «Справа» будівельні матеріали. Однак зі спливом вказаного строку матеріали надані не були. ПП «Справа» звернулося до суду із заявою про видачу виконавчого листа. Суддя, розглянувши відповідну заяву, видав виконавчий лист на примусове виконання медіаційної угоди.

Чи правильні дії суду? Чи може бути виконана медіаційна угода у примусовому порядку?

203. Рішенням Московського районного суду м. Харкова від 12 квітня 2015 р. шлюб між Петренко П. М. та Петренко Т. Н. було розірвано. Проте між колишнім подружжям залишилося багато невирішених питань. Зокрема, про те, з ким має проживати донька та син подружжя, а також погодження зустрічей з другим із батьків; про поділ спільної сумісної власності подружжя (будинку, квартири, легкового автомобіля, двох вантажівок, депозитного рахунку в банку, а також колекції картин Моне); про те, з ким залишиться проживати пес породи лабрадор ретривер на прізвисько Денвер, подарований їм на весілля. Для вирішення зазначених питань сторони вирішили звернутися до медіатора, яким обрали адвоката Іванова П. М.

Яка суть медіаційних процедур? Які вимоги ставляться до медіатора відповідно до міжнародних стандартів у цій сфері? Чи може медіатором бути суддя, адвокат, викладач кафедри цивільного процесу? Проведіть модельну медіаційну

процедуру.

ЗМІСТ

- Тема 1. Доступність правосуддя та предмет цивільного процесуального права.....
- Тема 2. Принципи цивільного процесуального права.....
- Тема 3. Склад суду, апарат суду, відводи.....
- Тема 4. Цивільна юрисдикція.....
- Тема 5. Сторони в цивільному процесі.....
- Тема 6. Треті особи в цивільному процесі.....
- Тема 7. Органи та особи, яким законом надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб.....
- Тема 8. Представництво в суді.....
- Тема 9. Інші учасники судового процесу.....
- Тема 10. Цивільні процесуальні правовідносини.....
- Тема 11. Зловживання процесуальними правами.....
- Тема 12. Процесуальні строки.....
- Тема 13. Судові витрати.....
- Тема 14. Заходи процесуального примусу.....

- Тема 15. Доказування та докази в цивільному процесі.....
- Тема 16. Позов.....
- Тема 17. Пред'явлення позову. Відкриття провадження у справі..
- Тема 18. Підготовче провадження.....
- Тема 19. Розгляд справи по суті.....
- Тема 20. Рішення суду першої інстанції.....
- Тема 21. Заочний розгляд справи.....
- Тема 22. Наказне провадження.....
- Тема 23. Окреме провадження.....
- Тема 24. Апеляційне провадження.....
- Тема 25. Касаційне провадження.....
- Тема 26. Перегляд судових рішень за нововиявленими та виключними обставинами.....
- Тема 27. Виконавче провадження.....
- Тема 28. Відновлення втраченого судового провадження.....
- Тема 29. Міжнародний цивільний процес.....
- Тема 30. Конвенційний механізм захисту прав людини Європейським судом з прав людини.....
- Тема 31. Нотаріат та нотаріальний процес.....
- Тема 32. Третейське судочинство.....
- Тема 33. Міжнародний комерційний арбітраж.....
- Тема 34. Медіація та цивільний процес.....

Н а в ч а л ь н е в и д а н н я

Електронне видання

**ЗАВДАННЯ
ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС»**

**для студентів 3 курсу денної форми навчання
першого (бакалаврського) освітньо-кваліфікаційного рівня
галузі знань 08 «Право»
спеціальності 081 «Право»**

У к л а д а ч і : ГУСАРОВ Костянтин Володимирович,
КОМАРОВ Вячеслав Васильович,
АХМАЧ Ганна Михайлівна,

БАРАНКОВА Вікторія Валеріївна,
ГУЗЕ Костянтин Анатолійович,
ЖУШМАН Максим Вікторович,
КАЛАМАЙКО Андрій Юрійович,
КОЛІСНИК Олена Вікторівна,
КРАВЦОВ Сергій Олександрович,
МАМНИЦЬКИЙ Валерій Юрійович,
ПОПОВ Олександр Ігорович,
РОЖНОВ Олег Вікторович,
САКАРА Наталія Юріївна,
СВІТЛИЧНА Галина Олександрівна,
СІБІЛЬОВ Денис Михайлович,
ТУБОЛЬЦЕВА Ярослава Сергіївна,
УДАЛЬЦОВА Ірина Віталіївна,
ЦУВІНА Тетяна Андріївна,
ЧЕРЕВАТЕНКО Ірина Миколаївна,
ШПАК Максим Володимирович,
ШУТЕНКО Оксана Василівна.

Відповідальний за випуск *К. В. Гусаров*
Редактор *О. І. Борисенко*
Комп'ютерна верстка *А. В. Старжинської*